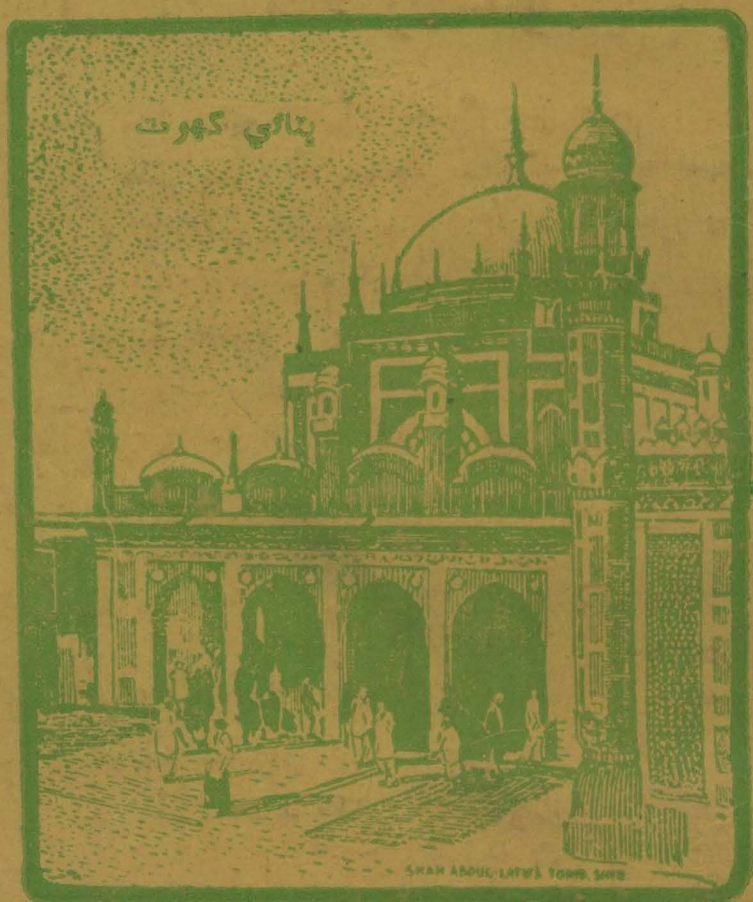

هو خدا سي حيات

مصنف:-

کتياب مو لا بخش "منير"

هوڏاسي حيات

از

کتياب مولا بخش منير

پاران ايم ايڇ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.

Digitized by M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

تعداد ۵۵ هزار

قيمت:

دفعو پهر اون

سال ۱۹۷۴

آئون هيءَ ڪتاب پنهنجي محسن استاد جناب مهيد
اسماعيل مگري صاحب جي نالي منسوب ٿو ڪريان، جنهن
جي نصيحت پرين لفظن پنهنجي هر قدم تي رهنمائي ڪئي.

”مدير“

پيش لفظ

اسانجي سنڌ سونهاري ڪهترين ئي هستين کي جنم ڏنو آهي. جنهن ۾ ڪي فلاسفر، ڪي شاعر، ڪي عالم، ڪي قادرندان ڪي سياستدان ۽ ڪهترائي اديب، به شمار ڪامل ۽ ڪرامتن جا صاحب جن جي جهڙي نه اسين سندن ڳڻ ڳايون ٿا مگر سندن هن دلها مان لاڏاڻو ڪرڻ کان پوءِ به سندن مٿي مان ٿي لهي سندن آخري آرامگا هن ئي مهلا ۽ عرس ٿيڻ ٿا جنهن لاءِ پٽافي گهوت فرمايو آهي ته

ڪوڙين ڪن سالن اچي آسڻ اچي

اسانجي سنڌ سونهاري ڪي اسانجي محبوب قائد جناب قائد عوام ذوالفقار علي ڀٽي صاحب تي لاز آهي، جنهن هن ڏرتي جو مان مٿي ڪهڙو آهي، ۽ دلها کي رڳو هڪڙو آهي ته، سنڌ جو دماغ دلها جي بهترين دماغن مان هڪ آهي.

پاڪستان جي وجود ۾ اچڻ کان پوءِ ويڙهي پڪڙي حڪومت تاءِ ايترو مسائل پيدا ڪرڻ، ٿيا جهڙا هن عوامي حڪومت ۾ ٿيا. مگر انهن سڀني مسئلن جو حل ۽ انهن کي سمجهائڻ هڪ وڏو تاريخي ڪارنامو آهي، ۽ اهو ئي اسانجي قائد جناب ذوالفقار علي ڀٽي صاحب جن جو تدبير ۽ ذهن آهي جنهن کڙي ٿيل بهڙيده کان بهڙيده مسئلي جو حل ڪيڏو ۽ ان کي سمجهڻ، قائد عوام جو هر ڪو فيصلو دور رس ۽ سچو هوندو آهي. اسانجي قائد اسان جي ملڪ لاءِ هن عوامي دور ۾ ڪهڙو آهي جو گذريل ۲۸ سالن ۾ نه ٿيو. جنهن لاءِ تاريخ گواه آهي ۽ سندن هر ڪو ڪارنامو تاريخ جي

سولھري جرڻن ۾ لڪڻ لائق آھي ھي عوامي دور اسان جي
 پاڪستان جي تاريخ جو سولھري دور آھي. ھن دور ۾ ٿيل
 اصلاحات ملڪ جي ثقير بدلائي ڇڏي آھي ۽ اسانجي قائد
 عوام ھن ملڪ جو ٻاھرين دلدل جي ملڪن ۾ مان مٿي ڪيو
 آھي، پاڪستان ۽ ان جي قوم جو نالو مٿي ڪيو آھي، اسان
 خوشحال آھيون، تنھن کان سواءِ اسان خوش نصيب آھيون
 جو اسانکي اھڙو قائد ملو آھي. جنھن جون تدبيران صلاحيتون
 جفا ڪشي، مھنت، قرباني اسان لاءِ ۽ اڳيون نسلن لاءِ مشعل
 راھ بڻيل آھي.

اسانجي قائد جو ھر ڪم سندس تدبير کان ورتل
 ھوندو آھي، ۽ ھر ڪو فيصلو تدبير ۽ منصوبو ھوندو آھي
 ھن خدا داد مملڪت اسلامي جھوزاءِ پاڪستان کي دلما ۾
 سرخرو ڪرڻ وارو قائد عوام ۽ صرف قائد عوام جناب ذوالفقار
 علي ڀٽو صاحب آھي.

مديھجي دعا آھي ته خدا تعاليٰ ڪميس درٻار عمر عطا
 فرمائي. آمين

”ڪتابچو مولا بخش منير“

عرض حال

آئون ڪر ادیب، عالم لاءِ آهيان، مگر هي منهنجي
پهرين ڪوشش آهي، انسان خطا جو بتلو آهي جهڙڪڏهن
مون کان ڪا ڪوتاهي ٿي هجي ته الهن منهنجن غلطي کي
نظر انداز ڪيو ويندو ۽ منهنجي قيمتي رامن سان مون کي
نوازيو ويندو آ، جهڙن آميدي هلي آئون الهن ڪنهن به
کي در ڪريان

والسلام
ڪتابچو: ٻولاءِ بخش ”مهتر“

عرض مصنف

اڄ هي ڪتاب توهان صاحبن جي خدمت ۾ هميش
ڪندي، واکي حقيقي خوشي حاصل ٿي آهي، ڇا ڪارڻ جو
هن ڪتاب لکڻ جي عظيم ذميداري مون پوري ڪئي آهي.

هن ڪتاب جي لکڻ ڪري مون ڇا ڇا نه سڻو، ٿو ڪون،
 ٺٽو-ولون طعنا ۽ مهڻا، ٽڪاڻيون، ڏڪڻ، سرڊيون ۽ گرميون
 مهڻن ۽ لڪون، در در، پٽڪڻ، مگر اهي سڀ ڳالهون سر
 تي سهي پنهجي ارادي کي مضبوط ڪندي مون پنهجي
 ڪوشش کي جاري رکيو، هن ڪم جي ڪن اعصابن آڇيان
 ڪٿي نه ڪن هرڳو-دشمنڪستو ڪيو ۽ واپاري قسم جي
 گفتگو ڪئي. مگر آئون پنهجي ڏن ۾ مڪن رهيس ۽ ڪنهن
 به ڳالهه تي توجه ڪونه ڏني، ڪيترن حضراتن ٺٽو آئون بار
 بار ويس مگر هنن ڇوڪرو سمجهي مون کي نظر انداز ڪيو،
 اهوئي سبب آهي جو جڏهن به آئون وٽن ويس يا ته موجود
 ڪونه هئا يا ته ڏنل ٽائيم تي ملاقات جو شرف به نه بخشِي
 سگهيا، آئون به معيار آهيان ڇا ڪاڇ جو مون ڪو ورلي
 ڇڏيو هوندو مگر پوءِ به ڏڙيوڻي مون ڏانهن هوت ڏي
 ڏر هڪڙي سو انهن وانگر جن صاحبن جا خيالات هن جلد به به
 اچي سگهيا آهن تن کي آئون وري لٽاڻو عرض ڪندس ته
 سندن ذهني خيالات هوندا به، **حيات جي ايندڙ جلد**
 انشاء الله ڇپجا ويندا.

شڪريه

آئون انهن سمنڊ جي سڀوٽن جو شڪر گذار آهيان جن
هنجو قيمتي وقت ۽ پنهنجا خيالات ڏيئي مون مسڪين جي
حوالا افزائي ڪئي، تنهن کان سواءِ پنهنجن قيمتي راتن ۽ ڏينهن
۽ ڏينهن سان تعاون ڪيو ۽ وڏي ۾ وڏي مهر-انهون ڪيون، جن ۾
جناب مخدوم محمد زمان طالب الموليٰ ۽ جناب مهر غلام رسول شاه
صاحب جيلاني جن کي وساري نٿو سگهجي، آئون اهي ٿورا
ڪڏهن به لاهي نه سگهندس، اهڙا اڪوهر آفتاب، مٺڪا ۽
آهن ۽ اسانجي سمنڊ سونهاري جي مٽي مهان آهي جن ۽
انهن کي شخصيتن کي جڻم ڏنو ۽ خاص ڪري آئون خانو اول
۽ ٻيو نصرت ڀٽو صاحب، جن جو شڪر گذار آهيان جن مون
کي پنهنجو قيمتي وقت ڏنو.

آئون جناب وزير اعليٰ سمنڊ جناب غلام مصطفيٰ خان
جتوئي جو به نهايت ئي ٿورائتو آهيان جو ائين مددگارن
سبب مون کي ڪجهه وقت ڏنو ۽ پنهنجن قيمتي گفتن سان
لوايو.

”ڪتاب مولابخش مهر“

قائد عوام جناب ذوالفقار علي ڀٽو

اڄ آئون مهندي قائد جناب ذوالفقار علي ڀٽي صاحب
بابت قلم هٿ ۾ کڻي رهيو آهيان. مهندي قائد عوام جي
قائد جنهن جي شخصيت دنيا جي ۾ مڃيل شخصيت آهي،
اها شخصيت جهڙا عظيم آهي. سندن تدبير عظيم آهي،
سندن لفظ وسيع آهي. اهو تدبير ۽ تربيت ڪنهن سندن وڏن
ڪان ررن ۾ مليل آهي، ڇا ڪاڇ جو تواريخ جو گهرو مطالعو
ڪيو ته اسانکي معلوم ٿيندو ته ڀٽي خاندان قوم جي سڃاڻپ
لاءِ تمار گهڻو ڪجهه ڪيو جنهن لاءِ هي سڄي صدي ۽ تاريخ
جا اوراق گراه آهن.

جناب ذوالفقار علي ڀٽي جن جا والد صاحب سر شاهنواز
ڀٽي صاحب جن هڪ اعليٰ ٻار جي ممتاز شخصيت ۽ اعليٰ
کردار جا مالڪ هئا، پاڻ سنڌ علمي جي تحريڪ جي
اڳواڻن مان هڪ هئا اهوئي سبب آهي جو جڏهن سنڌ به جي ڪان
آزاد ٿي ته سر شاهنواز ڀٽي صاحب جن صوبو سنڌ جا بهر بان
مهر ٿيا، الهيءَ مان ئي سندن سياسي تدبير ۽ ممتاز شخصيت
جو اندازو لڳائي سگهجي ٿو سر شاهنواز جن جا سماجي طرح
امتيا ته هن ملڪ لاءِ ڪم ڪيل آهن جو جهڙا ڪڏهن تفصيل
سان لکيو وڃي ته هوندا ڪيترا ڪتاب ڀرجي وڃن. سر شاهنواز
جن رياست جي هوندا گهڙهه جا وزير اعظم رهيا ۽ مذهبي دور
حڪومت ۾ ڪل شالدار سڏارن، اصلاحات جي تاريخ شايد
آهي. جڏهن تحريڪ پاڪستان شروع ٿي، الهيءَ تحريڪ ۾
سر صاحب جن بهش بهش هئا، ڀٽي خاندان جي قرباني ڪي

۽ ڀٽي خاندان جي قربالن کي فراموش ڪري نٿو سگهجي،
 مهندي قائد جي تربيت ۽ تعليم ۾ سر صاحب جن جو
 تمام گهرو چاهو هو ۽ اهوئي سبب آهي جو مهندي قائد
 جو شمار دنيا جي بهترين دماڻن ۾ آهي. ۽ بيشمار صلاحيتن
 جو مالڪ آهي.

مهندي قائد جو جنم ۵ جنوري سال ۱۹۲۸ع ۾
 لاڙڪاڻي شهر ۾ ٿيو، شروعات کان ئي اعليٰ تعليم ڏيارڻ
 ۾ سندن بزرگ، والد سر شاهنواز ڀٽي صاحب جن جو هٿ
 هو، تنهن بعد جناب ذوالفقار علي ڀٽي صاحب جن کي
 ڪلهوڙيلها (آمريڪا) ۾ وڌيڪ پڙهڻ لاءِ موڪليو ويو جتي
 هاڻ ٻولٽيڪل سائنس مضمون خاص ڪري ۽ مهندي اعليٰ
 صلاحيتن کان مهندي هم ڪلاسيڪن ۽ استعدادن کي متاثر ڪيو،
 ۱۹۵۰ع ۾ هاڻ آمريڪا کان برطانيه آيا جتي ۱۹۵۲ع ۾ آڪسفورڊ
 (برطانيه) ٻوليورستي مان پي. ايڇ. ڊي. ۽ ٻين
 ڊگري حاصل ڪئي، تنهن بعد (لنڪن ان) ٻوليورستي مان
 ٻاراڻي لا. ا. ا. سان ڪيو، ڀٽي صاحب جي روشن ذهانت
 کان متاثر ٿي ڪنهن ساڻو ٽيمٽن ٻوليورستي ۾ پي. ايڇ. ڊي. ۽ ٻين
 جو لاهڪڙار مقرر ڪيو ويو، اُتي ڪجهه وقت رهڻ بعد
 هاڻ ڪيسوس ڪمٽيون ٿي، هاڪ سر زمين کي سندن خدمتن
 جي ضرورت آهي، تنهنڪري هاڻ واپس وطن وريا، وطن
 ورتڻ بعد هاڻ هر فيلڊ ۾ مهندي ملڪ جي خدمت ڪرڻ ۾
 ڪا ڪسر ڪانه ڇڏي، ۽ اهوئي سبب هو جو ڪنهن
 اقوام متحده جي جنرل اسيمبلي ۾ پاڪستان جي نمائندگي
 ڪندڙ وفد ۾ شامل ڪيو ويو، ۽ اهو وفد ٻو نه ڀٽي صاحب
 جن اعليٰ صلاحيتون رکندڙ انسان آهن.

۱۹۵۸ع جي ايوبي انقلاب کان پوءِ ڀٽي صاحب جن
 تجارتي ۽ امور ڪشمير جا وزير هئا (تنهن وقت جي پاڪستان
 جي ڪابيهه ۾ هاڻ سڀ کان ننڍي عمر جا وزير هئا) ۱۹۶۰ع

۾ ڪنهن معذلمات، قدرتي وسيلن جو وزير مقرر ڪيو ويو. اهو کاتو مذهبي نوعيت جو اهم ۽ ڏکيو کاتو هو، جنهن کي مذهبي قائد تمام خوبصورتي سان ترقي وٺائي.

۱۹۶۳ع ۾ پاڪستان جي وزير خارجہ محمد علي بوگره وفات ڪئي، تنهن بعد ڀٽي صاحب جن پاڪستان جا وزير خارجہ ٿيا. الٰهي دوران باق مذهبي ملڪ لاءِ خارجہ پاليسي ٺاهي جنهن لاءِ ڇوڙ ۾ اهو ايندو هو ته پاڪستان جي خارجہ پاليسي تمام مضبوط آهي، ۽ الٰهي خارجہ پاليسي جي ڪري دنيا جي ڪيترن ملڪن متاثر ٿي پاڪستان سان دوستي جو ناتو رکيو ۽ خارجہ پاليسي تي ڀٽي صاحب جن جي تقريرن جي اقوام متحده جي جنرل اسيمبلي ۽ انچون ڊيپارٽمنٽ، دنيا جا نمائندا ۽ دنيا جون اخبارون شاهد آهن. تنهن کان سواءِ تاريخ شاهد آهي ته اهڙا ڪارناما اڳئين ڪنهن به وزير خارجہ نه ڪيا.

نوٽ:

(وڌيڪ قائد عوام جي اڌوال لاءِ مذهبي لکيل ڪردار ذوالفقار جو مطالعو ڪريو) (مصنف)

جڏهن ۱۹۶۵ع ۾ ڀارت پاڪستان تي جارحانه ڪارروائي ڪئي ته ڀٽي صاحب جا اهي لفظ ته اسين هزار سالن تاءِ لڙنداسين ڇاڪاڻ جو سندس خارجہ پاليسي اصولن تي ٺهيل آهي ۽ آهي. اهو اعلان ڪرڻ جو آسان نه هو مگر اهو ئي ڀٽو صاحب هو جنهن بنا ڊپ ڊاءِ جي اهو اعلان ڪيو ڀٽي صاحب جن بابت برطانيه جي مشهور فيلسوف سر برٽراند رسل چيو هو ته، ڇهن سالن دوستي ۽ پاڪستان جي آزاد خارجہ پاليسي لاءِ آئون ڀٽي صاحب جن کي داد ڏيڻ کان سواءِ رهي نٿو سگهان. جيئن ته قائد عوام جن هڪ اصولي انسان آهن تنهن ڪري باق محسوس ڪيائون ته اهو به حڪومت ڪن غلط پاليسين تي عمل ڪري رهي آهي تنهن باق وزارت جي

ڪرسي کي لت هڻي ڇڏيائون ۽ اهڙي ريت باغ هڪ عوامي پارٽي ٺاهي جهڪا پيپلز پارٽي جي نالي سان اڳتي هلي پاڪستان جي اڪثري پارٽي جي حيثيت سان ظاهر ٿي، ڀٽي صاحب جن الهيءَ پارٽي جا چيئرمين آهن ۽ الهيءَ عوامي پارٽي جو بنياد ۲۱ سيپٽمبر ۱۹۶۸ع ۾ وڌو ويو. ايوب آمريت واري دور ۾ ڀٽي صاحب جن سان ڇاڇا نه ٿيو تنهن کان هرڪو واقف آهي، مگر هي اولالعزم انسان مهنجي قافلي جي قيادت ڪندو رهيو ۽ آخر ڪامياب ٿيو، اهڙن شخصيتن بابت شاهه سائين فرمايو آهي ته:

ڪلهن ڪلهن ماڻهو منجهه اچي بدو بهار جي.

الهيءَ عوامي جدوجهد ۾ ڀٽي صاحب جن جي ذات تي ڪوڙا ڪيس، ڪوڙا الزام، جاني حملا ۽ ڪنهن جهل ۾ به اماڻيو ويو، مگر ڀٽي صاحب جي تهرڪ عوامي تهرڪ هئي جهڪا ظالم جي ظلم خلاف جدوجهد ڪندي رهي ۽ آخر عوام کٽيو ۽ اهو حقيقت ۾ پاڪستان جي سچي طمعن کي سڃاڻي وارو سچو مهنجي قائد جناب ذوالفقار علي خان ڀٽي ٿيو ۽ الهيءَ سڃاڻي جي سچ لاءِ سچي قربان مهجرب قائد جي دعاگو آهي ته:

پڏو جيئي هزارين سال.

(وڌيڪ احوال لاءِ پڙهو ڪردار ذوالفقار) (صنف)

۱۹۷۱ع جي جنگ کان پوءِ بحالي حڪومت ٻيو ڪو چارو نه ڏسي جناب قائد عوام کي ملڪ جون واڳون سونپيون. الهيءَ وقت پاڪستان ۾ ڇا هو؟ نه آهن، نه لڳو، سڄو ملڪ جو ڀالڻو ٻڪڙيل هو، مگر اهو ئي ڀٽي صاحب جي شخصيت ۽ انداز، ڪردار ۽ ذهانت آهي. در اڄ پاڪستان دنيا جي ملڪن سان ڪلهو ڪلهي ۾ ملائي هلي رهيو آهي. شال اسان جو ملڪ ڪامياب ڪامران رهي ۽ ڀٽي صاحب جن کي دراز عمر عطا فرمائي. آمين —

خاتون اول پاڪستان

بي-گم نصرت ڀٽو صاحبہ

خاتون اول پاڪستان بيگم نصرت ڀٽو صاحبہ جن جو تعلق ايمرالي خاندان سان آهي، پاڻ هميشي ۾ ابتدا ٿيون. سماجي ڪم:- بي-گم صاحبہ جن سماجي ڪمن ۾ شروعات کان وٺي ڏاڍي دلچسپي سان حصو وٺي ورتو آهي، ۽ اسڪول جي وقت کان وٺي اڄ تائين پاڻ سماجي بهبود جي ڪمن ۾ هميشه هميش رهيون آهن. نهن کان سواءِ غريب بهود عورتن لاءِ صنعتي ۽ هيري ادارن جي بحال ڪرڻ ۾ ۽ انهن جي انتظام ۾ به سندن ڪافي هٿ آهي، پاڪستان ٺهڻ کان پوءِ بيگم صاحبہ جن هندستان مان لڏي آيل بي گهر ماڻهن جي آبادڪاري لاءِ ڪافي ڪجهه ڪيو. ۱۹۴۸ع ۾ پاڻ پاڪستان ويهن نومبرل ڪارڊس ۾ شموليت اختيار ڪئي، ۱۹۵۱ ۾ بيگم صاحبہ جن جي شادي جناب قائد عوام ذوالفقار علي ڀٽي صاحب جن سان ٿي. ۱۹۶۵ واري جنگ ۾ بي-گم صاحبہ جن سندس قومي جذبي جو صحيح ۽ اثرائتي طور مظاهرو ڪيو، جنگ دوران پاڻ ايٽڪ ڪوشش ڪري روزمره جون ڪم ايندڙ شيون سلسلهوار جنگي جوانن (پاڪستانين) کي مهيا ڪنديون رهيون. اسانجي ملڪ پاڪستان ۾ پاڻ هزارن جي تعداد ۾ دستڪاري جا مرڪز ڪولابا جتي هزارين عورتن اسانجي فوج جي جنگي جوانن لاءِ موسم آهر ڪپڙا ٺاهي موڪليا. ۱۹۶۸ع ۾ جڏهن جناب قائد عوام جن ايرب آهر پٽ دوران جيل ۾ هئا ته ان وقت خاتون اول جناب بيگم صاحبہ جن، عوام جي بنيادي حقن جي واهڻي لاءِ جدوجهد ڪئي

۽ الهيءَ سلسلہ ۾ ۾ رابطہ ملڪ جي ڇٽي ڇٽي جو دورو
ڪيو. بيمڪر صاحب جن آل پاڪستان بهادر مار ٿي (وٽس
برالچ) ۾ ڪافي بهرو دورو آهي ۽ اڃي باقي ڪارڪن
سان آهن. جڏهن کان وٺي عوامي حڪومت وجود ۾ آئي
آهي تڏهن کان وٺي بيمڪر صاحب جو ان ۾ اهم ڪردار
رهندو آهي.

بيمڪر صاحب جن ڪيترن ئي شهر سگالي جي وڌندڙ
جي اڳواڻي ڪئي آهي جن ۾ افغانستان ۽ خاص طور جڏهن
بيمڪر صاحب جن جڏهن ڇائيندا جي وفد ۾ اڳواڻي ڪئي جتي
اسانجي پاڪستان اتر زميندارن جي اداري بهرون ۽ دورو
اسلام آباد کان بيمڪر واري افتتاحي پرواز ڪئي، تنهن
کان سواءِ خاتون اول جن قائد عوام صاحب سان گڏ دنيا
جي ڪيترن ئي ملڪن جو دورو ڪيو آهي. هن وقت
بيمڪر صاحب جن ”حلال اصر“ جون چيئرمين آهن. هن اداري
جو خاص ڪم انسان ذات جو ڀلو ۽ واڌارو آهي. جهيڙا
سياسي سڃاڻپ جو تعلق آهي، نه بيمڪر صاحب جن عورتن
۾ سياسي سڃاڻپ اڻڻ لاءِ ڪافي ڪم ڪيو آهي ۽ ڪري
رهيون آهن ته جيئن عورتون اسان جي قوم جي فلاح ۽ بهبود
۾ حصو وٺي سگهن ۽ مردن سان ڪلهو ڪلهي ۾ ملائي
ڪم ڪري سگهن. اهوئي سبب آهي جو ڪن خاتون اول
جي نالي سان ياد ڪيو وڃي.

شاگرد:- شاگرد کي مخاطب ٿيندي خاتون اول جن
فرمانن ٿيون ته جهيڙا شاگرد جو تعلق آهي آئون انهن
چونڊيس نه هاڻي تعليم جو نراڻو طريقو ختم ٿي چڪو آهي،
نراڻن طريقن موجب تعليمي ادارن وارا شاگردن ۾ ڊاڇسڇي
ڪونه وٺندا هئا، نتيجي طور شاگردن کي اهو احساس رهندو
هو ته سندن سار سنڀال لهڻ وارو ڪو ڪونهي، تنهنڪري
شاگردن احساس ڪمڙي ۾ مڃتا ڏيندا هئا ۽ تنهنڪري

سندن پڙهائي ڪانه ٿيندي هئي ۽ هو امتحانن ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ تيار ڪونه هوندو هئا. نهن تعليمي طريقو ڪار موجب ڪاليج اختياري وارا پروفيسر مسلسل دلچسپي سان محنت ڪن ٿا، الهيءَ ڪري ئي شاگرد امتحانن ۾ ويهڻ لاءِ تيار رهن ٿا. نهن طريقو موجب هر نهن مهيني کان پوءِ سندن امتحان (ٽيسٽ) ٿيندي، ۽ اڳئين طريقو واسڪر هائڊن ٻن سالن کانپوءِ امتحان نه ٿيندا.

هيئن شاگردن کي اهو احساس آهي ته استاد سندس صحيح سار سمجھال نهن ٿا ۽ نهن ڪري ڪن پڙهائي ۾ نه صحيح دلچسپي آهي. سندن خيال موجب نه بنيادي طور هر شاگرد صحيح آهي ۽ پڙهڻ چاهي ٿو. باقي شاگرد ٻيو سڌارو تعليمي طريقو ڪار، ڪاليج ۽ يونيورسٽي جي رضا تي منحصر آهي.

هاري: هاري بابت بهڪر صاحب جن فرمائين ٿيون ته هاري بنيادي طور پورهيو ڪندڙ فرد آهي. نون زرعي سڌارن موجب هاري کي اڳي کان هاڻي ڪافي وڌيڪ حقون ملن آهن ۽ سندس حالت ڪافي سٺريل آهي، اڄ جي هاري جو اولاد جڏهن تعليم حاصل ڪري ٿو ته اهو پنهنجي آبائي بهشي (ڪهتي) کي وساري ٿو ويهي ۽ هو نوڪري جي تلاش ۾ سرگردان ٿيو رهي. بهڪر صاحب جي خيال موجب نه هاري جي اولاد کي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ جديد نموني ۾ بندوبست وڌائڻ لاءِ ڪوشش ڪرڻ گهرجي. اهڙي ريت هو پنهنجي آبائي بهشي کي وڌيڪ ترقي وٺائي سگهي ٿو، ۽ زمين کي به وڌيڪ سرسبز بڻائي سگهندو.

شاهه پٺاڻي: پٺاڻي بابت بهڪر صاحب جن فرمائين ٿيون ته جڏهن ته سنڌي زبان دنيا جي بهترين زبانن مان هڪ آهي. هن ٻولي جي لغت اڀري نه وسيع ۽ معياري دار آهي.

جو سندس هر لفظ ۾ بهار، محبت، حسرت، مسرت، روحاني خوشي ۽ تمام اولهي حب رکهل آهي، جيڪڏهن هن ٻولي جي دايما جي ٻين ٻولين سان ڀيٽ ڪبي ته سنڌي زبان کي وڌيڪ ترقي جو حق حاصل ٿيندو ۽ سنڌي شعرن جي جيڪڏهن دلها جي ٻين شعرن سان ڀيٽ ڪبي ته سنڌي شعر وڌيڪ معنيٰ دار معاوم ٿيندو اها ڳالهه همت ٿل شعر مان ثابت ٿيندي.

ڪڪري ۽ هاڻيون ڪاريون - ڇڇي ۽ هاڻا - ڇڇ،
 والد جنهن جي والد سمن - اڳو ٿيئي لڇ،
 سهڻن ڇام سهڻي - اڳو ڪري ان سمن.

(شاه)

مٿئين شهرن مان اسان کي محبت، بهار، تمنا، جو جزو ملي ٿو. جيڪو اسان جي دل ۽ دماغ تي ڪا به اثر انداز ٿئي ٿو. شاهه جي انهن شعرن ۾ لئڙت ۽ بهار سمائل آهي. بنيادي طرح سنڌ جي شاعري وٽ - قصي ۽ دشمني کان هڪ آهي ۽ هن ۾ دشمن سان وٽ ۽ ڪيئي رڪٽ جي گنجائش ڪانهي.

شاه صاحب هميشه اها ڪوشش ڪئي آهي ته اسان جي اندر جي روشني ڇمڪي ۽ اها روشني ٽنهن ٿي ڇمڪي جڏهن ان ۾ اصابت هوندي، شاهه جي ڪلام ۾ اسلامي جزو آهي ۽ اهو جزو اسان کي لئڙت جو سبق سهڪاري ٿو.

(شاه)

ڀرل تنهن جي گهر، هيناهون هان جي.
 ساه ساڳين هميشه ڪشاده دلي ۽ هڪ ٻئي سان هڪ ٿي رهڻ جو تڪميل پيش ڪيو آهي هو تعصب ۽ ڪيندي ۾ اعتبار نٿو ڪري باوجود صوفي خيالن جا هئا تههڪري هو ساري اسان ذات کي هڪ ڪٽنب ڪري ٿو سهڻي تههڪري شاهه جي ڪنهن به لفظ ۾ نه نفرت آهي ۽ نه ڌڪار باوجود فرماين ٿا ته.

موٽي مالڊاڻن ئي واري ڪيائين وار
 وچون وسط آهون چوڏس ٿي چوڏار
 ڪي اُڙي ويئون استمبول ٿي ڪي هڙيون مغرب هار
 ڪي ڇهڪن ڇهن ئي ڪي لهن سهرقندن سار
 ڪي رهي ويئون روم ئي ڪي ڪابل ڪي قندار
 ڪي دلي ڪي دکن، ڪي گڙن مٿي گرلار
 ڪنهن جنهي جهلسهر تان ٿنا بهڪالير بهڪار
 ڪنهن پڇ پڇاڻيو ڪنهن ڀٽ مٿي ڀار
 ڪنهن اڇي عمرڪوٽ تان وسايا ولهار
 سائينم سداين ڪرمان مٿي سنڌ سڪار
 دوس ٻڌا داندان، عالم سڀ آباد ڪرمان. (شاه)
 حقيقت هن ريت آهي ته شاه صاحب سنڌيت جو
 تصور انسان ذات ۾ ئسڻ چاهي ٿو جنهن آصريف جو حصو
 سندس شعر آهي.

جذاب غلام مصطفيٰ خان جتوئي

موجوده وزير اعليٰ سنڌ

غلام مصطفيٰ خان جتوئي صاحب جن ۱۴ آگسٽ ۱۹۳۱ع ۾ جناب رئيس حاجي غلام رسول خان جتوئي جي گهر جنم ورتو. سندن آبائي ڳوٺ نوان جتوئي جهڪو موري ڪان اٽڪل ۱۵ ميلن جي مفاصلي تي آهي. ابتدائي تعليم مدرسو نوشهري مان حاصل ڪئي تنهن بعد سمنڊر ڪيمبرج ڪراچي گرامر اسڪول مان ڪئي تنهن

کان پوءِ پنهنجي آبائي بمبئي زمينداري سان مسئلڪ ٿي ويا. جتوئي خاندان جو شمار سنڌ جي معزز ترين خاندانن ۾ ٿئي ٿو، ۽ هميشه هن خاندان ملڪ، ملت جي خدمت ترين ۽ مسڪينن سان همدردي ۽ مدد ڪئي آهي.

سماجي خدمتون:

جتوئي صاحب جن کي تعليم جي ڦهلاءَ لاءِ تمام گهڻو اولو آهي، باق سڄي سنڌ جي نوجوانن ۾ تعليم حاصل ڪرڻ جي مهم هلائي جهڪا ڪاميابي سان پورو ڪيل ٿي پهتي، ۽ اهوئي سبب آهي جو جتوئي صاحب جي هن تعليم پرايو واري مهم تي ٻهڪ چوندِي بهراڙي جا ماڻهو زياده کان زياده تعليم پرائڻ ڏانهن توجه ڏيئي رهيا آهن. تنهن کان سواءِ باق ڪيترائي پرائمري، مڊل، هاڻي

اسڪول ۽ ڪاليج، اسپتالون ۽ شفا خانہ کولڻ لاءِ، جهڙن ئي ٻارن عوامي حڪومت ۾ مرڪز ڄا وڌڻ موافقت ٿيا. الهندي دوران به سندن جهڙي عوامي پلائي لاءِ ڪيا اٿن جهڙن الهندي کي تفصيل وار لکيو وڃي ته هوند ڪتاب لکڻي وڃن. سندن بيماري شخصيت ۽ قربانگي ڪڏهن کان هڪ ڪو متاثر آهي، اهڙا گهر اسان کي گهٽ نظر ايندا جن ٻارن جي عوام جي خدمت لاءِ وقت ڪيو هجي اسانجي خدمت کي اهڙن سڀوئن تي ناز آهي.

شاگردن:

شاگردن کي مخاطب ٿيڻدي فرمائين ٿا ته اسان جي شاگردن کي وڌيڪ خدمت ڪرڻ گهرجي، هن دور ۾ نه تعليمي مشين ڪم ايندي ۽ نه خالي لکڻا ۽ شاگردن کي تعليمي معيار ۽ ڪردار ڪم ايندو، جهڙن شاگردن جو معيار تعليم اعليٰ درجي جو نه آهي ته تعليم اهو شاگرد ٻنهي رهجي ويندو ٻار شاگردن کي اهل ٿا ڪن ته تعليم سمورو وقت تعليم ٻارن ۾ صرف ڪن ۽ خدمت جو نالو بلند ڪن.

هاري:

سندن چوڻ آهي ته خدمت جي هاري جي مٿان ڪا به جوابدارن آهن هاري کي گهرجي ته خدمت ڪري ۽ تعليم ۾ اضافو ڪري، اسانجي ملڪ کي لاج جي خدمت ضرورت آهي موجوده وقت ۾ سڄي دنيا ۾ لاج جي خدمت آهي، تنهنڪري اهي ڳالهون ذهن ۾ رکي ڪم ۾ اضافو ڪرڻ گهرجي.

ڀٽائي:

شاھ سائين بابت سندن چوڻ آهي ته شاھ ڀٽائي جو ڪلام بي بها آهي ۽ دنيا جي وڏن هستين ۾ شاھ جو شمار ٿئي ٿو.

جتوئي صاحب جن ۱۹۵۳ع ۾ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل جا پريزيڊنٽ ٿيا. ۱۹۵۷ع ۾ صوبائي اسيمبلي جا ميمبر ۱۹۶۳ع ۾ نواب شاه مان قومي اسيمبلي جا ميمبر ۱۹۶۵ع ۾ وري قومي اسيمبلي جا ميمبر ۱۹۷۰ع جي عوامي چونڊن ۾ قومي اسيمبلي جا ميمبر ۽ هاڻي پاڻ صوبائي اسيمبلي سڌ جا قائد اڀوان آهن. ۽ عوامي حڪومت ۾ سڌ جا پيا وڙهڻ اعلئ آهن.

جيشن نه جتوئي صاحب جن جو والد مرحوم خالجهادر غلام رسول خان جتوئي جن سڌ اسيمبلي جا ميمبر سما تڏهن کان سواءِ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل جا پريزيڊنٽ به هئا. ۽ سندن ڏاڏو مرحوم خالجهادر امام بخش خان جتوئي جن هڪ زبردست اوشاڪ، بزرگ، شاعر ۽ صوفي خيالات جا ماڻهو هئا، اهڙي هوندي به فقري طبعيت جا مالڪ هئا، سندن شاعري ۾ انخاص ”صابر“ هو. سندن هڪ نزل جو هي مطلع آهي.

اڄ عيد آهي هر گهر - منهنجي به عيد ٿيندي
حاصل ڏهن اسان کي دلير جي ديد ٿيندي.

نوٽ:-

خالجهادر امام بخش خان جتوئي بابت معلومات جناب هڪڙو طالب الماڙي جن کان حاصل ٿي، آئون انهن لاءِ سندن نهايت ئي ثوراءِ آهيان.

جناب ممتاز علي خان ڀٽو

اڳوڻو وزير اعلي سنڌ

جناب ممتاز علي خان ڀٽو ولد نواب لمي بخش خان
ڀٽو صاحب جن ۱۹۳۴ع ۾ ڳوٺ سردار بهر بخش خان ڀٽو ۾
پيدا ٿيا. باپ الهيءَ خاندان سان تعلق رکن ٿا جنهن خاندان
کي قدرت بي پناه صلاحيتون عطا ڪيون آهن. جنهن نه
ممتاز علي خان ڀٽي جي شخصيت ڪا اڪل شخصيت
ڪانهي، سندن سماجي ڪم: بابت سنڌ جو هر ناليو وڏو

ڄاڻ رکي ٿو، ٻاڻ عوامي حڪومت طرفان سنڌ جا ٻهريان وزير اعليٰ ٿيا، سندن وزارت دوران ٻاڻ خلوص دل، اڻ ٿڪ محنت ۽ خداداد صلاحيتن سان پنهنجي منصب کي خير خوبي سان ملهائو.

ٻاڻ ابتدائي تعليم پنهنجي ڳوٺاڻ ۽ تنهن بعد ٻاهر پڙهڻ ويا، جناب ممتاز صاحب، جن آڪسفورڊ يونيورسٽي مان ايم- اي (آئرس) ڪيو تنهن بعد قانون جي ڊگري وٺڻ کان پوءِ ۱۹۶۰ع کان ڪراچي هاءِ ڪورٽ جي وڪيل جي حيثيت سان وڪالت ڪرڻ لڳا. اڻوسي آمريت خلاف ٻاڻ ڪم ڪش ٿي بيٺا ۽ عوامي دور لاءِ سندن جدوجهد ڪنهن کان ڳجهي ڪانهي.

شاگردن: سندن چوڻ آهي ته شاگرد کي گهرجي ته پڙهڻ ۽ نظم و ضبط ڏي خاص توجه ڏيان جيڪو غلطي جو دور هو، جنهن ۾ اسان پنهنجو قومن تي وقت ضايع ڪيو آهي الهيءَ جي ازالو لاءِ اسان کي خلوص دل ۽ اڻ ٿڪ محنت رستي پنهنجي ترقي جي رفتار تيز کان تيز تر ڪرڻ گهرجي ته جيئن اسان پنهنجي گم ٿيل راھ کي ٻنهي وچون ته جيئن اسانجو ملڪ ۽ اسان سڀ خوشحال ٿيون. تعليم تي سڄو ڌيان شاگرد جو مستقبل ٺاهيندو.

شاه پٺاڻي: بابت فرمائين ٿا ته شاه سائين جو ڪلام جامع آهي ۽ سندس ڪلام ۾ سوز، محنت، قرباني سڀ موجود آهي.

هاري: ٻاڻ فرمائين ٿا ته هاري کي گهرجي ته هو محنت ڪري ۽ ان ٻائي ته جيئن اسانجو ملڪ اڃا به خود ڪنٽرول ٿئي، هاريءَ کي عوامي حڪومت جي رائج ڪيل زرعي سڌارن مان مڪمل فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي.

جناب ممتاز علي پٽي صاحب جن عوامي چولڊن ۾
 سال ۱۹۷۰ع ۾ ٻه ڀاڙا ٻار ٿي جي ٽڪيٽ تي قومي اسيمبلي
 جا ميمبر ٿيا ۽ ٻارڻ عوامي حڪومت طرفان سنڌ جا ٻه رهن
 گورنر ۽ ٻه رهن رهن وزير اعليٰ ٿيا جيڪا منصب ٻارڻ ڪن
 ڪوئي سان ٿيڻ ٿيڻ.

جناب عبدالکفيعظ پيرزادو

جناب پيرزادو صاحب
 اسان جي سمنڊ جي هڪ
 ذهين شخصيت آهي،
 سمنڊن والد صاحب جناب
 پيرزادو عبدالستار جن به
 سمنڊن جي وزير اعليٰ رهي
 چڪا آهن، جناب قائد
 عوام جي آواز آهي جيڪو
 چوندي حفيعظ صاحب جن
 عوامي خدمت، سماجي
 ڪمن کي پنهنجو نصب
 العين بڻايو، الهي عوامي

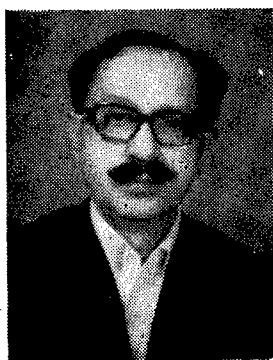

خدمت ۽ سماجي بهبود جي ڪمن جي ڪري جناب حفيعظ
 صاحب ۱۹۷۰ع جي قومي اسيمبلي جي چونڊن ۾ نههلس
 پارٽي جي ٽڪيٽ تي ڪامياب ٿيا، قائد عوام جي دور
 رس نگاهن جناب حفيعظ صاحب جي ذهانت کي ارڪي
 ورتو ۽ مرڪزي وزارت ۾ تعليم کاتو ڏنو، عوامي حڪومت
 ملڪ کي آڻڻ ڏيڻ جو راعيدو ڪيو، اڃا آئين جو ڪم
 اڌ ۾ رهيو ته ان وقت جي وزير قانون اهو ڄاڻي استعيفا
 ڏئي ته شايد آئين جو ڪم اڌ ۾ رهي ويندو، مگر قائد
 عوام قانون واري وزارت جو قلم دان جناب حفيعظ صاحب
 کي ڏنو ۽ اهوئي هڪ لازمي عوامي حڪومت جو ڪارنامو
 آهي جو پاڪستان کي جمهوري آئين مقرر مدت ۾ مليو.
 جنهن ۾ جناب حفيعظ صاحب جو وڏو حصو آهي.

وائيس چيئرمين پاڪستان ڏيپالڙ ڌارڻي

جناب مخدوم محمد زمان "طالب الموليٰ"

سجاده نشين درگاه مخدوم نوح هالا

جناب مخدوم محمد زمان صاحب جن تاريخ ۴ نومبر سنہ ۱۹۱۹ع ۾ ٻنھدي آبائي ڳوٺ هالا ۾ جنم ورتو، سندن والد صاحب مخدوم غلام محمد جن هڪ نهايت ئي درويش صفت، اولياءَ و بزرگ، هئا، مخدوم غلام حيدر جن جو

شمار بہ سنڌ جي بلند نامي جي عالمن ۾ آهي. باق مخدوم نوح جو اولاد آهن.

مخدوم صاحب قرآن شريف جي تعليم حافظ ولي محمد مڙور درگاه سروري هالا، فارسي ۽ عربي ۾ ولوي محمد عالم ڊيپالڙي ۽ سنڌي تعليم حاجي عبدالغفور ۽ حاجي عبدالرحمان الرحيم هالا ئي کان ٺراڻي. ڪن فارسي جو بهارون درس سندن شفيق چاچي مخدوم غلام حيدر جن ڏنو، تنهن بعد انگريزي جا چار درجا غلام رضا پٽ صاحب وٽ پڙهيا.

شعر ۽ شاعري:

شعر شاعري ڪن ورڻي ۾ مليل آهي. مخدوم صاحب جن جو شمار سنڌ جي اعليٰ نامي جي شاعرن ۽ موسيقارن ۾ آهي، سندن تخلص طالب الموليٰ آهي، سندن تصنيفات هن ريت آهن، جن مان ڪي اڻ ڇپيل آهن.

چپيل تصنيفات:-

(۱) سنڌي ٻيٽن ۽ ڪاڏين جو - ڇوڪرو (۴) ڇوڪري ۽ ڇوڪريون (۳) ٻار ۽ ڌيڪار (۴) امام غزالي جا خطوط (۵) اسلامي تصوف (۶) ڪافي (ڇوڪرو سنڌي ٻوليورستي طرفان ايم. اي. جي ڪورس تي رکيل آهي) (۷) شيطان (۸) خود شناسي (۹) بهار طالب (نظم جو ڇوڪرو) (۱۰) رباعيات طالب (۱۱) شان سروري (نعتن جو ڇوڪرو) (۱۲) ڪڇڪول جنهن ۾ سنڌي، فارسي ۽ سرائيڪي ڪلام آهن.

اڻ ڇپيل تصنيفات

(۱) عجب اللغات (سنڌي ادب جي لغت (۲) مصري جون ٽيون (مختلف مصنف ۽ انهن جا هر قسم جي موضوع تي لفظا) (۳) ڇهه ڏيڻيون (نظم) (۴) سنڌ جو شڪار (سنڌ جي شڪار بابت معلومات) (۵) ديان طالب الموليٰ (۶) مضامين طالب الموليٰ (۷) قطعات طالب الموليٰ (۸) نئون رنگ (ڪاڏين ۽ ٻيٽن جو ڇوڪرو-و (۹) سنڌي موسيقي (۱۰) ڪاڏين جا گهاٽا.

مخدوم طالب الموليٰ جن جو موسيقي تي به دسترس حاصل آهي ڪنهن موسيقي جي تعليم مرحوم استاد سمنڊي خان ڏني مخدوم صاحب جن اڪثر ڪري پنهنجي ڪلامن جون ڏٺون اڪثر ڪري پاڻ ترتيب ڏيندا آهن. مخدوم صاحب جي ڪلام ۾ بهار، مابه، محبت، انتظار، فراق سميل آهي، پاڻ واحد ئي شاعر آهن جن پنهنجي ڪلام ۾ ٻين جو به ذڪر ڪيو آهي، جهڙن ته فرماين ٿا ته.

تو چمان پنهنجا ٻين، جهڙي تو وٽ وٺي آيا

طالب الموليٰ سان ڪيا. ڀلائي جا ٻين.

اوڀل ۽ سويل.

تن قدمن تان قربان ٿيان.

سماجي ڪم:-

جهڙن ته مخدوم صاحب جن جو شمار سماجي ڪارڪنن

جي صف اول ۾ ٿئي ٿو باق سماج جي هر ٻيلو جي خدمت ۾ هميشه اڳتي رهيا آهن، اهوئي سبب آهي جو باق چڱو مشهور هستي آهن. سندن ڪيترا ئي سماجي ڪم ٿيل آهن جيڪڏهن انهن جو بهان ڪيو وڃي ته هوند بهاض ڀرجي وڃن.

شناگرد:-

سندن چوڻ آهي ته تعليم سان گڏوگڏ شاگردن جي تربيت به ضروري آهي. تربيت کان سواءِ تعليم اڃائي آهي، شاگردن کي گهرجي ته تعليم ۽ تربيت ٽي پنهنجو توجہ ڏئي ۽ ڪنهن ٻئي، نه ڪنهن ڪل تعليم ڏي وڃڻ گهرجي، ادب سندس لاءِ ضروري آهي، وڏن جو، 'ستان جو، ماڻهيءَ جو. ڪيس سفارش نه پر ذاتي حمايت ٿئي هاس ٿيڻ گهرجي. ڪيس پنهنجي ديس ۽ ديس ۾ رهي پنهنجي ملڪ جي رسمن ۽ رواجن کي اڃا ڪرڻ گهرجي، اسلاميات کان چڱي طرح واقفيت، وابستگي ۽ علم هئڻ گهرجي، تعليم کي اڏورو نه ڇڏڻ گهرجي ۽ موجوده عوامي حڪومت جي رائج ڪيل تعليمي اصلاحات مان فائدو وٺڻ گهرجي. سندن ماڻهن جي صحبت به سندس لاءِ ضروري آهي.

ڀڃائي:-

مخدوم صاحب جي چوڻ موجب ته شاه صاحب هڪ لائالي شاعر آهي. ڀڃائي جي ڀيٽ ڪنڊيل ٿو ڙي موجوده شاعر سان ڪري ٿئي سگهجي سندن ڪلام جو بنياد عشق ۽ محبت تي رکيل آهي شاه جو شعر زندگي جي هر ٻيلو تي لھڪي اچي ٿو، ڪنهن هي شعر پسند آهي.

هيو هٿ حبيب ڪڍي پٺڪان باق پري
وڃو وجودان اڪري، ڪڙڪڙ ڪان ڪري
پڇو ٻاهر پري ته ڪو ٿو هٿ حبيب جو

هاري:

مخدوم صاحب جن جو چوڻ آهي ته اسانجي هاري
۽ زميندار ٻنهي کي گهرجي ته پنهنجا ڳوٺاڻا ۽ ماڻاڻا
اصول ڪمڻن نه قيمت آڻي هٿان نه وڃائون ڪنهن فضول
ضرورتن کان گريز ڪرڻ گهرجي ۽ عوامي حڪومت جي
واڻج ڪيل زرعي اصلاحات مان فائدو وٺڻ گهرجي محنت
سان ئي ملڪ ترقي ڪندو.

مخدوم صاحب جن کي سنڌي دلچسپي شاعري پسند
آهي، جنهن ۾ ڪافي وائي اچي وڃي ٿي، ڪنهن ڳائڻن ۾
ماڻي پاڳي جو آواز پسند آهي.

سندن شاگردن ۾ مخدوم محمد امين ”نهم“ مخدوم
طالب الموليٰ صاحب جن جو وڏو فرزند، محمد بچل
”محبوب سروري“، حسين بخش ”خادم“ قابل ذڪر آهن
طالب الموليٰ جن جي ڪلام ۾ جهڪو سوز ۽ گداز آهي سو
ڪنهن ٻئي شاعر جي ڪلام ۾ ڪونهي، سندس شعر دل
۽ انجي ڪيفيت جي صدمه ترجماني ڪري ٿو.

جناب پير غلام رسول شاه جيلاني

پير غلام رسول شاه صاحب
جن جي شخصيت ڪنهن به
تعارف جي محتاج نه آهي
سندن اخلاق ۽ انسان دوستي
خاص کان هر ڪو اڃا توڙي
غريب مستفيض آهي.

سندن جنم ۱۹۱۸ع واقع
ٽٽي ڊولا خان ۾ ٿيو. سندن
والد صاحب پير جهان شاه

جيلاني جن سنڌ جي مشهور سيد جيلاني خاندان جا نامور
بزرگ. هئا. پير غلام رسول شاه صاحب جن ۱۵ ورهين جي
ڄمار ۾ مهرپور خاص آيا ۽ درگاه پير تاج ٽٽي بادشاهه
جيلاني جا سجاده نشين ٿيا. تنهن کان سواءِ پير عبادت الله
نصرتپوري ۽ اعليٰ حضرت پير قاسم شاه جيلاني به پير جن جي
درگاه جا به سجاده نشين آهن.

سماجي ڪم : جنهن نه پير صاحب جن حليم طبيعت
جا مالڪ آهن تنهن کان سواءِ سماجي ڪمن ۾ به هڪ هميشه
اڳڀرو رهيا آهن. اهوئي سبب آهي جو سندن شخصيت
سماجي حلقن ۾ ڪافي مقبول آهي تعليم لاءِ ته سندن
سڄي ضلع ۾ ڪافي ڪوشش ورتل آهي. ٿر جي علائقي ۾
مٺي ڪاليج ۽ عمر ڪوٽ جو ڪاليج سندن ڪوششن جو
نتيجو آهن ۽ مهرپور جو گرلز ڪاليج جي ڪولائڻ ۾ سندن
وڏو هٿ هو.

شاگرد : بهرحال شاگردن کي مخاطب ٿيندي فرمائين ٿا
ته شاگردن کي گهرجي ته پنهنجو سهورو زبان تعليم ڏانهن

ڏئي. کهن ٽوڪ، ٽوڪ ل تعليم سان چاه رکڻ گهرجي ڇاڪاڻ
جو هي دور سائنسي دور آهي. کهن گهرجي ته هو عوامي
حڪومت جي تعليمي اصلاحات مان پورو فائدو وٺن. استاد
مائن ۽ وٽن جي ادب سان ئي سندن مستقبل ٺهندو.

شاهه: پٽائي پلاري جي ڪلام بابت فرمائين ٿا ته
شاهه جي ڪلام جو معيار بلند آهي ۽ سندن ڪلام جو
ڇهه ئي ڪونهي. شاهه صاحب بهن القوامي شاعر آهي. کهن
شاهه صاحب جا هي بيت وڌيڪ پسند آهن.

الله ڏاهي مر ٿيان ڏاهيون ٽڪ، ٽسن
مون سمن مون پرين پورائي ۾ ڀل ڪيا
ڏميو نه ڏئي پر ڇهه نه اٿت ڀري
جنگ، جگري ڪي بهمي چنگاڻون ڇت ۾.

هاري:

اسان جي هاري پاڻ کي فرمائين ٿا ته،
هاري کي گهرجي ته محنت ڪري پنهنجي ٻني کي
سڌاري، الهي ۾ ئي سندس، سندس ٻچن ۽ ملڪ جي
ترقي جو راز سمايل آهي. عوامي حڪومت جي زرعي اصلاحات
مان فائدو وٺن، ۽ پنهنجي ٻچن جي تعليم تي ڌيان ڏين.

پهر ڪلام رسول شاهه صاحب جن کي راڳ، جنهن ۾
ڪاهيون کهن مصري شاهه جون پسند آهن سندن چوڻ ته
مصري شاهه جي ڪاهين ۾ سوز آهي. تنهن کان سواءِ
ڪاهين ۾ وري کهن ٻيو سوز آهي، مانڻ راڳ،
جا سنا ڄاڻو آهن،

سياحت:

مان سڄي يورپ ۾ ڏيڻ ايسٽ، ۽ ٻه دفعا حج ڪري
آيا آهن. ۱۹۵۳ع ۾ مان صوبائي اسيمبلي جا ميمبر ٿيا، تنهن
کان پوءِ ۱۹۶۲ ۽ ۱۹۷۰ع جي چونڊن ۾ قومي اسيمبلي جا
ميمبر ٿيندا هئي رهيا آهن کهن ڪاشتڪاري سان تمام گهڻو

شوق آهي، اهوئي سبب آهي جو هاڻ جديد زراعت جي
 اصولن کي ورتائيندي پنهنجي زمين ۾ فروت فارم لڳايا
 آهن جيڪي سنڌ ۾ ڪافي مقبول آهن.

(۱) مهربورخاص ۾ جيلاني فروت فارم

(۲) ايجڙ ۾ جيلاني فروت فارم.

هاڻ ڪيترن ئي قريبن شاگردن جون هر وقت مددون
 ڪندا رهن ٿا، منهنجي دعا آهي ته الله ايماندارن کي
 عمر دراز عطا فرمائي ته هاڻوڪي اسان جي خدمت ڪندارهن.

آمين.

جناب سيد قائم علي شاه صاحب

جناب سيد قائم علي

شاه جي شخصيت کان سنڌ
سر لنڊون وڏو واقف آهي،
صداقت ۽ سادگي سندن
شعور آهي هاڻ ۱۳ سيپٽمبر
۱۹۳۳ع ۾ شهرور ۾ تولد ٿيا
سندن والد صاحب جن هڪ
وڏا بزرگ، عشا.

سيد قائم علي شاه
صاحب جن ٻرائن جي تعليم
پنهني ڳوٺان تهرن بعد

مئٽرڪ لاءِ هاڻي اسڪول شهرور مان ڪئي. بي. اي. ايس. ايس.
ڪاليج ڪراچي مان ۽ ايل. ايل. بي ڪراچي يونيورسٽي
مان ڪئي.

تعليم ختم ڪرڻ کان پوءِ هاڻ سال ۱۹۵۷ع کان
شهرور ۾ وڪالت ڪرڻ لڳا، سندن شمار سنڌ جي برڪت
وڪيلن ۾ ٿئي ٿو.

سماجي خدمت:

سال ۱۹۵۷ع ۾ خدمت خلق نالي هڪ آفيس برپا
ڪئي. جيئن ته، سيد قائم علي شاه جن هڪ تمام سٺا
سماجي ڪارڪن آهن ۽ عوام جي خدمت ڪندا هئي رهيا
آهن، جهڙو ادارو قائم ڪيائون الهی ۽ اداري جو مقصد
السلامت جي خدمت ۽ عوام جي فلاح و بهبود لاءِ ڪم
ڪرڻ. هاڻ الهی ۽ اداري خدمت خلق جا صدر آهن الهی ۽

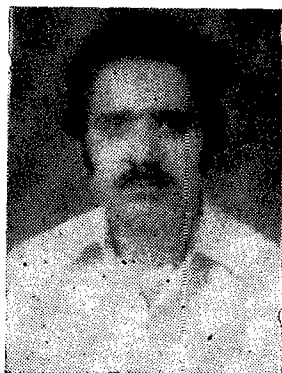
اداري تهڪ ڪهرپور جي عوام جي خدمت، ٽرينن جي مالي مدد ۽ شهر جي صفائي لاءِ ڪم ڪيو ويندو هو.

۱۹۵۸ع ۾ ڪهرپور ۾ پنهنجي ڪوشش ۽ دوستن جي مدد سان هڪ ڪلب ”ٻائينر ڪلب“ قائم ڪيو جنهن جو مقصد غريب عوام جي خدمت ۽ سندن مسئلا حل ڪرڻ هو. جنهن مان عوام کي ڪيترو ئي فائدو پهتو، غريب ۾ وري سائين قائم علي شاه جن کي وري ۾ مليل آهي. پاڻ هر وقت ٽرينن جي جائز مدد لاءِ تيار هوندا آهن. سيد قائم علي شاه صاحب جن ڪهرپور جي عوام توڙي سنڌ ۾ ڪافي مقبول آهن پاڻ هر وقت سماجي خدمت ۾ رڌل آهن. اهو ئي سبب آهي جو ۱۹۷۰ع جي اليڪشن ۾ کين ڊرام قومي اسيمبلي جي ميمبري لاءِ چونڊيو ۽ کين عوامي پارٽي پيپلز پارٽي ٽڪيٽ ڏنو، پاڻ هن عوامي حڪومت جي عهد حڪومت ۾ سنڌ جي وزارت ۾ سينيئر وزير هئا، ۽ پنهنجو عهد وزارت ايمالداري ديپالداري سان هلايو.

پاڻ هينئر پيپلز پارٽي سنڌ جا چيئرمين آهن. سائين قائم علي شاه بابت انهن چوڻ مناسب ٿيندو ته پاڻ پيپلز پارٽي جي بي لوث ڪارڪنن مان هڪ آهن.

جناب مخدوم محمد امين "فهير" -

جناب مخدوم محمد امين
فهير جن (ڏاڏا سائين) جن
منهنجي سهڻي سائين مخدوم
محمد زمان طالب الموليٰ جن
جاوڏا فرزند ارجمند آهن سندن
جنم ۴ - آگسٽ ۱۹۳۹ع ۾
هالا شهر ۾ ٿيو. هاڻ ابتدائي
تعليم هالا مان ۽ قرآن شريف

جي تعليم آخوند رب ڏني ۽ آخوند محمد قاسم کان حاصل
ڪئي ۽ سنڌي جي تعليم استاد عبداللطيف ميمڻ رت
پڙهيا ۽ ميٽرڪ جو امتحان سان ۱۹۵۷ع ۾ گورنمينٽ هائي
اسڪول مدرسو مخدوم غلام حيدر سان ڪئي ۽ ۱۹۶۱ع ۾
اي. اي. سروري اسلامي ڪاليج هالا مان ڪئي. تڏهن کان
سواءِ ايل. ايل. بي ۽ ايم. اي به سنڌ يونيورسٽي جا آهن.
سندن شخصيت مان موهيندڙ ۽ جاذب نظر آهي جنهن ۾
هما ۽ ثنيت جا دريا وهن ٿا.

سماجي ڪم:

جيئن ته سماجي ڪم ڏاڏا سائين جن کي وڙهي ۾
مليل آهن، جيئن ته هاڻ نوجوان آهن ته سماجي ڪمن ۾
هاڻ هميشه پيش پيش رهيا آهن. هاڻ مختلف شاگردن کي
اسڪالرشپون ڪتابن لاءِ ڪافي پئسا ۽ ڪافي مدد پنهنجي
طرفان ڪندا رهن ٿا. هاڻ هڪ ادبي سوسائٽي ”نزم امين“
ٺاهي جنهن جا هاڻ سرپرست هئا. تڏهن کان سواءِ هاڻ نزم
سروري جا جمل سيمڪريٽري ٿي رهيا آهن.

شاگرد:

فهم سائين جن فرمائين ٿا ته اسان کي گهرجي ته تعليم تي توجه وڌن ۽ اڙوڪن جو ادب، استاد ۽ مائٽ جي عزت ۽ احترام تنهن کان سواءِ وقت جو قدر ڪرڻ لازمي آهي، اهڙي وقت آهي جنهن سان دنيا جي چرخي جو دارو مدار آهي.

شاهه عبداللطيف ڀٽائي:

شاهه سائين بابت باخبر فرمائين ٿا ته ڀٽائي پلارو لافاني شاعر ۽ به مثال آهي، شاهه صاحب جي شعر جو ڪنهن سان به مقابلو نٿو ڪري سگهجي. ڪن شاهه سائين جو هي شعر وڌيڪ پسند آهي.

اکدن ۾ ٿي ويهه - واري ڇوڇر ڏيڪه-ان،
 نوکي ڏسي نه ڏيهه - آئون نه ڏسان بهو ڪي.
 (شاهه)

هاري

سائين امين فهم جن فرمائين ٿا ته هن وقت هاري کي ڪافي سهوليتون مليل آهن ڪن پنهنجون ذميواريون مڪسوس ڪندي وڌيڪ محنت ڪرڻ گهرجي، جنهن سان اسان جي ملڪ جي تعداد ۾ اضافو ايندو. هاڻي انهن جو ڪم آهي ته پنهنجي قلم سان ۽ شاعرن جو ڪم آهي ته پنهنجي شعر سان هاري جي تربيت ڪن.

شعر شاعري

مخدوم امين فهم جن هڪ سٺا شاعر به آهن. فهم سندن تخلص آهي سندن ڪلام وقت بوقت ريلوي پاڪستان کان نشر ٿيندو رهي ٿو، ڪن شعر ڇوڙ جو شوق هڪ ادبي ڪانفرنس کان پوءِ ڇاپيو جنهن ۾ علامه آءِ. آءِ قاضي ۽ ڊاڪٽر نبي بخش جن موجود هئا. تنهن کان پوءِ پنهنجو ڪلام وقت بوقت پنهنجي بهاري بزرگوار والد صاحب، مخدوم طالب الموليٰ جن کي اصلاح ٻڌاري لاءِ

ڏيکاريندا هئا. اهڙي طرح سان سندن والد صاحب جن سندن استاد به آهن اهڙي طرح جذاب طالب الماويل جن جي مشفق استاد واري رهبري جي ڪري ئي جناب اوهن ٺههه جن جو شمار سنڌ جي وڏن شاعرن ۾ آهي سندن شعر ڪافي مقبول آهي. سنه ۱۹۶۲ ۾ رانڊو پاڪستان طرفان سنڌ جي شاعرن کي گهرايو ويو، جتي ائين ٺههه جن به هئا ۽ پنهنجو ڪلام (ٽرالو) پڙهائون جنهن ۾ ڪهن بهريون العام ۵۰۰ رنڊ ملو اهو ٽرالو هن ريت هو.

اي وطن ميهڙا وطن منڙا وطن پيارا وطن.

ان کان سواءِ سندن ڪيتريون ئي ڪاهيون، غزل، نظم ۽ بيت لکيل آهن. پاڻ پنهنجي ٻارن جي طرفان ضلعي ٽي مان قومي اسيمبلي جا ميمبر چونڊيل آهن ۽ پاڻ عوامي حڪومت ۾ سنڌ جي گورنر جا ميمبر پراءِ اليڪٽرڪلچر، فوٽ ٿيا.

سِير و سياحت

پاڻ دنيا جي اڪثر ملڪن جو دورو ڪيو اٿس جن ۾ عربستان، مصر، افغانستان، سئوڊني، فرانس، آمريڪا، جپان، انگلنڊ، هالڊ ڪالڊ ٽينهن کان سواءِ ۱۹۶۴ ۾ سوڌو ڪيو اٿس.

نوٽ

مون ئي جناب اوهن ساڻهن جي شخصيت ايتري نهاري آهي جو دل ٿي چوي ته سندن قربانگي ڪجهه ٻڌندو رهان ۽ هڪ ال به ڪاٺن جدا نه ٿيان.

رئيس غلام مجتبيٰ خان جتوئي

ميهنر قومي اسيمبلي

مجتبيٰ خان جتوئي اڄ
کان ۳۸ سال پهريه اڳمن نومبر
جي مهيني ۾ رئيس حاجي
غلام رسول خان جتوئي جي
گهر ۾ پيدا ٿيا.

ابتدائي تعليم:-

هاڻ پرائمري تعليم لوان
جتوئي تنهن کان پوءِ ڪراچي

جي گرامر اسڪول ۾ آخر ۱۹۵۲ع ۾ نواب شاه ٻي سي
هائ اسڪول مان ميٽرڪ پاس ڪئي ۱۹۵۶ع ۾ بي اي ڪئي
۽ ۱۹۵۷ع ۾ لا جو پهريون سال پاس ڪيو.

سماجي ڪم:-

تعليم کاتي ۾ تعليمي زمينداري ڏاڏي جي لڳي
ويا هڪ روشن خيال آبادگار هئڻ سان گڏوگڏ هاڻ ڪمڻ
سماجي ڪمن ۾ بهرو وٺڻ ٿا اهي ۽ ٻيو جتوئي هاءِ اسڪول
جي سرپرستي تنهن کانسواءِ جڏهن هاڻ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل
جا چيئرمين هئا ته هاڻ هڪ گرلز اسڪول هڪ لائبرري هڪا
روڊ به ٺهرايا سندن چوڻ آهي ته سندن خدمتن ۾ ڪنهن
لاءِ حاضر آهن ڳوٺ مان ڇوڙين وغيره جي پنهنجي اثر اصول
سان پاڙ ٻڌي ڇڏي اٿن ۽ ڇوڙين جي شڪايت سندن ٿر ۾
بلڪل ڪانهي.

شاگرد:

شاگردن کي گهرجي ته هو محنت ڪري پڙهي ۽ پڙهڻ
سان گڏ ادب ڪري ڪم ۾ ٽيڪنيڪل تعليم ٿي

ڏور ڏيڻ گهرجي ڪن غاٽ ڳالهين کان پاسو ڪرڻ گهرجي.
هارپي :-

اڄ جي هاري پاءُ کي گهرجي ته حڪومت جي رائج
ڪيل زرعي سڌارن مان فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي سندن
اهو فرض آهي ته وٽن جهڪا رهن آهي آيا اها سندن آهي
يا هاري ئي آهي ڪيس الهيءَ تي محنت ڪرڻ گهرجي
ڇو ته محنت ئي سندن ۽ سندن ٻچن جو مستقبل ٺاهيندي
ڪن گهرجي ته پنهنجي ملڪ لاءِ محنت ڪن محنت ڪاءِ ماني
جي ڪڍي آهي جهڪڻ هاري خوشحال آهي ته ملڪ
به خوشحال آهي.

شاه پڻاڻي :-

شاه صاحب جي شعر ۾ رلد کي جي هر ڪنهن پهلو
تي روشني وڌل آهي ڪن بادشاه پڻاڻي جو هي بهت وڌيڪ
پسند آهي.

پڙهيو ڪي پڙهن- ڪڙهن ڪن قلوب سمن
جهترا ورق ورن- ڏوه چڙهن اوترا.

جهڻ ئي جتوئي صاحب ۱۹۷۰ع وارن چولڊن ۾
صوبائي اسيمبلي جا ميمبر هئا، مگر اها سميت پنهنجي وڏي
پاءُ جناب غلام مصطفيٰ خان جتوئي کي ڏني ۽ هاڻ پاڻ
وري جناب غلام مصطفيٰ خان واري قومي اسيمبلي واري
سمت ئي قومي اسيمبلي جا ميمبر آهن.

مير اعجاز علي خان ٽالپر

ايم - اين - اي

مير اعجاز علي خان ولد
مير غلام علي خان ٽالپر سنڌ
جي مشهور ٽالپر خاندان سان
تعلق ٿا رکن، مير سندن
لقب آهي.

هاڻ ۱۰ نومبر ۱۹۳۳ع
۾ تدفيني محمد خان شهر ۾
تواند ٿيا، ۱۰ راءِ ري تعليم
پهچي ڳوٺ مان، تنهن بعد
نور محمد هاءِ اسڪول ۾
۱۹۵۱ع ۾ سينئر ڪمپوزنگ ۾
تنهن ڪالچر ۽ ڪمپوزنگ
يونيورسٽي ۾ انگريزي ۾
ڊپلوما ڪيو تنهن بعد رانس
وطن وريا.

۱۹۵۵-۱۹۵۶ع ۾ ڊسٽرڪٽ لوڪل بورڊ جا ميمبر
ٿيا، ۱۹۶۰-۱۹۶۲ع ۾ بي. ڊي. جا وائيس چيئرمين ۽ ۱۹۶۲-
۱۹۶۳ع ۾ قومي اسيمبلي جا ميمبر ٻائي اليڪشن ٿيا جهڪا
سندن والد محترم جي سينٽ هئي.

۱۹۶۴ ڪالوني ويندي هيٺ ٽائمن هاڻ سراسر قومي
اسيمبلي جا ميمبر ٿيندا هئا اچن. ۶۴-۱۹۶۵ع ۾ هاڻ مغربي
پاڪستان مسلم ليگ جا وائيس پريزيڊنٽ ۽ پارلياماني
سيڪريٽري رهيا.

سماجي ڪم

هاڻ ۱۹۵۶ع ۾ تدفيني محمد خان جي هاءِ اسڪول ۾

ڪاليج لاءِ ۲۵ ايڪڙ شهر جي ٻنهي ڏيهه جي زمين وقف ڪئي. هاڻ ۱۶- ايڪڙ زمين ٽنڊي محمد خان جي اسپتال لاءِ وقف ڪيائون. هاڻ ڪيترن فريب شاگردن کي هر وقت مدد ڪندا رهن ٿا ۽ سندن والد صاحب جي وقت ڪالوڻي جاري ڪرڻ لاءِ ڪالرشپون ۽ امدادون اڃا تائين جاري رکيو اچن.

هاڻ ممتاز ڀٽو وزارت ۾ وزير آبپاشي ۽ پاڻي ٿيا. سندن چوڻ موجب فوجي شڪر مل ٽنڊو محمد خان ڪمٽي اڃا پراڻي سسٽم ٿيو جنهن سان ۱۸ هزار ايڪڙ زمين کي فائدر رهيو. سندن چوڻ موجب اها رڪارڊ جي ڳالهه آهي ته سندن وزارت ۾ ۱۴۰ ڳوٺن کي پاڻي ملي ۽ گذريل ۲۴ سالن ۾ فقط ۱۴۰ ڳوٺن کي پاڻي ملي ۽ آبادگارن کي واه جي رستي پاڻي جون سهولتون مليون.

سفر و سياحت

هاڻ دلها جي اڪثر ملڪن جو سفر ڪيو اٿن ۱۹۶۴ ۾ هاڻ پاڪستان جي وفد سان گڏ ڇهن جي آزادي واري ڏينهن تي شرڪت ڪئي جنهن ۾ اسانجو مديوب رهنما قائد عوام جناب ذوالفقار علي ڀٽو به ساڻن گڏ هو. هاڻ تازو حج به ڪري آيا آهن.

شاگرد

سندن چوڻ آهي ته اڄ جي شاگردن کي پنهنجو سمورو ڏيان تعليم تي ڏيڻ گهرجي ۽ اسانجي شاگردن کي گهرجي ته هو هاڻ کي تعليم ۾ پڙ ڪري ۽ مٿس ملڪ رشڪ ڪري.

شاهه

سندن چوڻ آهي ته پٽائي پلاري جي شعر ۾ مديبت، قرب، خلوص ۽ اخوت آهي. ڪنهن سنڌي ڪاهيون تمام گهڻيون پسند آهن ۽ پٽائي جو هي شعر به:

”عالم آئون ساڻ، ڀرو ٿو پهر ڪري،
 پاڻ نه آهي ڄاڻ، مانڊيءَ مڊ ٻڪيڙو.“

آبادگار

سندن چوڻ آهي ته اسانجي آبادگار کي گهرجي ته
 هو پنهنجي پٺيان ۾ محنت سان ڪم ڪن ڇاڪاڻ جو
 اسانجي ملڪ جو دارومدار زراعت تي آهي جهڙڪڏهن آبادگار
 محنت ڪندو ته هي ملڪ زرعي مهڊان ۾ ترقي ڪندو
 جنهن ۾ سندن ۽ ملڪ جو ڀلو آهي، حڪومت طرفان
 ڪيل زرعي سڌارن جو ڪو بهر مقدر ڪندي سندن چوڻ آهي
 ته اهي آبادگارن لاءِ تمام سٺا اصلاحات آهن ۽ آبادگار کي
 حڪومت جي ڏنل سهولتن مان فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي.

جناب حاجي مولا بخش سومرو

جناب مولا بخش خان سومرو ولد خان صاحب محمد
عمر سومرو جن سال ۱۹۰۵ع ۾ ٻههجي آبائي ڳوٺ شڪارپور
۾ پيدا ٿيا، ابتدائي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ انگريزي
تعليم حاصل ڪيائون.

سندن چوڻ آهي ته جهڪڙهن ماڻهو پاڻي نه ڪاهين
وڌيڪي بسر ڪريان ته ڪميس اعتماد، اڪسار، انٽار ۽ استقلال
کان ڪم وٺڻ گهرجي ڇاڪاڻ جو ڪاهي جو راز مٿين
ڇٽن ڳالهين ۾ لڪل آهي.
شاگرد:

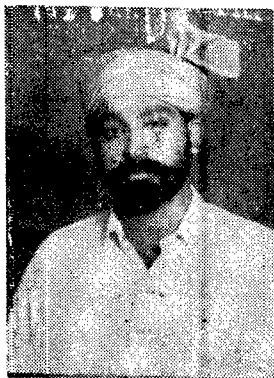
سومرو صاحب جن شاگردن کي مخاطب ٿيندي فرمائين
ٿا ته اسان جو شاگرد محنت ڪري ٿو مگر ڪميس وڌيڪ
محنت ڪرڻ گهرجي، ٻههجي مستقبل کي ٺاهين جيڪو
ڪم ڪم ايندو ته ڪي ٺهيا مطالعا هجن.

شاگردن کي گهرجي ته هو استاد ۽ مائٽ جو زياده
ادب ڪري ڪم گهرجي ته پٺاڻي ڀلائي جي رسالي کي
پڙهي ۽ ان جا بهرو ٿين، ڪم محسوس ڪرڻ گهرجي ته
هو آئيندي جا معمار ۽ ابا آهن، ۽ ڪم ئي مستقبل ۾ ملڪ
جي ڀلائي لاءِ ڪم ڪرڻو آهي.

شاهه ڀڏاڻي:

شاهه صاحب بابت سومري صاحب جن جو چوڻ آهي
ته شاهه سائين جي مقابلي جو دلها جو ڪوبه شاعر ڪولهي،

جناب پير عبدالقادر شاه صاحب جيلاني

پير عبدالقادر شاه صاحب جن جو جنم ۱۷ جولاءِ سال ۱۹۳۴ع ۾ پنهنجي آباڻي ڳوٺ درگاه راطي پور ۾ ٿيو. سندن والد صاحب جناب پير حضرت احمد شاه جيلاني جن هڪ وڏا خدا پرست بزرگ، ٿي گذريا آهن.

حضرت پيران پير دستگير سيد عبدالقادر شاه جيلاني جي اولاد مان آهن، پير عبدالقادر شاه صاحب راطي پور جن جو ڏاڏو سيد حضرت محبوب سیداني جن اولياءُ الله ۽ سيد محمد صالح شاه جيلاني هڪ وڏا شاعر، بزرگ، اولياءُ الله ۽ ڪرامت جا ڏٺي هئا. درگاه راطي پور سنڌ جي وڏين درگاهن مان هڪ آهي، جتي ڪيترائي سائنس دان ۽ دل جون مرادون ماڻيو وڃن ٿا. هاڻ سنڌي اردو ۽ فارسي ٻنهي کان سواءِ ٻنهي تعليم جي به ڪمن سٺي ڄاڻ آهي.

سماجي خدمت

جناب پير صاحب جن سماجي خدمت ۾ به ڪنهن کان پوئتي نه آهن هاڻ سندن ذهني زورن عظيم طور ٿيندي

ان ۾ هڪ هزارهري اسڪول ٺهرايو آهي. سندن چوڻ آهي ته ڪنهن الله تعاليٰ قريب عوام جي نڪليشن دور ڪرڻ لاءِ ٻيڏا ڪيو آهي ته ڪنهن علم ۽ ادب سان ڪافي دلچسپي آهي ۽ ديني اصولن تي ڪار بند آهن.

شاه پيڏي

شاه سائين بابت سندن چوڻ آهي ته شاه پٽاڻي صاحب جن اعليٰ درجہ جي هستي آهي ۽ اها هستي عظيم آهي.

هاري

هاري بابت سندن چوڻ آهي ته ڪنهن گهرجي ته ٻيڏا جي ايمالداري سان ڪم ڪن، ملڪ جي آبادي وڌائين جنهن سان ملڪ ترقي ڪندو.

ماڻھو سال ۱۹۷۰ع جي چوٽين ۾ قومي اسيمبلي جا

ممبر ٿيا.

ملڪ سڪندر خان

ايم. اين. اي

ملڪ سڪندر خان ولد

ملڪ سردار خان جي شخصيت

سنڌ ۾ ڪنهن به تعارف جي

محتاج ناهي، پاڻ پهرين مارچ

سن ۱۹۲۷ ۾ پنهنجي آباڻي

ڳوٺ ۾ (عُدا) ٿيا. پاڻ پرائمري

تعليم پنهنجي ڳوٺ ۽ تنهن

بعد پرائمريءَ طرح سان پڙهيا

ملڪ صاحب جن رڳو ملڻا انسان آهن ۽ سندن چوڻ موجب

تہ پاڻ هميشه پنهنجي ذاتي مقصدن کان پري رهي قوم

جي مقصدن جي لاءِ ڪم ڪيو اٿن سندن زمين جهڪا

ڪنهن پنهنجي وڏن کان ورتي ۾ مليل هئي تنهن کي چاهيو

تہ ڀلي عوام جي ڪتب اچي.

سماجي ڪم

(۱) ملڪ صاحب سندن زمين نسي گهٽ ۾ گهٽ ۱۲ سـو

ماڻهن کي رهڻ لاءِ ڪالوني ڏني.

(۲) سندن زمين کي پاڻ استعجاب لاءِ وقف ڪيائون جيڪا

وري گورنمينٽ ڪوٽڙي هسپتال تي ڏني.

(۳) هيٺ ٿاڙو تحصيل اسپتال لاءِ ۱۰ ايڪڙ زمين ڪوٽڙي

۾ وقف ڪئي اٿن.

(۴) پيٽارو ڪميٽي ڪاليج جي زمين ملڪ صاحب جن جي

آهي جنهن ۾ هي ڪاليج قائم ٿيو ۽ پاڻ ڪوبه معاوضو

ڪونه ورتو.

(۵) سنڌ يونيورسٽي جون جهنگي عمارتون ٺهڻون ٺهڻن ۾ ملڪ صاحب جي زمين نه هئي مگر هاڻ انهيءَ جرحص، ٺه ورتو.

۹- ٿاڻ، ٻولا خان هاء اسڪول ۾ هاسٽل ۽ هيمٽر سپر هاء وي کان ٿاڻ، احمد خان ٽاء جهنگو رستو آهي سو سندن ڪوششن جو نتيجو آهي، ٿاڻ، احمد خان ۽ ٻولا خان ۾ روشنيءَ جو بندوبست به سندن ڪوششن جو نتيجو آهي، ڪوٽڙي ۽ سيوهڻ ۾ به هاڻ ڪمپٽرائي ٻڪا رستا ٺهرايا اٿن، رورل ايمپٽي گريشن سمنٽر جي تخت به جهنگي آفيسون آهن سي سڄي سنڌ ۾ سندن ڪوششن سان پهرين ٽي ويون آهن، سندن ڪوششن سان ۴۰۰ ميل ٻڪا رستا ۽ ۵۰۰ هيمٽر ٻڪا رستا ۾ ورهايا ويا آهن، هاڻ هڪ رٿ حڪومت کي ڏني اٿن جنهن تحت محال ڪوهستان ۽ سيوهڻ جو هاڻ ۾ لاڳاپو ٿيندو. تنهن کان سواءِ ڪوٽڙي کي سٺي گئس ۽ ڪراچي سان ٺاهڻون جو بندوبست سرشتو به سندن ڪوششن جو نتيجو آهي. سندن چورس موجب ته پٽي صاحب (وزير اعظم) جي مهرباني سان هڪ ٻي سٺي گئس اسڪيم آهي جيڪا لاڙڪاڻي ۽ دادو کان سڏي ٿيندي ڪراچي وڃي پهچندي جنهن سان ضلع دادو کي فائدو رسندو. هاڻ هڪ اسڪيم حڪومت کي ٺهڻو ڪمي اٿن، جنهن موجب ڪوهستاني علائقي ۾ شڪار گاهه، ٻيلا ٺهڻ وٺڻ، برساتي پاڻي کي موڙي اٿي جن زمينن کي آبادي لائق بڻائڻ ۽ تنهن کان سواءِ هتي ڪير ٿر جبل جي جهنگ ڇوڙي آهي اٿي هل اسٽيشن ٺاهي وڃي تنهن کان سواءِ هڪ ٻي به اسڪيم آهي، جنهن تحت هتي ٺهيل ٻارڪ ٺاهڻو ويندو ۽ هتي جالورن جا فارم قائم ٿيندا جنهن تحت هتي جي مال

۱. ۽ ۲. ڏين، گڏ، سره، ۽ هر ٿي جي به ٻالما ڪمي ويندي،
 سندن ڪوشش سان ڪوھستان ڊولپمينٽ اٿارٽي ۽
 موجب هتي اڀرڻ جو جوڳو بندوبست ٿيندو ۽ ٻيون
 ۳. اسڪيمون به سندن ڪوشش جو نتيجو آهن،
 سندن ڪوشش سان شاه صدر لکي ٻه ڀڳ اسٽيشن،
 چچر، مخدوم صاحب، ۽ مانجهند ٻه ڀڳ اسٽيشنون به
 سندن ڪوشش جو نتيجو آهن، هڪ اسڪيم هي ۽ به
 آهي جنهن تحت گرد اسٽيشن جهڪا ڪوٽڙي تعلقي
 کي اڃا ڏيندي سا هاڻي وري الڊس هاء وي کان
 سهولت کي به اڃا ملندي.

سندن جي هاري ڀاءُ ڌي ڀيڻ:

سندن چوڻ آهي ته زرعي اصلاحات هاري جي زندگي
 کي بلند ڪن ٿا، ۽ ڪهن ماهر زمين تي محنت ڪرڻ گهرجي
 ۽ جهڪي به سرڪار طرفان ڪهن سهولتون ماهر آهن تن کي
 پروڙ ڪار آڻيندي پنهنجي زمين سان ٻيڙ ڪن جنهن
 جي نتيجي ۾ هو خوش ۽ شاد هوندا جهڪڻ ملڪ جو
 هاري شاد آهي ته ملڪ به آباد آهي.

ڀڳاڻي ٻاٻت:

سندن چوڻ مطابق ته ڀڳاڻي اسانجي سندن جو روح آهي
 سندن ٻه ڀڳاڻي آهي ۽ سندن شعر جو سندن جي ڏهن
 تي قبضو آهي. شاه ڀڳاڻي جي بيتن ۾ روحاني راز ۽ وڏي
 معنيٰ رکيل آهي.

شاگرد ڀاءُ کي عرض

اڄ جي شاگرد برادر کي سندن صلاح آهي ته سڀ
 کان پهرين هو تعليم آڻي ڏيان ڏين، ٻاٻت سماجي سرگرمين ۾
 به ڀلي حصو وٺن مگر انتها پسندي کان پاسو ڪن. هو
 مستقبل جا معمار آهن ڪهن حقيقت پسندانه رويو اختيار

ڪرڻ گهرجي، جيئن ته تعليم هر انسان کي دنيا سان مقابلو
 ڪرڻو آهي تنهن ڪري ڪهن گهرجي ته تهڪڻو ڪل،
 هجي، تعليم تي زبان ڏيون ڪهن گهرجي ته هو تعليمي اصلاحات
 مان فائدو وٺن.

جناب علي حسن خان منگي

جناب علي حسن خان منگي ولد محمد ابراهيم خان منگي
سال ۱۹۱۸ع ۾ ڳوٺ خهرو ديرو تعلو، رتو ديرو ضلع لاڙڪاڻي
۾ جنم ورتو ابتدائي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ هاڻ علي
ڳڙه مان گريجويشن ڪئي. تنهن بعد سال ۱۹۵۰ع ۾ لاڙڪاڻي
کان سکر ۾ ڪاروبار جي ڪري لڏي آيا.

سماجي ڪم:-

جڏهن کان هاڻ لاڙڪاڻي کان لڏي آيا ته سکر ۾ هڪ
پبلڪ هڪار آفيس جو بنياد وڌو جن ۾ سموري ماڻهن جي
خدمت ڪندا هئا. جن ۾ لاوارث ڇوڪرا، غريب ۽ بيمار
وغيره اها آفيس ۱۹۶۸ع تائين رهي، هاڻ به ڪراچي ۾ وٺن

روزانه ڪم ٿاڻي ماڻهو اچن ٿا ۽ اها آفيس سنڌ جي غريب ۽ بهروزگار شاگردن جي مدد ڪري ٿي. ڪاروبار جي مصروفيتن جي باوجود به منگي صاحب باقائده پنهنجي آفيس ۾ ويهي ماڻهن، جون آڪليفون ٻاٻ ٻڌن ٿا، ٻاٻ چون ٿا ته ڪن حقيقي خوشي تڏهن حاصل ٿي ٿئي جڏهن ٻاٻ ڪنهن جو نمڪي جو ڪم ڪن ٿا. ۽ سندن چوڻ ته ضرورت سندن لاءِ سندن دروازا ۲۴ ڪلاڪ کليل آهن، منگي صاحب جن جي شخصيت متاثر ڪندڙ شخصيت آهي، سندن قول ۽ فعل ۾ ڪوبه فرق نه آهي. سندن چوڻ آهي ته ٻاٻ خدا کي حاضر ناظر ڄاڻي اهو عهد ڪيو اٿن ته سڄي جملي غريب عوام جي خدمت ڪندا رهندا.

شاگردن

شاگردن کي خطاب ٿيندي فرمائين ٿا ته شاگردن کي گهرجي ته هو جهترو ٿي سگهي تعليم فرمائين، وڌ ۾ وڌ ٽيڪمه ڪل ادارن، ڊاڪٽري ۽ انجنيئرنگ ڪاليجن ۾ وڃن، ڇاڪاڻ جو اسان کي ڊاڪٽرن، انجنيئرن جي ضرورت آهي.

ڀٽائي:

شاھ ڀٽائي بابو سندن رايو آهي ته شاھ عبداللطيف ڀٽائي صاحب جن دنيا جي وڏي ۾ وڏن شاعرن مان هڪ آهن.

هاري

اسان جي هاري سان خطاب ٿيندي منگي صاحب جو چوڻ آهي ته اسان جي هاري کي گهرجي ته هو سائنسي طريقن سان آبادي ڪري اسان جي هاري کي وڌ ۾ وڌ خدمت ڪرڻ گهرجي. اسان جو هاري خاص ڪري فارمگ ۾ تمام ڀنٽي ٻيل آهي تههڪري ڪن گهرجي ته هو آبادي وڌائين هن ۾ هاري جو ۽ اسان جي ملڪ جو ڀلو آهي.

مڱي صاحب جن ۱۹۵۳ع ۾ صوبائي اسيمبلي جا
 ميمبر ٿيا ۱۹۶۲ ۽ ۱۹۶۵ع جي اليڪشن ۾ حصو وٺي نه
 سگهيا ۱۹۷۰ جي اليڪشن ۾ آزاد ميمبر سکر مان ڪا، هاب
 ٿيا ۽ هاڻي قومي اسيمبلي جا ميمبر آهن .

جناب مير علي بخش خان ڌالپر

مير علي بخش خان ولد مير الهدهاد خان جن ۱۹۲۶ع ۾ پنهجي آبائي ڳوٺ مير جي لالدي ۾ پيدا ٿيا ابتدائي تعليم لالدي، تهن بعد ڪراچي ۽ سال ۱۹۶۶ع ۾ نورمحمد هائي اسڪول حيدرآباد مان ميٽرڪ جو امتحان پاس ڪيو ۽ سال ۱۹۴۸ع ۾ بي اي پاس ڪئي.

سماجي ڪم:

جيئن تہ لالدي وارا مير ڪافي مشهور آهن سندن ڪتنب شروعات کان وٺي هميشه عوامي خدمت ڪندا رهيا آهن، مير الهدهاد خان ميرپور ۾ هڪ سراءِ ٺهرائي ۽ هاڻ هڪ فني قائم ڪيو. جنهن تحت غريب شاگردن کي ڪتاب ۽ اسڪالرشپ ڏني وڃي ٿي. شاگرد:-

مير صاحب شاگردن کي ڪتاب ڏيندي فرمائين ٿا تہ شاگردن کي گهرجي تہ هو ڇاه سان پڙهن ۽ پنهنجو سمورو وقت تعليم لاءِ صرف ڪن، ڪن ملڪ جي مسئلن جي ڄاڻ هئڻ ضروري آهي، ڇاڪاڻ جو اڳتي هلي شاگرد جي ڪلهي تي ملڪ جو بار ايندو. شاهه:-

شاهه ڀٽائي بابت مير صاحب چن فرمائين ٿا تہ شاهه سائين، جي ماءُ ناز شاعري آهي، شاهه صاحب جي شاعري ۾ ڪنهن به قسم جي خوشامد ڪانهي ڪن شاهه صاحب

جو هي بهت وڌيڪ پسند آهن.

ڪالهه ٽي گڏي نرين کي

جـوڪـر ڪـالـهـه مـٽـي .

ڪـڏـهـن ڪـان سـنـڀـلـن

ڪا سگهي گڏي سڄڻين مٽي

هاڪرم علي خان زرداري

جناب هاڪرم علي خان ولد حاجي محمد حسن خان زرداري جن سنه ۱۹۲۹ ۾ ڳوٺ فتوح زرداري تعلقه سکر ۾ ضلع نوابشاه ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم پنهنجي آبائي ڳوٺ مان مئٽرڪ نورمحمد هائي اسڪول حيدرآباد مان ڪئي، تعليم کان پوءِ پاڻ پنهنجي آبائي هوشي زهيداري کي لڳي ويا ۽ نوابشاه ۾ رهڻ لڳا. پاڻ پنهنجي زرداري قبيلي جا لک سردار آهن سندن چوڻ آهي ته راڄ جي چڱي مڙس جو ڪم آهي ته هو اوکي ويل ڪم اچي.

سماجي ڪم:

زرداري صاحب جن سماجي ميدان ۾ اڀرندڙ شخصيت آهن. پاڻ زرداري قبيلن کي گڏي هڪ تنظيم وجود ۾ آندڙ جهن جو نالو آل سنڌ زرداري ايسوسيئيشن آهي. پاڻ ان جماعت جا صدر آهن. هن تنظيم ۾ شامل زرداري سال ۾ ٻه دفعا گڏ ٿيندا آهن ۽ زرداري ذات جي سماجي مسئلن ۽ قومي مسئلن تي غور وڃي ڪارروائي ڪري ٿو. هاڪرم علي خان جي اها دلي تمنا آهي ته سنڌ جي يونٽي بهل قبيلن کي سماجي ۽ معاشي طرح اجاگر ڪيو وڃي.

شاگرد:

زرداري صاحب جو چوڻ آهي ته اڄ جي شاگردن کي جهڪڻن کان لوڪري لڳي ملي ته هو وڃي ڪم ڪري ۽ تعليم پاتو هئڻ جي صورت ۾ هو تجربن سان ٻڌي سٺي طرح ڪاروبار ۽ لٽ لوان تجربو ڪندو ۽ هڪ اڻڀر هيل

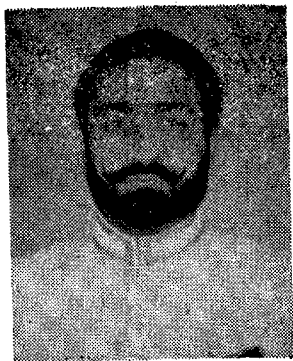
کان وڌيڪ ٻڌي ۽ زمين جي خدمت ڪندو بهرطوڪ هو
محنت ڪري.

هاري:

اسان جي هاري کي مخاطب ٿيندي زرداري صاحب
جو چوڻ آهي ته اسان جي هاري کي وڌيڪ محنت ڪرڻ
گهرجي ڪمس ريلوي، ۽ اڪمار به ٻڌڻ گهرجي، سماجي نگران
کان پاسو ڪري ڪمس پنهنجو اصلي مقام سڃاڻڻ گهرجي،
پنهنجي ٻڌي، مل، سان چاهت اولاد جي تعليم تي تان
ڏئي ڪمس ٻچ وغيره ٽائيم تي ٻوڪڻ گهرجي.
سياحت:

زرداري صاحب جي هڪ حج ۽ ۳ عمر ڪما آهن.
تڏهن کان سواءِ سڄي يورپ جي سفر به ڪيو آهي. هاڻ
عوامي حڪومت (پمپلز پارٽي) جي ٽڪيٽ تي ۱۹۷۰ وارين
الڪيٽن تي قومي اسيمبلي جا مهمبر ٿيا.

جناب نور محمد خان لنڊ

جناب نور محمد خان لنڊ بلوچ ولد سردار دادن خان لنڊ جن سنه ۱۹۳۳ ۾ ٻنهي ڳوٺ نور آباد تعلقي مهرپور ماڻهلو ضلع سکر ۾ ڄاوا. هاڻ پرائمري تعليم ڳوٺان ۽ مهرپور ماڻهلي مان انگريزي تعليم حاصل ڪئي. تنهن بعد ٻنهي ڳوٺن آبهائي ٻنهي زمينداري کي لڳي ويا.

سماجي ڪم

لنڊ صاحب جن جو چوڻ آهي ته جروار شهر جهڙو مهرپور ماڻهلي ۾ آهي اتي ٽيليفون ايڪسچينج ڪانه هئي هاڻ ڪوشش ڪري اها بهال ڪرائي. ڳوٺاڻن جي ترقياتي پروگرام همت هاڻ ڪوشش وي درويش ٺاڻڻ ٽيڪس ٽائين رستو جروار هاڻي اسڪول ۽ بازار لنڊ، ڪروهي وارو رستو به هن

عوامي دور ۾ ٺهيو ۽ لنڊ صاحب انهيءَ ۾ ڪوشش ورتي
هاڻ غريب شاگرد کي اسڪالرشپون ڏين ٿا ۽ سندن ڳوٺ
۾ سندن قائم ڪيل هڪ مدرسو آهي جنهن ۾ ۴۰ ڇوڪرا
قرآن شريف جي تعليم حاصل ڪن ٿا.

شاگرد

اسان جي شاگرد کي مخاطب ٿيندي لنڊ صاحب جو
چوڻ آهي ته شاگردن کي گهرجي ته سياست کان پاسو ڪن
۽ صحيح اصولي سان تعليم پرائين ڪنهن محنت ڪري
تعليم پرائڻ گهرجي هو محنت سان ئي سولپبل جوابدارون
پورون ڪندا.

شاه پٺاڻي :

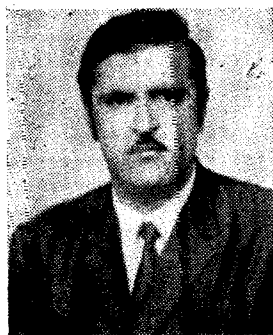
پٺاڻي گهوت بابڪ سندن چوڻ آهي ته شاه سائين
کان وڌيڪ سندن نظر ۾ ڪوبه شاعر ڪونهي. شاه بزرگ
هستي آهي پٺاڻي جي شعر ۾ الله جي راه ڏسهل آهي.
ڪنهن هي شعر وڌيڪ پسند آهي.
سچڻ هجي ساڻ - ڀلي ڏهر ڏنگارون ڪري.

هاري:

هاري کي مخاطب ٿيندي سندن چوڻ آهي ته هاري
جي محنت سان ملڪ کي فائدو رسندو. ڪنهن گهرجي ته
عوامي حڪومت جي رائج ڪيل زرعي اصلاحات سان وڌ
۾ وڌ فائدو حاصل ڪن. ڪنهن پنهنجي جوابداري محسوس
ڪندي پنهنجي ملڪ پنهنجي ڪنڊ جي تعليم ۽ تربيت
لاءِ وڌيڪ محنت ڪرڻ گهرجي.

لنڊ صاحب جن ۱۹۶۷ع ۾ حج ڪيو آهي ۽ پارلياماني
 وفد سان گڏ ترقي جو ٻيو دور ڪيو اٿن. سال ۱۹۷۰ع جي
 چونڊن ۾ قومي اسيمبلي جا ميمبر ٿيا.

جناب عطا محمد خان مري

جناب عطا محمد خان مري ولد جناب علي محمد خان مري صاحب جن ۲۵ جون ۱۹۳۷ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ بهرائي ۾ پيدا ٿيا، ابتدائي تعليم بهرائي ۾ -ان ۽ تنهن بعد مئٽرڪ ۱۹۵۸ع ۾ سنڌ يونيورسٽي مان ڪئي، الترتاء تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ باق پنهنجي آبائي -هي زمينداري ۾ اڳي ويا.

سماجي ڪم:

جڏهن بهرائي هائي -ڪول ٺهيو ته باق ان لاءِ -ه ايڪڙ زمين ۽ ۴۰۰۰۰ روپيا چنڊو ڏنو سندن ڳوٺ بهرائي ۾ هڪ مسافر خانو سندن وڏن جو ٺهرايل آهي، جنهن ۾ مسافر ارسن ٿا، جڏهن بهرائي ۾ واٽر ٽيمڪ ٺهي ته باق ان لاءِ ۲ ايڪڙ زمين ۽ هيڊگاهه لاءِ ۲ ايڪڙ زمين

هاڻ اڃا تائين ڪيترن غريب شاگردن کي اسڪالرشپون ڏيندا رهن ٿا. هاڻ سال ۱۹۶۵ع ۾ آر. ٽي. اي جيا ميمبر هئا ته هاڻ رستن جي سروي لاءِ ڪافي ڪم ڪيو سندن ئي ڪوششن سان سندن ڳوٺ ۾ بجلي آئي.

شاگرد

مري صاحب جن شاگردن کي مخاطب ٿيندي چون ٿا ته شاگردن کي گهرجي ته هو پنهنجو سمورو وقت پڙهائي ۾ صرف ڪري ۽ ڪنهن پنهنجي زندگي جو معيار بلند ڪرڻ گهرجي ۽ ڪنهن جيڪي سهولتون مليل آهن تن مان پورو پورو فائدو حاصل ڪن شاگردن کي هارڊي هالٽيڪس ۾ حصو نه وٺڻ گهرجي سياست جي ڇاڻ پلي هجڻ مڪمل ڪرڻ کان پوءِ پلي عملي حصو وٺڻ. شاگردن کي گهرجي ته هو غلط هٿن ۾ نه ڪهڙن، استاد، مائٽ جو ادب ڪرڻ سندن فرض آهي ۽ ڪنهن گهرجي ته قانون کي پنهنجي هٿ ۾ نه وٺڻ.

شاهه پٺاڻي

شاهه صاحب بابت سندن چوڻ آهي ته شاهه سائين جو شعر هر دور جي مطابق آهي سندن شاعري ۾ هر وقت خوف خدا ۽ خدا جي بندگي لاءِ چيو ويو آهي قرآن پاڪ ۽ حديث کان پوءِ شاهه جو رسالو مقدس ڪتاب آهي. هون ته شاهه سائين جو ڪلام سچو پارس آهي مگر ڪنهن هي بهت وڌيڪ نه سندا آهي.

واجهائي وطن کي جي آئون هٿ مياڻس -
 نه گور منهنجي سورا ڪڇج منهندارن پاس -
 مياڻي جهاس جي وڃي مڙه ملهر ٿي -
 (شاهه)

هاري

هاري بابت سندن چوڻ آهي ته هاري کي گهرجي ته وڌيڪ محنت ڪري ۽ ڇيٽري محنت وڌيڪ ڪندو

اوترو کيس ۽ ملڪ کي فائدو رسندو ۽ اسانجو ملڪ خود
 ڪمبل ٿيندو، اسين خوشحال ٿينداسين، جيڪڏهن آبادي
 وڌائيندا ته اسين وري ٻاهرين ملڪن مان نوان زرعي اوزار
 ۽ سٺا ٻج گهرائي سگهينداسين.
 هاڻ ۱۹۷۰ع اليڪشن ۾ قومي اسيمبلي جا ميمبر ٿيا.

جناب مير دريا خان ڪوس

جناب مير دريا خان ڪوس جن سال ۱۹۲۵ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ دين پور تعلقه ٺل ضلع جهڪب آباد ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم پنهنجي ڳوٺان ۽ ۱۹۴۳ع ۾ مئٽرڪ هاس ڪئي. تهن بعد پنهنجي آبائي هوشي زهمداري کي لڳي ويا. سماجي ڪم:

مير صاحب جن رلطي ملطي شخصيت آهن، تهن کان سواءِ ٻارڻ ڪيترائي سماجي ڪم ڪيا اٿن، جن ۾ پنهنجي ڳوٺ جو هاءِ اسڪول، الترميد گيت ڪاليج پنهنجي هٿن سان ۽ پنهنجي ضلع جي ڪيترن ئي ادارن جي مدد ڪندا رهن ٿا.

ڪوس تنظيم

جڏهن جو وجود ۱۹۶۲ع ۾ وڌائون ۽ سال ۱۹۷۰ع ۾ سنڌ لاهول ٽي ان تنظيم کي وڌايو ويو جڏهن جا ٻارڻ صدر آهن ڪوس، برادري لاءِ سندن چوڻ آهي ته ڪوس، برادريءَ کي گهرجي ته هو تهن روشني ۾ اڳتي وڌن ۽ تعليم کي حاصل ڪن، ٿان ته هو معاشري ۾ صحيح مقام حاصل ڪري سگهن. ٻارڻ ۾ قومي اتحاد پيدا ڪن سندن جهڳڙا پاڙائي لاهولي سان لهه رهن، جناب مير صاحب جو خيال آهي ته جهڪي به مستحق ماڻهو آهن ان جي مدد ۾ ڪافي رهي.

شاگرد:

شاگرد کي مخاطب ٿيندي ڪوس صاحب جن فرمائين

ٿا ته هو سياسي بهداري ۾ شعور کان ڪم وٺن، منجهس
 قومي جزو هئڻ لازمي آهي. شاگردن کي وڌيڪ محنت ۽
 اسڪول جي تعليم تي وڏو ڌيان ڏيڻ گهرجي سندن هر
 ڪو ڪم تعميري هجي ۽ نفعي نه هجي.
شاه پڏائي:

شاه صاحب بابت کوسي صاحب جن جو چوڻ آهي
 ته سنڌي جو بيمان شاه صاحب جو شعر آهي، شاه سائين
 جي شعر ۾ روحانيت ۽ قوميت جو به اڃا به ڪم آهي.
 کوسي صاحب جن ۱۹۷۰ع جي چونڊن ۾ قومي اسيمبلي
 جا ميمبر ٿيا.

سيد قربان علي شاه

سڌ

سيد قربان علي شاه ولد غلام نبي شاه ۲۰ ڊسمبر ۱۹۳۹
۾ مهر نور خاص ۾ ڄاوا. ابتدائي تعليم ڳوٺاڻن تڏهن بعد
ان- جي- وي اسڪول ڪراچي ۽ ۱۹۶۲ ۾ مئٽرڪ مهر نور
خاص مان ڪئي ۽ ۱۹۶۸ ۾ گريجوئيٽ ٿيا. تڏهن کان پوءِ
والد صاحب جي وڌاٽ ڪرڻ ڪري وڌيڪ تعليم ڄاري
رکي نه سگهيا.

سماجي ڪم:

سيد قربان هلي شاه صاحب جن جي هڪ سٺا سماجي
ورڪر آهن. تازو ٻوٽ دوران کان ستايلن لاءِ ۵۰,۰۰۰ هزار
روپيه جمع ڪري جهڪي ان وقت جي وزير اعليٰ جناب
ممتاز علي خان پٽي کي ڏنا تڏهن بعد ۱۰۰۰ روپيه ٻيا به
جمع ڪري سيد قائم علي شاه جن کي ڏنا ۽ اهي پئسا
ٻوٽ جي ستايلن جي امداد لاءِ هئا. تڏهن کان سواءِ شهرين

مان ڪيترائي کاڌي جا پارسل جمع ڪري ٻوڏ جي ستايلن
 ۾ تقسيم ڪيا ويا. جيئن ته سندن والد سيد غلام نبي شاه
 جن جو سماجي ڪمن ۾ تمام گهڻو بهرو ورتل هو سو
 مهرپور خاص جو ڊسٽرڪٽ ڪائونسل هال سندن نالي سان
 سڏجي ٿو. سيد قربان علي شاه مهرپور خاص ڪلب جا
 صدر آهن. سندن ڇوٽ نه مهرپور خاص ۾ ٿڌي هاڻي جي
 فلٽر پلانٽ لڳائڻ ۾ سندن ڪافي هٿ هو ۽ الهی ڪم
 ۾ سينٽ ڏرلاج پيش پيش هو هن
 ٿڌو هاڻي پيش ٿا.

شاگرد

شاگرد کي مخاطب نموني قربان علي شاه جن جو چوڻ
 آهي ته ڇهه ڪڏهن شاگرد چاهي ته سندس مسئل ڇهه ڪي
 ته کيس تعليم ٿي ٿو ڃي، مهنت ڪرڻ جو جذبو ۽ استاد
 مائٽ جي عزت ڪرڻ گهرجي تعليم ڇهه ڪا هو پرائم ٿا
 سا عملي هجي ڇهه ڪا اڳتي هلي ڪم اچي. شاگرد ڪي
 زرعي ڇاڻ هڻڻ لاهي آهي ڇاڪاڻ جو اسان جو هاري
 اڻ پڙهيل آهي، ڇهه ڪڏهن شاگرد کي زراعت ۾ ڄاڻ آهي ته
 اڳتي هلي هو ملڪ جي زراعت وڌائڻ ۾ وڏو مددگار ٿي
 سگهي ٿو.

شاه پڏاڻي

سيد قربان علي شاه جو چوڻ آهي ته شاه شاه پڏاڻي
 هڪ اعليٰ ٻان جا شاعر ٿي گذريا آهن، شاه جي ڪلام کي
 دنيا جي ٻين ٻولين ۾ ترجمو ڪري دنيا ڪي روشناس
 ڪرايو وڃي ته دنيا ڪي به شاه سائين بابت ڄاڻ ٿئي ۽
 پروڙ ٻوي. ڪهن شاه سائين جو هي ڪلام وڌيڪ
 پسند آهي.

ستا اڻي جاڳ، ندي نه ڪهي ايتري،

سلطاني سهاڳ، ندين ڪندي نه ملي.

(شاه)

هاري:

اسان جي ملڪ جو دارو مدار زراعت تي آهي ماضي ۾ زراعت جي بچاء صنعت تي ڌيان ڏنو ويو. نتيجو اهو ڏيکاريو جو ملڪ جي زراعت ڪافي پئماني تي وڌيڪي ان سان گڏوگڏ هاري کي مهنت ڪرڻ ڪپي. هن وقت دنيا جي طاقت اڻاج ۾ آهي. اسان جي ملڪ جو دارو مدار زراعت تي آهي تنهن ڪري عوامي حڪومت جي ڏنل زرعي فائدين مان پورو پورو فائدو حاصل ڪن.

سيد قربان علي شاه جن سميت جا مهمير آهن ۽ سمن مان چونڊيل آهن.

خانصاحب غلام رسول کيهر

هوجوڙه اسپيڪر سنڌ اسپيڪر

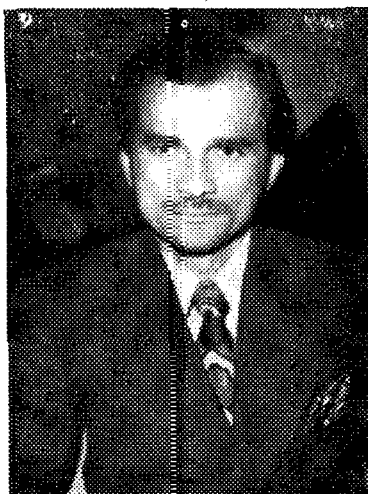
خانصاحب غلام رسول خان کيهر صاحب جن تاريخ ۱۰ جولاءِ ۱۸۹۹ع ۾ کيهر ڳوٺ ضلع لاڙڪاڻو ۾ پيدا ٿيو. ابتدائي تعليم پنهنجي ڳوٺان ۾ ئي ٿي. انهن بعد مدرسته السلام ڪراچي ۽ مئٽرڪ سکر هاءِ اسڪول مان پاس ڪئي. بي. اي آرٽس ۱۹۲۴ ۾ بمبئي يونيورسٽي مان پاس ڪئي ۽ ۱۹۲۵ ۾ مختيارڪار ٿيا. انهن بعد سندن خدمتون رياست خيبرپور جي حوالي ڪيون ويون جتي نائب وزير ۽ دفتردار خيبرپور رياست جي عهدي تي ۱۹۳۵ تائين فائز رهيا. انهن بعد ڪيترن خيبرپور مان گهرائي ڪيترن ٻين ڪليڪٽر مقرر ڪيو ويو. انهن کان پوءِ ۱۹۴۴ ۾ ڪليڪٽر سکر ٿيا. انهن کان پوءِ ٻارو هينڊن عهدن تي فائز رهيا. اسپيشل مئجسٽريٽ، سيڪريٽري ايگريڪلچر، انڊسٽريز لوڪل سافٽ گورنمينٽ، تعليم ۽ هيلٿ ٿي رهيا آهن.

۱۹۵۳ ۾ ٻاروٽاڻر ٿيا ۽ انهن کان پوءِ صوبائي اسپيڪر جا عهدا ٿيا. ۱۹۵۶ع ۾ مرڪزي حڪومت طرفان عهدا پاڪستان ٽيڪسشن ڪميٽي ٿيا ۽ ۱۹۶۴ ۾ پاڪستان هلائنگ ڪميشن جا چيئرمين ٿيا. انهن دوران ڪيترن ستمدار قائد اعظم مليو ۱۹۷۰ جي چونڊن ۾ ٻارو هيلس پارٽي جي ٽڪيٽ تي صوبائي اسپيڪر جا عهدا ٿيا ۽ ۲ مئي ۱۹۷۶ تي ڪين ڪراي صوبائي اسپيڪر سنڌ جو اسپيڪر منتخب ڪيو ويو.

سماجي ڪم

ڪجهه صاحب جن ۱۰ سال عمرهين ڪوآپريٽو سوسائٽي جا چيئرمين رهيا آهن ۽ ٻين هين جي فلاح ۽ بهبود لاءِ ڪهترائي ڪم ڪيو اٿن ۽ سنڌ مدرسو ڪراچي جي بورڊ جي ميمبرنگ ڪميتي ۾ به سندن ڪاٺي هڪ آهي. کان سواءِ سر عبدالله هارون ڀٽي هالي ڪاليجن، اسڪولن اسپتال ۽ هسپتال هوم لاءِ به ڀاڱو ڳاڙهي ڪم ڪيو اٿن هينئر ڀاڱو ڀڄي منصوب ڪي سهڻي نموني سان هلائي رهيا آهن.

جناب عبداللہ خان رند بلوچ

جناب عبداللہ بلوچ ولد رئیس محبت خان رند بلوچ جن
 سال ۱۹۳۴ع ۾ ھالاڻي تعلقہ ڪنڊياري ۾ پيدا ٿيا.
 ابتدائي تعليم ھالاڻي ۽ مئٽرڪ ۱۹۶۱ع ۾ نوابشاھ مان
 ڪئي تنھن بعد ڪراچي مان بي۔ اي ۽ ايم۔ اي ڪئي.
سماجي ڪم

جناب بلوچ صاحب شروعات کان وٺي سماجي ڪمن
 ۾ دلچسپي سان بهرو وٺندا رھيا آھن، ھاڻ عوامي دور
 ۾ ڊسٽرڪٽ ڪوآرڊيشن ڪميٽي جا چيئرمين ھئا، ۽
 سندن اباھڪاري ۾ ڪيترن ئي ڳوٺن کي بجلي، ھاڻي جون
 سھوليتون ملڻون تنھن کان سواءِ ڪھترا ماڊل ٽما آھن
 اھوئي سندن ڪاوشن جو نتيجو آھي. تنھن کانسواءِ ھاڻ

کي - ڊي - اي بي گذرانگ باڊي جا ميمبر هئا ۽ ميمبر جي صدارت ۾ باغ هومس، سماجي ڪمن ۾ گرههچرشي سان بهرو وٺندا رهيا هئي آهن - ۽ باغ هومس عهدن تي فائز رهيا آهن .

مشر مهن ڪو آئيتو سوسائٽي جا ڊائريڪٽر - جتي باغ مشر مهن جي فلاح و بهبود لاءِ ڪافي ڪم ڪيو آهي ۽ سوسائٽي کي ترقي وٺائي . ٽيليفون ڪمپلٽ ڪمپني جا ميمبر هئا .

نوب ۽ ڪلچر جي ڪميٽي جا چيئرمين هئا . تهن کان سواءِ بهون به فلاح ۽ بهبود جون اٽڪل ۱۴ ڪاميٽيون آهن جن سان سندن گهرو تعلق آهي .

بلوچ صاحب جن ۱۹۷۰ع جي چورلڊن ۾ سٺ صوبائي اسيمبلي جا ميمبر ٿيا ۽ جيتوڻي صاحب جي ڪارند ۾ وزير مڪنت، اوقاف ۽ سماجي بهبود آهن ۽ باغ رات ڏينهن مشغول رهن ٿا .

بلوچ صاحب جن ٽيلس ٽارٽي جي بي لوٽ ڪارڪنن مان هڪ آهن .

شاگرد

شاگردن کي مخاطب ٿيندي بلوچ صاحب جن جو چوڻ آهي ته شاگردن کي تعليمي اصلاحات مان وڌ مان وڌ فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي، ۽ ڪي عناصر اهڙا آهن جهڪي چاهين ٿا ته شاگردن ۾ بي چيني ٿيڻ ۽ شاگردن کي بددعويٰ اصلي سچڻ سمجهڻ گهرجي ۽ اهي عناصر ٿا چاهين ته ڪو شاگرد اڳتي هلي ترقي ڪن .

شاه پٺاڻي

شاه سائين بابرت بلوچ صاحب جن جو چوڻ آهي ته پٺاڻي جي ڪلام جو جواب ناهي ۽ لائالي آهي، شاه صاحب هميشه همطن جي مدد هئي ڪئي آهي سندن رسالو

جامع آهي جهڪڏهن اسان انکي صحيح پڙهون ٿا، اسان کي حديث وارن سڀ حقيقتون اتان ملنديون شاه جو سچو رسالو ماڻڪ هوندي آهي مگر ڪن هي شعر وڌيڪ پسند آهي.

جي تو بهت پالما سي آيتون آهن
 ٿو هن لائين پريان سنڌي ٻار ڏي
 (شاه)

هاري

هاري کي مخاطب ٿيندي بلوچ صاحب جو چوڻ آهي ته هاري کي پنهنجي زمين تي ڏيان ڏيڻ گهرجي ۽ حڪومت طرفان ڏنل سهوليتن مان فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي ۽ هاري کي هاڻي گهرجي ته هو وڌيڪ محنت ڪري اسان جي ملڪ جي معيشت جو بنياد آبادي تي آهي. محنت سان هاري به خوشحال رهندو ۽ ملڪ جي معيشت به مضبوط ٿيندي ٿيندي هاري سندن فرض آهي ته هو محنت ڪن ۽ ملڪ کي خود ڪفيل بنائڻ لاءِ هٿ وڻندڙ آهن.

اوقاف

بلوچ صاحب جن جو چوڻ آهي ته جڏهن وقت ڪنهن اوقاف جو ذريعو ملو هو تڏهن وقت هن کائي پر ڪهڙيون ئي خاڪون هيون سي ختم ٿيون هن کائي ڪي ايندڙ، مهينن ۾ اهڙو ڪو ويندو جو هي کائو ڪنهن جو محتاج نه ٿئي. ۽ ناجائز آمدني ۽ خرچ جو خاتمو ڪيو ويو آهي تڏهن کان سواءِ اوقاف جي جائداد جو ناجائز استعمال ٿيڻ نه ٿو ويندو.

سماجي بهبود

بلوچ صاحب جو چوڻ آهي ته ضرورت محسوس ڪئي ويئي ته سماجي بهبود کي محنت کائي سان ملايو وڃي انهي ڪري ڳوڙاڻن کي هن نالي سان روشناس ڪرايو ويو

۽ هاڻي ڳوٺاڻن کي البسٽريل هومس - دارالامان، ۽
 ان سماجي پلائي وارين نظيمن مان فائدو رسندڙ.
 هن کان سواءِ سوشل سيڪيورٽي ٽڪٽ، زورن کي
 علاج جون سهوليتون به ڏاڍا آهن ليڪر اصلاحات جي
 مل مالڪ، زور جي ٻار جي پڙهائي لاءِ پئسا ڀريندڙ.
 ۽ طرح مالڪ جي زور طبعي جي مالي حالت
 ڪم ٿيندي.

ڄام صادق علي خان

ڄام صاحب جن جو جنم ۱۹۳۵ع ڌاري پنهنجي آبائي ڳوٺ ڄام نواز علي ۾ ٿيو. سندن والد صاحب ڄام گالو خان ج شمار سنڌ جي مشهور و معروف هستين ۾ ٿئي ٿو. ڄا صادق علي خان ابتدائي تعليم هتان حاصل ڪرڻ کان پوءِ جي. ايس. سي ايگريڪلچر ۾ ڪئي. تعليم ختم ڪرڻ کان پوءِ پنهنجي آبائي هميشي زمينداري کي لڳي ويا ۽ سندن شمار سنڌ جي روشن خيال زميندارن ۾ ٿئي ٿو. پاڻ اعليٰ تعليم يافته ۽ بهترين ذهانيت جا مالڪ آهن.

سماجي ڪم

جهڙن ته ڄام گهراڻو سماجي ڪمن ۾ ڪنهن ڪار-

ټټي پيل نه آهي هن گهراڻي هميشه سماجي ڪمن ۾
 ټي-چټهي حصو ورتو آه. اهوئي سبب آه جو هي
 نادان سنڌ ۾ ڪنهن به تعارف جو محتاج نه آه. هن خالدان
 ٻڌ ۾ ان جي عوام جون سنيون خدمتون ڪيون آهن.
 اب شاه هاء اسڪول جي بلبلنگ جناب ڄام صادق علي
 ۽ ڇاچي مرحوم باط ٺهرائي آه ۽ اتي ئي آڻيڊ آرا-و
 ٺهيندڙ سينيئر ٺهرايو. ڄام صادق علي خان ڄمڻ نه خدا ترس
 علم دوست ماڻهو آهن. تنهن ڪري باط ڪيترن ئي
 لب ۽ مهنتي شاگردن جي هر وقت مدد ڪندا رهن ٿا.
اگرڊ:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي ڄام صاحب جن فرماين
 نه شاگردن کي گهرجي نه هو ٻڙهي ۽ هر ڪنهن ٽيڪنيڪل
 ۾ ۽ اسپيشلائيزيشن ڪرڻ گهرجي ۽ عوامي حڪومت
 ۾ رائج ڪيل تعليمي اصلاحات مان ڪنهن پورو پورو فائدو
 حاصل ڪرڻ گهرجي. ڪنهن استاد ۽ مائٽن جي وڌ ۾ وڌ
 نه ڪرڻ گهرجي جيڪا اسلام ۾ به جائز آهي.
۴ پڻاڻي:

لاکيڻي لطيف جي شعر ۽ رسالي بابت ڄام صاحب
 چوڻ آه ته شاه جو رسالو اسلام جي اصولن پٽالندڙ آهي.
 ۲ سائين جو ڪلام بي بها ۽ جامع آهي هونئن ته سچو
 ۳ عالم سون آهي هيڏهن شعر ڄام صاحب کي وڌيڪ
 ۴ نه آهي.

جي ٿو بهت پالڻيا سي آيتون آهن،
 ٻيو من لاهن ۽ مان سنڌي ٻار ٿي.

ي:

هاري کي مخاطب ٿيندي ڄام صاحب جو چوڻ آه
 هاري کي پنهنجي آبادي وڌائڻ لاء وڌيڪ مهنت ڪرڻ
 جي ۽ عوامي حڪومت جي رائج ڪيل زرعي اصلاحات

مان وڌ ۾ وڌ فائيدو حاصل ڪرڻ گهرجي. گيس سسٽم
ڪاهي کان نفرت هٽڻ گهرجي.

چار صاحب جن چيئن ته زراعت کان سٺي طرح ر
آهن ۽ پاڻ ئي دفعا سرڪاري وفد جي قائد جي حيثيت
سان جرمني ويا جتي زراعت رٿابندي آبپاشي جي سلسلي
۾ شرڪت ڪئي. پاڻ ۱۹۶۲ع ۾ سانگهڙ مان قومي اسيمبلي
جا ميمبر چونڊيا ۽ پارليامينٽري سڪريٽري پراءِ رٿابندي
اقتصادي امور تي رهيا آهن. ۱۹۷۰ع جي عام چونڊ
صوبائي اسيمبلي ۾ جا ميمبر ٿيا آهن ۽ جناب ممتاز
خان پٽ، اڳواڻي وزير اعليٰ سنڌ جي وقت ۾ صوبائي
آبڪاري محصول ۽ لوڪل گورنمينٽ مقرر ٿيا ۽ هو
وزير اعليٰ جناب غلام مصطفيٰ خان جتوئي جي ڪابو
صوبائي وزير آبپاشي، بجلي، رٿابندي ۽ لوڪل گورنمينٽ
جي عهدي تي ڪم ڪري رهيا آهن.

آغا صدرالدين د رازي

آغا صدرالدين ولد آغا شمس الدين جي شخصيت ڪمڻ
 اعرف جي محتاج نه آهي هاڻ ۳ ڏسمبر ۱۹۲۰ ۾ سکر ضلع
 جي ڳوٺ ڳڙهي ياسين ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم ڳڙهي
 ياسين جي ورلڊڪولر اسڪول مان ٿين کان پوءِ سمنڊ
 پشور ڪس هاءِ اسڪول مان سال ۱۹۴۰ ۾ (سمنڊ ڪمپوزنگ)
 ۽ سال ۱۹۴۲ ۾ ڊي. ٽي. سي سيٽ ڪاليج مان انٽر ڪيو،
 ٽنهن بعد پاڪستان لهوي ۾ ڪم ڪيو ڪمڻ ملي. سال ۱۹۴۴
 ۾ پوءِ ڪي مان فزيڪل ٽريننگ ۾ ڊپلوما حاصل ڪيو،
 ۱۹۴۹ ۾ رائل ڪاليج پوءِ ڪي مان ٽيڪنيڪل انجنيئرنگ
 مان ڊپلوما ڪيو ۽ سال ۱۹۵۳ ۾ ڪمڻ ڪل انجنيئرنگ
 ۾ آرٽيڪا مان ڊپلوما ڪيو. سال ۱۹۵۶ ۾ پير پڙي ٽي
 سولسپالٽي ڳڙهي ياسين ۱۹۶۰ ۾ سمنڊ ضلع ڪائونسل
 سکر ۱۹۶۵ ۾ اولهه، پاڪستان اسيمبلي جا ميمبر ۽ ۱۹۵۶
 ۾ ٺاريا ميمبري سڪريٽري رٽائرڊ ۽ چيئرمين ضلع رابطو ڪميٽي

ضلع سکر تھن کان سواءِ چھترمن ہماک اکا پولتک مہمتی
 ۹ مہتر ایگریکچر سپلائی بورڈ نہ آہن۔

آغا صاحب تمام سزا اسپورٹس مین آھن ۽ اسڪول واري وقت کان وٺي والدین ۾ ٿاڍي دلچسپي سان بهرو مڻي ورتو اٿن ۽ الهن والدین مان ڪرڪيٽ، هاڪي، والي بال، باڪسنگ ۽ ٻاهرين ملڪن ۾ بہ والدین ۾ لمائينگي ڪئي پئي.

٢ سو ايڪڙن ۾ پکڙيل آهي.

سماجی خدمتون

ماڻھن جي تر ۾ ڪيتريون ئي اسهتالون، رستو ۽
 ٺهرايا اٿن، سندن چوڻ آهي ته جن هارين جا ٻار پڙهين ٿا
 ان کي هو خاص رعيتون ۽ مددون ڏين ٿا. هاءِ اسڪول
 ڳڙهي لاءِ پنهنجي زمين به ڏني ۽ رهڻي، پالڻ اسڪول لاءِ
 به سندن ڪوششون هيون.

نشاگرون

سندن چوڻ آهي ته اڄ جي شاگرد ڪي گهرجي نه هو
 پنهنجو سمورو وقت پڙهائي ۾ صرف ڪري ڇڏين
 سمورو وقت نه ته نه پنهنجو ڪهڙو وقت پڙهائي ۾ ٿي. هو
 محنت ڪري ۽ پنهنجو مستقبل ٺاهي.

شاہ پٹاوی

شاه سائين بابت سندن چوڻ آهي ته شاه جهڙو بهترين شاعر نه ٿيو نه وري ٿيندو. سندن ڪلام ۾ روحانيت آهي شاه دلها جي ڄاڻل سڃاڻل همستي آهي ۽ شاه جو هر رڪ

شعر مولي آهي ڪن هي شعر وڌيڪ پسند آهي.
 نتي ٿڌي ڪاه ٺاهي ويل ويهڻ جي
 مٿان ٿمهي اولاد ٻير نه پسين پهل جو
 (شاه)

هاري

اڄ جي هاري پاء کي مخاطب ٿلندي چون ٿا ته هاري
 کي گهرجي ته هو پيداوار وڌائي ۽ محنت ڪري جنهن
 ان ڪم ۾ فائدو آهي زراعت جي جديد طريقن کان ڪم
 واقفيت هئڻ گهرجي.

ڪن گهرجي ته وڌ ۾ وڌ آبادي وڌائين ۽ گهڻي ۾
 گهڻو اناج اهاڻين، اسان جي عوامي حڪومت جي چاري
 ڪيل زرعي سڌارن مان ڪم ۾ فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي.
 ۽ نون معياري طريقن سان پنهنجي زمين مان گهڻي
 پيداوار حاصل ڪريون ته جيئن اسان ٻاهرين ملڪن مان
 ملڪي ڏاڍو ڪمائيون.

جيئن ته آغا صاحب جن جا والد آف شمس الدين پنهنجي
 وقت جي مشهور هستي هئا ۽ ايم. ايل. اي هئا، تنهن کان
 سواءِ سندن پاء آف بدرالدين به سندن اسيٽي جي اسٽيڊيو هئا.

جناب سيد قمرالزمان شاه

سينيٽر سيد

جناب سيد قمرالزمان شاه ولد جناب محمد قاسم شاه جن سال ۱۹۳۳ع جي ۱۲ نومبر پنهنجي آبائي ڳوٺ ٽڪڙ تعلقو، ٽنڊو محمد خان ۾ پيدا ٿيا ۽ باپ ٽڪڙائي سيد مشهور آهن سيدن خاندان سيد ۾ تعارف جو محتاج نه آهي، ڇاڪاڻ جو سيدن ڪيل خدمتن جو احساس ماڻهن جي دلين ۾ محفوظ آهي.

سيد قمرالزمان شاه جن جي تربيت الحاج سيد ميران محمد شاه، صاحب جن جي هٿ هيٺ ٿي ۽ اهوئي ”قمر“ جنهن اڳتي هلي پنهنجو صحيح مٿاڻ ڇڪايو ۽ قمرالزمان شاه جي نالي سان مشهور ٿيو. جناب سيد ميران محمد صاحب جن جناب قمرالزمان شاه جي صلاحيتن کي پرکندي ڪن اها نه تربيت ڏني جنهن جي سيد قمرالزمان شاه ڪر ۽ رچ هئي.

الحاج مهران محمد شاه جن سنڌ لومبھٽو اسيمبلي جا اسيمبليڪر سنڌ گورنمينٽ ۾ وزير ۽ پاڪستان طرفان اسيمبلي ۾ به سفر رهي چڪا هئا تنهن کان سواءِ سيد مهران محمد شاه جن هڪ نهايت ئي رحمدل، سڌي ۽ همدرد انسان ٿي گذريا آهن. سندن ڪم ۾ ڪارناما هميشه يادگار رهندا، تنهن کان سواءِ اعليٰ پايه جا شاعر به ٿي گذريا آهن.

جناب قمرالزمان شاه جن ابتدائي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ بي. اي (آئرس) ۱۹۵۷ ۽ ايل. ايل بي جي ڊگري ۱۹۵۹ ۾ ڊگري حاصل ڪئي. جيئن ته شاه صاحب جن جو شمار ذهين شاگردن ۾ هوندو هو تنهن ڪري تعليم دوران باق وقت بوقت تعليمي ادارن سان منسلق ٿي رهيا جن مان ۱۹۵۳ ۾ گورنمينٽ ڪاليج حيدرآباد اسٽوڊنٽس يونين جا چيئرمن ۱۹۵۷-۵۸ ۾ چيئرمن اسٽوڊنٽس يونين سنڌ لائبريري تنهن کان سواءِ انٽرنيشنل سيڪريٽري سنڌ يونيورسٽي اٽل ڪاليج ۾ ٻڌي، پاڪستان ليمبڊل يونٽ ڪائونسل جا ميمبر، ورلڊ يونيورسٽي ڪنفيڊرل ڪميٽي براءِ پاڪستان جا ميمبر، يونائيٽيڊ ليمبڊل اسٽوڊنٽس ايسوسيئيشن آف پاڪستان جا وائس پريزيڊنٽ ورلڊ يونيورسٽي سروس ان پاڪستان جا سيڪريٽري ۽ چيئرمن ليمبڊل يونٽ ٿي رهيا آهن.

سماجي ڪم

جيئن ته شاه صاحب جن هڪ سٺا سماجي ورڪر آهن، سندن ڪم ڪيترا ئي سماجي ڪم يادگار رهندا، باق جڏهن حيدرآباد شهر جا چئمپيون هئا ته باق هميشه پنهنجي يونين ڪميٽي کي ڪافي ترقي وڌائي، تنهن کان سواءِ شاه صاحب جو هر سماجي ڪم ۾ وڏي ڇوڙهي بهرو ورتل آهي.

شاگرد

اڄ جي شاگردن کي مخاطب ٿيندي شاه صاحب جو چوڻ آهي ته شاگردن کي گهرجي ته هو محنت سان تعليم حاصل ڪن ۽ تعليمي ميدان ۾ مقابلي لاءِ تيار رهن، سندن چوڻ آهي ته آئيندي جون اميدون شاگردن سان وابسته آهن ۽ شاگردن تي ڪن وڏو ڀروسو آهي ڇاڪاڻ جو خدا نه ڪري ته ڪا ڏکي ويل پنهنجي بهاري وطن تي اچي ته شاگرد پنهنجي وطن لاءِ سر ڏيڻ کان ڪين ڪهڻائيندا ۽ اهڙي قرباني لاءِ ڪن هميشه تيار رهڻ گهرجي.

شاه پڏائي:

قمرالزمان شاه صاحب جو چوڻ آهي ته شاه پٽائي جو ڪلام هر سنڌي جي خون ۾ سمايل آهي ۽ سنڌ جي ماءُ پنهنجي ٻار کي پنهنجي لولي سندن ذهن ۽ دماغ اوتري ٿي جنهن لولي ۾ به شاه جو ڪلام هوندو آهي. پٽائي گهوت هميشه سکن تي ڏکڻ کي وڌيڪ ترجيح ڏئي. سر مارئي ۾ حب الوطني جو بهنام ڏن ٿا. ڪن شاه پٽائي جو هي بيت وڌيڪ پسند آهي.

ستا اٿي جاڳ، لڊ نه ڪجي ايتري
ساڻائي سهاڳ، لڊن ڪندي نه ملي
(شاه)

جيئن ته قمرالزمان شاه صاحب جن جو شمار سنڌ جي برڪت وڪيلن ۾ ٿئي ٿو ۽ هاڻ سنڌ طرفان ۱۹۷۳-۷۷ آھن تمھن کان سواءِ هاڻ ڪيترن ئي اھم مذاڪرات ۾ شرڪت ڪئي اٿن جن ۾ شمالا ٺاھ ڇاڻا ج-و دورو (الھن پنھي دورن ۾ هاڻ قائد عوام سان گڏ اسھما) تمھن کان سواءِ ڪيترن ئي بهروني ملڪن ۾ پاڪستاني وڏن سان ويھندا رھيا آھن

جناب پيار علي الانه صاحب

جناب پيار علي الانه ولد جناب جي الانه جن ۱۳ جنوري
۱۹۴۰ع ۾ ڪراچي ۾ پيدا ٿيا. سندن والد صاحب اعليٰ پايه
جو شاعر ليکڪ ۽ مفڪر آهي. سندن وڏا اصل لس ٻولي
افغان آيل آهن ۽ پوءِ اچي جهرڪن ۾ آباد ٿيا. سندن والده
صاحبہ بہ هڪ روشن ذہال خانوم آهي ۽ ڪنهن وقت ۾
مئٽر جي پهرين مسلمان ام - ايل - اي هئي ۽ سندن تعلق
هيدرآباد سان آهي.

جناب پيار علي صاحب جن ابتدائي تعليم سيڊمت ميٽرڪس
سڪول ڪراچي مان ڪئي تنهن بعد اڳتي تعليم لاءِ
مريڪا روانه ٿيا. جناب پيار علي صاحب جن هڪ ذهين

نوجوان آهن، باغ ڪيترن ئي وفدن سان گڏ پورپ ۾ ويا آهن، ڇهڪي ڊاڪستان جي طرفان دوري تي ويندا پئي رهيا آهن.

شاگرد

الاء صاحب جو چوڻ آهي ته شاگردن جو فرض آهي ته حڪومت جي رائج ڪمل تعليمي پاليسي سان وڌ ۾ وڌ فائدو حاصل ڪن، تعليم جو بجهت گذريل وقت کان هاڻي تمام گهڻو آهي ۽ ڪن تعليم دوران عملي سياست کان ٿورو پري رهڻ گهرجي، ڪن گهرجي ته انتظام ۾ داخل نه ٿين مائٽن کي گهرجي ته شاگرد جي پڙهائي ۾ ڇاهه وٺين ڊولپورسٽيون ۽ ڪاليج شاگردن جي فلاح لاءِ آهن ۽ نه ڪي تخریب لاءِ آهن.

شاهه ڀڳائي

ڀڳائي ڀلاڙي بابت الاء صاحب جو چوڻ آهي ته جيڪڏهن شاهه صاحب دنيا جي ڪنهن به ملڪ يعني انگلنڊ، جرمني ۽ فرانس ۾ پيدا ٿئي ها ته شاهه سائين ڊگهه، مشهور ٿئي ها ته شاهه سائين دنيا جو عظيم شاعر آهي ۽ موجود آهي - ڇاڪاڻ جو شاهه سائين راڳ، ايجاد ڪيو. شاهه سائين جي مقابلي ۾ دنيا جو ڪوبه شاعر ڪونهي.

هاري

هاري لاءِ الاء صاحب جو چوڻ آهي ته هاري جي شخصيت جو بنياد محنت ئي آهي، هاري اسانجي معاشري جو اهم فرد آهي سندس مقام اوچو آهي، هو هر هلائي ٿو ۽ ڌرتي جو سڀني ڇاڪ ٿو ڪري، اناج اهاڻي ٿو، جيڪڏهن هو ٿوري وڌيڪ محنت ڪري ۽ زرعي اصولن تي هلي ته سندس محنت اڃا به وڌيڪ ڇهڪي ڪهس گهرجي ته عوامي حڪومت جي رائج ڪل زرعي اصلاحات مان فائدو وٺي جنهن ۾ ڪهس سڀ سهولتون مليل آهن.

جناب سيد بشير احمد شاه

جناب سيد بشير احمد شاه صاحب جن سال ۱۹۱۴ع ۾
جالهدر (هندستان) ۾ پيدا ٿيا. هاڻ ۱۹۳۶ع ۾ هتي آيا ۽
ريج فريسٽر ٿيا. ڪجهه عرصي کان هو نوڪري کي الوداع
ڪيو ۽ لٽي ۾ مستقل رهائش حاصل ڪئي.
سماجي ڪم:

جيئن ته بشير احمد شاه جن پولين ڪائونسل سولڊيا
(لٽي جا) جا چيئرمين ٿي رهيا آهن ۽ سندن اباڻڪاري ۾
ڪيترائي سماجي ڀلائي وارا ڪم ٿيا آهن. سندن چوڻ
موجب ته پولين ڪائونسل سولڊيا هڪ قريب پولين ڪائونسل
هئي ۽ هاڻ پنهنجي هٿان خرچ ڪري هتي جي ترقياتي
ڪمن کي به تڪميل تي پهچايو. هاڻ هميشه کان ڪيترن

ٿي سماجي ڀلائي وارن ادارن جا سرپرست ٿي رهيا آهن، ۽
 ڪيترن ئي غريب مستحق شاگردن جون مددون ڪندا رهيا
 آهن، پاڻ ۱۹۷۰ع جي اليڪشن ۾ ٻيهر پارٽي جي ٽڪيٽ
 تي ٽٽي مان ڪامياب ٿيا ۽ جناب جتوئي صاحب جي
 ڪابڻ ۾ وزير خوراڪ ۽ امداد باهه جي جي عهدي تي
 فائز آهن.

شاگرد

شاگردن کي مخاطب ٿيندي شاھ صاحب جو چوڻ آهي
 تہ شاگردن کي گهرجي تہ پنهنجو سهورو زبان پنهنجي تعليم
 تي ڏئي. ٽيڪنيڪل ۽ فني تعليم وڌ ۾ وڌ فرائڊ گهرجي
 وڌن ماڻهن، ۽ استادن جو احترام مٿن لازم آهي. ادب تي
 ئي تعليم جو دارو مدار آهي.

شاهه ڀٽائي

شاھ، سائين بابت بهرحال احمد شاھ، جن جو چوڻ آهي
 تہ شاھ ڀٽائي جو بهرام انسان ذات لاءِ محبت سمجھاري ٿو
 شاھ سائين سنڌ جو تہ هر ٻوري پاڪستان ۽ دنيا جو
 شاعر آهي.

سندن شعر ۾ اخوت ۽ پاڻمڃاري جو بهرام آهي -

هاري

هاري کي مخاطب ٿيندي سندن چوڻ آهي تہ هاري
 جهنگڙهن محبت ڪندو تہ سندن حالت ۽ ملڪ جي
 معيشت مضبوط ٿيندي خاص ڪري ضلعي ٽٽي جي هارين
 جي حالت زار آهي الهيءَ ڪري جو سست آهي سندن
 چوڻ آهي جهنگرو هر اوڻو ڦر سو تنهن وانگر ڪهن گهرجي
 تہ محبت ڪن ۽ حڪومت جي زرعي اصلاحات مان فائدو
 وٺن، ڪهن حڪومت طرفان مليل زمين تي محبت ڪرڻ
 گهرجي ۽ پوري ٽائيم تي فصل ٻوڪڻ گهرجي جهنگرو تہ
 اسانجو ملڪ پاڪستان هڪ زرعي ملڪ آهي ۽ هي جديد
 دور آهي تنهنڪري جديد زرعي طريقن سان ٻوڪ ڪرڻ
 گهرجي.

جناب مير هزار خان بجاراڻي

جناب مير هزار خان بجاراڻي ولد سردار مير نور محمد خان بجاراڻي سنڌ جي مشهور و معروف بجاراڻي قميالي سان تعلق رکن ٿا. سندن جنم ۱۵ جولاءِ سال ۱۹۴۶ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ ڪرمپور ۾ تعلقه ڪنڌ ڪوٽ ضلع جهڪب آباد ۾ ٿيو. ابتدائي تعليم سيمٽ فرانسز گرامر اسڪول ڪوٽه بي- اي نيشنل ڪاليج ڪراچي ايم- اي- ايل- ايل- جي ڪراچي يونيورسٽي مان.

سماجي ڪم:

عوامي حڪومت جي طرفان ڳرڻاڻي ترقياتي واري ڪاميٽي ۾ ٽل جا چيئرمين ٿيا ۽ الهی دوران مان ڪيترن ئي ڳوٺن کي ترقياتي پروگرام تحت سڌارو الهن ۾ ڪچا رستا

۱۰۰۰ لڙا رهيا ويا. جن تي ۸ لک روپيا حڪومت طرفان خرچ ٿيو. هاڻ ڪيترن ئي غريب شاگردن کي اسڪالرشپون ۽ ڪيترن ئي تعليمي ادارن جي مرمت ڪرائي اٿن تنهن کان سواءِ مستحق ماڻهن جي جائز مدد ڪندا رهن ٿا. هاڻ لوجوان خوش اخلاق ۽ ماسٽر آهن.

شاگردن:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي فرمائين ٿا ته شاگردن کي گهرجي ته تعليم دوران عملي سياست کان دور رهن. جيڪڏهن هو تعليم چاهن سان پڙهيندا ته اڳتي هلي قوم ۽ ملڪ جي سٺي خدمت ڪري سگهندا. هن ملڪ ۾ فني ۽ زراعي تعليم جي ضرورت آهي ته هڪڙي شاگردن کي گهرجي ته فني ۽ زرعي تعليم ۾ ڪهڙي ۾ ڪهڙو حصو وٺن.

شاه پٺاڻي:

شاه پٺاڻي نهايت سندن چوڻ آهي ته پٺاڻي جو ڪلام فلسفي سان پڙيل آهي. دنيا جا شاعر هڪ پاسي ۽ پٺاڻي جو ڪلام ٻئي پاسي ته ته پٺاڻي جي ڪلام جو هاءِ ڳرڻ آهي ڪيئن شاه جو هي بيت وڌيڪ پسند آهي.

اکين ۾ ٿي ويهه - واري چهر ڏيکيهان،

نوڪي ٿي نه ٿي هه - آئون نه ٿسان بهو ڪي.

(شاه)

هاري:

هاري کي مخاطب ٿيندي سندن چوڻ آهي ته اسان جو هاري مهيتي آهي ۽ پڙهيل طبقه کي گهرجي ته هو هاري جي حوصله افزائي ڪري، ماضي ۾ ڪم ڪهت سهوليتون مليل هيون ۽ موجوده حڪومت ڪنهن زرعي سڌارن تحت ڪيتريون ئي سهوليتون ڏنيون آهن. هاري لاءِ تعليم نهايت ضروري آهي، جنهن لاءِ هڪ خون ڪفيل ۽ سندن مالت سڌرندي.

بھاراڻي قبيلہ جي تہذیب:

سندن چوڻ آهي بھاراڻي ۳۶ قہلہ هجي آھن ھنن قہلن جي نلاح ۽ بھون لاءِ ڪافي ڪچهه ڪيو آهي. ۴۰ هزار خان جا والد صاحب پنھنجي قہلن جا سردار آھن ۽ ۴۰ هزار خان سندن پاڻ جي ڪوششن سان ڇھڙا ختم ڪرايا ۽ بھاراڻي قہلن کي ڪي بلھت فارم تي آندو جھڙن تہ ۴۰ هزار خان سيدھر وزير اعليٰ جناب ملار مصطفيٰ خان جتوئي جي ڪابو ۾ وزير ترانسپورٽ عوامي رابطہ جا وزير آھن. جھڙن تہ سندن والد ۴۰ نور محمد خان صوبائي اسيمبلي جا ميمبر هئا ۽ رابطہ پنھنجي سھت ۴۰ هزار خان کي ڏني ۽ هاڻي ۴۰ هزار خان صوبائي اسيمبلي جا ميمبر آھن.

الحاج مير رسول بخش خان ٽالپر

الحاج مير رسول بخش ٽالپر جي عوامي ۽ هر دلچسپ شخصيت سنڌ ۾ ڪنهن تعارف جي محتاج ناهي. هـ سچي نمبر ۱۹۲۰ع ۾ ٽنڊي مير محمود (ميرآباد) ۾ پيدا ٿي. سنڌ جي اڳوڻي حڪمران خاندان سان تعلق هجڻ جي باوجود، مير صاحب شروع کان ئي عوامي مسئلن ۾ گهر ۽ دلچسپي وٺندو رهيو آهي. ميرآباد جي ثقافتي ۽ سماج سرگرمين، مزدورن جي همت افزائي ۽ عوامي خدمت سنڌ، خاص مهنڙا پٽي رهيا آهن. مير صاحب سنڌ ۾ ترين پورا جي فلسفي جو داعي ۽ روح روان رهيو آهي. عوام جي ڏک سک ۾ ساڻ ڏيڻ سڄاڻ ڪمتر نه بڻي، استمدادي د ۾ قيد ڪيو ويو پر الجو سندس فريب ۽ روري ۽ ان ذات جي خدمت واري جذبي تي ڪو اثر نه رهيو.

۲۱ سالن جي عمر ۾، مير رسول بخش ٽالپر ميرآباد پوليساڻي ۽ جو ڪائونسلر چونڊيو ويو. ان کانپوءِ هـ ۱۹۶۵ع ٽائين ٻولين ڪميٽي نمبر ۱۶ (ميرآباد) چيئرمين هو.

جڏهن جذاب ذوالفقار علي ڀٽي، عوام جي خدمت ملڪ جي عظمت ۽ قومي فلاح ۽ بهبود جي مقصد پاڪستان پهچڻ ٻارڻي ۽ جو پروگرام بنايو ته ان سلسلي ۾ ميران اهر ترين ميرآباد ۾ مير صاحب جي بنگلي ڪشي هٿائين، جنهن ملڪ ۾ آمريت جي مهل ڪي مٽ ڪري ڇڏيو هو.

مير صاحب امپاز ٺارڻي جي بهادري ميمبرن ۾ ممتاز
شهيدت رکي ٿو. ۱۹۶۸ع ۾ کيس سنڌ زون جو چيئرمين
قرر ڪيو ويو.

۲۰ دسمبر ۱۹۷۰ع جي چوٽين ۾ مهر صاحب کي حيدرآباد مان صوبائي اسيمبليءَ لاءِ ميمبر چونڊيو ويو.

۲۰ دسمبر ۱۹۷۱ع تي، جڏهن جناب ذوالفقار علي ڀٽو پاڪستان جو صدر ٿيو آڏهن ماڪم جمهوريت اڏال ڪرڻ لاءِ عملي قدم ڪيا ويا. جلد ئي مرڪز ۽ صوبي ۾ صلاحڪار مقرر ڪيا ويا. مهر صاحب کي ۳ فيبروري ۱۹۷۲ع تي سمن جي گورنر جو ڪم صلاحڪار مقرر ڪيو ويو.

۲۱ اپريل تي ڀيري آهين همت، جداب ذوالفقار علي ڀٽي، صدر پاڪستان جو حلف ڪيو ۽ انڪالپوڊ صوبن ۾ به گورنر ۽ وزراء اعليٰ مقرر ڪيا ويا ۽ وزارتون بڻايون. مهر رسول بخش خان ٽالپر سمنڊ جي گورنر جي حيثيت سان رهي چڪا آهن.

مير ممتاز علي ٽالپر

اهم - بي - اي

مير ممتاز علي ٽالپر ولد غلام علي خان ٽالپر ٽنڊو محمد خان مير ممتاز علي خان ٽالپر سنڌ معزز گهراڻي ٽالپر جو چهر و چراغ آهي. باپ ۲۰ آڪٽوبر ۱۹۳۹ ۾ ٽنڊو محمد خان ۾ ڄائو.

۱۹۵۱ ٽائمن اين - جي - وي هاء اسڪول ڪراچي ۾ زير تعليم رهيا. تڏهن بعد سمير ڪيمبرج ۱۹۵۲ ۾ يورپ ۾ ۱۹۶۲ ٽائمن رهيا. جتان ٽيڪسٽايل ڊرائنگس ۾ ڊپلوما ۽ لنڊن ۾ اهم بي-اي ڪمائون ۱۹۶۷ لوڪل بورڊ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل جا ميمبر ۽ پوءِ وائس چيئرمين صدر آباد رهيا.

سندن ايمڪاري ۱۰۴ ميل هڪا رستا ۽ ڪيترائي ڪها رستا ٺهيا. انهن کان پوءِ هميشه چولڊن ۾ ٺهيل هارٽي جي لکيمت، ٽي سنڌ اسيمبلي جا ميمبر ٿيا.

سماجي ڪم

هاڻ مهيني، سماجي ورڪر آهن، سندن ڪوشش سان ڪيترائي مڊل اسڪول هاءِ اسڪول ٿيا، جن ۾ علي محمد ڪانهار، مڊل اسڪول ڪرم نظاڻي ۽ ٻيا ڪي سنگهار هاءِ اسڪول آهن.

سندن مالي مدد ۾ ڇهه سئو روپيا هاءِ اسڪول، ڇهه سئو روپيا مدرسو، ۱۰ فرېب، شاگردن کي اسڪالرشپ ڏين ٿا.
شاگرد

سندن چورس موجب اڄ جي شاگردن کي گهرجي نه هـو پنهنجي تعليم لاءِ وڏو وڏو توجهه ڏين ٿا. سندن سياست پڙهائي دوران ڪاليجن ٽائمن محدود رهجي، تعليم جي جنهن نه شهر جي ۾ آهن، تنهن شين جي ۾ چاه سان محنت ڪن نه جهڻن اڳتي هلي هـو ان شعبي ۾ ماهران صلاحيتون رکن.

پڙهائي بابت

هاڻ جون ٿا نه شاه جو شعر، اعمال، مظهر ۽ جامع آهي جنهن لاءِ اسان کي گهرجي ٿي الهي ۽ جامعيت کي پروڙيون ڪن شاه ساڻن جو هي بهت پسند آهي.

الله ڏاهي ۾ ٿيان، ڏاهيون ڏک، ڏسن
مون سمن مون ٿيان، پوراڻي ۾ ٻال ڪها،
(شاه)

هاري

سندن چورس آهي، مان هاڻ به آبادگار آهيان. جهڪڻهن اسان جا هون، اسان جون زمينون اسان کي وري آبادي ڏين نه اڻياڻ کي زمين ٿي محنت ڪرڻ گهرجي، جهڪڻهن

اسهون زمين کي ٺاهينداسون ته زمين اسان کي ٺاهيندي اسان
 کي هڪڙي طريقي سان زمين آباد ڪرڻ گهرجي ۽ هڪ-ر
 ممتاز علي خان باغ ٺاهيندي زمين جي ٽريڪٽر هلائي ٿو،
 ڪهڙي سرسميتي جي اصولن جا ڦاٽل آهن.

سماجي خدمتون:

هاڻ سال ۱۹۶۴ع ۾ (سي- ٻي) ميمبر ۽ ۱۹۶۶ع ۾
 صا محمد علي تارن ڪاميٽي جا چيئرمين ٿيا، تنهن دوران
 هاڻ ڪيترائي سماجي ڪم ڪيائون جن ۾ رستا، لنگا ۽
 اسڪول اچي وڃن ٿا، جتي هاڻي اسڪول جي بلڊنگ ۾
 ديني مدرسو جن جي اها ٽائون هاڻ سنڀال ڪندا اچن ٿا.
 تنهن کان سواءِ عالم علي ۾ هڪ ديني مدرسو جنهن جو
 نالو دارالعلوم آهي تنهن سان گڏ بورڊنگ هائوس جنهن
 ۾ شاگردن کي ڪاڌو ڪپڙو ۽ ديني تعليم مفت ملي ٿي،
 سو به سندن ئي خرچ سان هلي ٿو، ۽ هاڻي محمد عالم علي
 ۾ هڪ اورينٽل ڪاليج جو به هاڻ بيمار ڊوڪٽر وائ. عمر ڪومت
 جي ٽائون ڪاميٽي جي اسپتال جنهن کي هيٺ ڪورٽ ۾
 هلائي رهي آهي سندن اها ڪوشش آهي ته الهه اسپتال
 ۾ هڪ ميمبر نٿي هوم ۽ اسپتال کي وڌايو وڃي، سندن
 ڪوشش سان ساماري کان عمر ڪومت رستو، صوفي فقير
 کان چور، رابا ڀرورنارو بجلي لاءِ ڪوشش جاري آهي ۽
 اها اسڪيم به منظور ٿي چڪي آهي، هاڻ قومي جذبي
 نصف شعر چما اٿن ۽ هاڻ سنڌي ادب جي واڌاري ۽ تهلاءَ
 سان دلچسپي رکڻ ٿا.

شاگرد:

اڄ جي شاگرد برداري کي مخاطب ٿيندي چون ٿا
 ته هو محنت ڪري ڪم ڪرڻ جي بهنجي معاشي ۽ ماحول
 کي اهي، هو بهنجي پڙهائي ڏانهن توجه ڏئي، ماضي ۾
 هاڪردن کي ڪافي استعمال ڪيو ويو آهي، ۽ ٻارن جي
 انگن اکرن جي ڪري هاڪردن کي برباد ڪيو ويو آهي، مگر
 هاڻي ڪم ڪرڻ جي نه هو بهنجي ڇوڻ جو اڀارڻون محسوس
 ڪندي تعليم ڏانهن توجه ڏين تعليم جي ئي زرعي انسان
 هاڻ کي سڃاڻي ٿو.

شاه ڀڏائي :

سندن چوڻ آهي ته شاه جو ڪلام آفاقي ڪلام آه. شاه جو ڪلام سچي دنيا لاءِ ڀاڻيچاري، امن جو ڀيڻ ۽ ڪڏجي رهڻ جو ڀيڻ آه. سندن ڀيڻ جو هي شعر آهي. ڀڏندي ٻوڙن کي - ڪي هاڻڪ هٿ وجهن.

آڊان گار

سندن چوڻ آهي ته هي دور هاري ۽ آبادگار جو آهي ڪيس گهرجي ته هو حڪومت جي زرعي اصلاحات مان فائدو حاصل ڪن، اهو ضروري نه آهي ته هو مشڪانهز طريقو استعمال ڪري مگر هو انهن ئي ڀاڻن طريقن سان معيشت ڪري ته هو خوشحال زندگي ماڻيندو، ۽ جنهن سان اسان ۽ اسان جي ڀياري سنڌي آباد ۽ ڏاڍ رهندي.

سيد امير علي شاه ڄاموٽ

سيد امير علي شاه ولد سيد حاجي محمد انور ڄاموٽ شاه
۱۸ جنوري ۱۹۴۰ع ۾ ضلع ڀنڀر آباد جي مٽاري شهر ۾
پيدا ٿيا. ٻارڻ سنڌ جي معزز سيد خاندان سان تعلق رکڻ ٿا.
سندن والد صاحب ۽ سندن گهراڻو سنڌ ۾ ڪنهن به تعارف
جو محتاج ڪونهي.

ٻارڻ ابتدائي تعليم لاهور ۽ پوءِ ۱۹۵۷ع ۾ سمنٽ ٻوٽا
ويڇر هاءِ اسڪول مان مئٽرڪ ڪئي. تنهن کان پوءِ سان
۱۹۶۳ع بي. اي ۽ سال ۱۹۶۵ع ۾ ايل. ايل. بي پاس ڪئي.

سماجي ڪم:

ڄاموٽ خاندان ڪڏهن به سماجي ڪمن ۾ ڪنهن
کان ٻنٽي نه ٿي آهي، جهڙوڪ سندن خاندان جي سماجي
ڪمن ۾ حصي جو تعلق آهي، تنهن لاءِ اهو فرض آهي ته
ٻارڻ وقت به وقت عوام جون سماجي خدمتون ڪندا رهي
رهيا آهن، انهن روائتن کي برقرار رکندي.

امير علي شاه صاحب جهڙن نه هيٺ هڪ اڀرندڙ
سماجي ڪارڪنن مان آهي. مگر تنهن هوندي به ٻارڻ سٺا
سماجي ڪم ڪيا اٿن جهڙن نه مٽاري ڪاليج جي منظوري
ڳوٺ جي غريب شاگردن جون مالي طرح مدد، تنهن کان
سواءِ ديني مدرسن جي مالي طرح سان مدد ۽ اسپتال ڪندا
رهڻ ٿا. سندن چوڻ آهي ته ڪنهن سياست ۾ اچڻ جو ڪو به
ڪمال ڪونه هو، مگر سندن وڏي پاءُ مرحوم سيد امداد
علي شاه جي ناڪاهائي وفات کان پوءِ ٻنهي ٻارڻي جي
تڪليف ٿي بنا مقابلي صوبائي اسيمبلي جا ميمبر ٿيا.

شاگرد:

شاگرد لاء سندن پيغام آهي ته هو عوامي حڪومت جي ڏنل سهوليتن مان پورو پورو فائدو حاصل ڪن، شاگردن کي گهرجي ته پنهنجن ادارن جي سڀني سماجي ڪمن ۾ بهرو وٺن ۽ تعليم دوران سياست ۾ عملي حصو نه مگر ملڪ جي سياست کان واقفيت لازمي آهي.

شاه پٺاڻي:

جاموٽ صاحب جو چوڻ آهي ته شاه پٺاڻي جي شعر ۾ ديني سان گڏ دنيوي معنيٰ رکيل آهي، شاه جو رسالو اسان لاءِ ديني مشعل آهي. شاه پٺاڻي خود پنهنجي ڪلام ۾ فرمايو آهي ته:

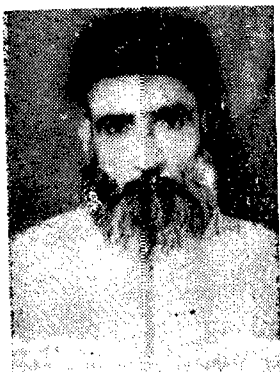
جي تو بهت پائيا سي آيتون آهن
 نيو من لاهن - پريان سنڌي ٻار ڏي

هاري:

جاموٽ صاحب جو چوڻ آهي ته اسانجي هاري پاڻ کي گهرجي ته هو عوامي حڪومت جي رائج ڪيل زرعي اصلاحات مان پورو پورو فائدو حاصل ڪري. جيڪڏهن اسانجو هاري پاڻ چاهي ته هو خوشحال ٿئي ته کيس مهنت ڪرڻ گهرجي جيڪا سندس ضرورتن مثال ٻين جي تعليم، سنو گذران، کي سٺي طرح سان منهن ڏيندي. هو اهڙن معاصرن کان دور رهي جيڪي کيس لاجائز طور استعمال ڪن، اسان جي هاري تي سڄي قوم جي جوابداري آهي جنهن کي لڳائڻ لاءِ کيس مهنت ۽ صرف مهنت ڪرڻ گهرجي.

الحاج غلام حيدر خان نظاماڻي

ديسمبر سنڌ اسيمبلي

الحاج غلام حيدر خان نظاماڻي ۱۲ دسمبر ۱۹۲۸ع ۾ بمبئي آبادي ڳوٺ لعل خان نظاماڻي ۾ پيدا ٿيا. سندن والد صاحب جو حاجي نجا محمد خان نظاماڻي صوم و صلوات جا هائڊ هوندا هئا جنهنڪري پاڻ سندن فرزندن کي به صوم و صلوات لاءِ تڪيد ڪندا رهندا هئا ۽ ڏيئي تعليم ڏانهن به پاڻ پهرين قرآن شريف جهڙن ۾ سندن استاد فقير محمد بروهي، فارسي، عربي ۽ سنڌي جي تعليم به پراڻي. تعليم کان پوءِ بمبئي آبادي بمبئي زمينداري کي لڳي ويا. انهن کان سواءِ ڏيئي ڪمن ٿي به سندن لاڙو هو رهيو آهي.

سماجي ڪم:

زمينداري دوران سندن دل ۾ هميشه سماجي ڪمن ۾ وڏي چڙهي حصو وٺڻ جو شوق هو جنهنڪري ملان

اسڪول ۾ ڪو سندن ڳوٺ ۾ هئو ان کي ترقي وٺائي
۽ وڌايو.

۱۹۶۰ع ۾ باغ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل جا چيئرمين ٿيا
۽ چيئرميني دوران باغ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل مانلي اسپتال
ٺهرائي، موجوده مانلي هائي اسڪول کي هائي اسڪول
بدلائڻ ۽ ترقي وٺائڻ لاءِ باغ ڪوشن رهيا ۽ مانلي
ايڊيوڪيشنل سوسائٽي جا ميمبر رهيا ۽ هيئر الهي ۽ هائي
اسڪول جي عمارت ۾ سال ۷۵-۱۹۷۴ع کان انٽرميڊيٽ
ڪاليج کوليو ويو وڃي جنهن ۾ به سندن وڏو حصو آهي
۽ مانلي هائي اسڪول جي عمارت لاءِ به سندن گهرائي
زمين ٿي سندن چيئرميني واري وقت ۾ مانلي کي سڌاريو
ويو گهٽيون وغيره ڪيون ڪرايون ويئون سندن ڪوششن
سان مانلي گرلز مڊل اسڪول ٺهيو ۽ هائي اهو مڊل اسڪول
۽ هاءِ اسڪول ٿي ڪم ڪري رهيو آهي هڪ مسجد جهڙا
مولوي حاجي عبدالله جي نالي سان مشهور آهي تنهن کي
تنهن سر اڏائڻ ۾ به باغ گهڻو حصو ورتو اٿن باغ ڪمٽي
ٿي شاگردن کي اسڪالرشپون ڏين ٿا جهڙي مڊيڪل ۽
الجيٽريڪ ٽرين ٿا.

تنهن کان سواءِ ٿلهي جهڙا ٽنڊي محمد خان کان
ٿيندي مانلي کان اچي ٿي تنهن ٿي هڪ فرسوده ۽ باغ
بل هئي انهي تي تنهن بل به سندن ڪوششن سان ٺاهي
ويئي. ۽ هيئر مانلي تحصيل هيڊ ڪوارٽر اسپتال ٺهي پئي.
سندن چوڻ آهي ته ٽائون ڪاميٽي لاءِ مارڪيٽ مانلي ۾
ڪانه هئي جهڙا سندن ڪوششن سان ٺهي راس ٿي. باغ
۾ حج به ڪيا اٿن ۽ ڪمٽي ٿي ملڪن جو دورو ٿيلهي
جماعتن سان ڪري آيا آهن، جن ۾، راءِ ولد، سعودي عرب،
بنگلاديش جا نالا قابل ذڪر آهن.

شاگرد:

سندن چوڻ آهي ته اڄ ڪلهه اسان اڻهي دور ۾

رهون ٻيا ندههڪري اڄ جي شاگردن کي گهرجي تہ هو اڄ
 ڪلھ جي پڙهائي جي قدرن مان فائدو حاصل ڪري هو
 تعليمي ميدان ۾ پڙ ۽ مقابلي جوڳو هجي ڪمسن فدي تعليم
 ڏي ڏيان ڏيڻ گهرجي.

شاهه پڏائي:

هاڻ چون ٿا تہ شاه جو ڪلام دين جي تبليغ آهي.
 ۽ شاه صاحب جو ڪلام مان ظاهر ٿئي ٿو تہ شاه صاحب
 پنهنجي سڄي عمر دين جي تبليغ ۾ وقف ڪئي ۽ شاه
 جو رسالو هڪ ماڻڪر دٻيادار آهي. ڪمن شاهه سائين جو
 هي بيت پسند آهي.

نتي ٿڌي ڪاهه - ٺاهي ريل ويهڻ جي
 مٿان ٿمهي اولداهه - اهر تہ پسين پنهل جو.

هاري

اسان جي هاري پاڻ کي محنت ڪرڻ ڪپي ۽ جديد
 زرعي طريقن سان پوکي ڪرڻ گهرجي تہ جيئن اسان جي
 ماڻڪ جي معيشت تي اثر نه پوي ۽ اسان جو ماڻڪ زراعت
 ۾ اڳڀرو ٿئي.

جناب سيد نذر شاه

جناب سيد نظر شاه ولد سيد خير شاه جنم سال ۱۹۲۴ع جي ۵ صمبر مهيني ۾ ڪوئٽا ۾ ٿيا. سيدن وڏا اڄ کان اٽڪل ٽيڏي سئو سال پهرين اچي سيد ۾ آيل ٿيا. پاڻ ابتدائي تعليم نوابشاهه سيڪنڊري تعليم نوابشاهه مان مئٽرڪ سال ۱۹۴۱ع ۾ پاس ڪئي. تعليم کان پوءِ زمينداري ۾ لڳي ويا.

سماجي ڪم:

شاهه صاحب هڪ سٺا سماجي ڪارڪن آهن نوابشاهه جي سول اسپتال جو سڌارو ۽ واڌارو پنهنجي ٻن دوستن جي جي خرچ سان ڪيو. جڏهن پاڻ لوڪلبورڊ نوابشاهه جا چيئرمين هئا ته به سيدن وقت ۾ ڪيترائي سڌاري جا ڪم ٿيا. پاڻ هميشه شاگردن جي خدمت ڪندا رهيا آهن. شاگردن:

شاهه صاحب جن شاگردن کي مخاطب ٿيندي چون ٿا

نه جيئن ته هو بهر-انهن علم جو طالب آهي، تنهنڪري
 کيس بهر-انهن تعليم ذرائع گهرجي، ۽ دوران تعليم بهر-انهن
 سهورو وقت پنهنجي تعليم ۾ صرف ڪن.

شاه پڌائي:

شاه پڌائي بابت سمد نظر شاه جو چوڻ آهي ته شاه
 پڌائي جو ڪلام نصيحت آهي سندس ڪلام عبادت آهي،
 اسين شاه صاحب جي ڪلام تي عمل ڪريون ته شاه
 پڌائي جو سچو ڪلام سون آهي.

هاري

هاري بابت سمدن چوڻ آهي ته عوام جي حڪومت
 کان اڳ، هارين سان ڪافي ريلويون ٿيون هيون ۽ عوامي
 حڪومت هارين کي ڪافي سهولتون ڏنيون آهن. ڪن
 هاڻي گهرجي ته هو محنت ڪن جنهن ۾ قوم، ملڪ جو
 پلو آهي ۽ سمدن پڻو آهي.

سمد نظر شاه ۱۹۷۰ع جي چونڊن ۾ صوبائي اسيمبلي
 جا ميمبر ٿيا.

جناب علي نواز خان انٽر

جناب علي نواز خان ولد رئیس ولي محمد خان جن
سال ۱۹۲۲ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ قاضي احمد ۾ پيدا ٿيا.
ابتدائي تعليم قاضي احمد مان حاصل ڪئي تنهن بعد پنهنجي
آبائي رهڻي رهڻداري ڪي لڳي ويا.
انٽر صاحب جن جو شمار سنڌ جي نامور روشن خيال
زراعت ۽ باغباني جي ماهرن ۾ آهي. ڪهن زراعت باغباني،
زمين سائنس ڪافي ڄاڻ آهي. ۽ اهڙي سبب آهي جو

جڏهن به ٻاهرين ملڪن ۾ انگريڪلچر جي باري ۾ سمجهڻ
وڌيڪه ٿين ٿا ته اٽل صاحب جن به انهن ۾ شرڪت ڪن ٿا.

سماجي ڪم

اٽل صاحب زراعت جي ماهر هئڻ سان گڏوگڏ سماجي
ڪمن ۾ به وڏي ڇڙهي حصو وٺن ٿا سندن ڇهه مهيني دوران
ڪافي سماجي بهبود وارا ڪم ٿيا آهن جيڪي هميشه ياد رهندا
روزل هيلٿ سميٽر قاضي احمد، قاضي احمد ۾ هاءِ اسڪول بيمڪ،
ٿورنٿيمٽ رسيمٽ هائوس، هڪ لڊچنگ هٿ پوسٽ آفيس
۽ پبلڪ مارڪ به سندن ڪوششن جو نتيجو آهن سندن
ٺهرايل ٺاڙ باغ جنهن کي سمنڊ جو شاليار باغ چيو وڃي ٿو
ڪافي مشهور آهي. تنهن کان سواءِ قاضي احمد ۾ هڪ
انگريڪلچر ريسرچ اسٽيشن قائم ٿيل آهي جتي زراعت جا
نت نوان تجربا ڪيا وڃن ٿا. اٽل صاحب جو چوڻ آهي ته
سندن ڳوٺ ۾ آمريڪا جا ماهر آيا آهن جن سندن زراعت
جي جديد تجربن کي ڪافي ساراهيو آهي. تنهن کان سواءِ
ڪيترن غريب شاگردن کي اسڪالرشپون، ڪتاب وغيره به
پنهنجي خرچ سان وٺي ٿا ٽين علي نواز هاءِ اسڪول ۽
هيلٿ سميٽر لاءِ باغ زمين ڏني اٿن. ڪيترن غريب هارين
کي قرض معاف ڪري ڇڏيو اٿن.

شاگرد

اٽل صاحب کي تعليم جي ڦهلاءَ جو تمام گهڻو اولو
آهي ۽ سندن چوڻ آهي ته شاگرد جو اولين فرض اهو آهي
ته هو علم پرائڻ تي وڏو ڌيان ڏين ته بعد ۾ پنهنجي ذهانت،
طاقت ۽ قوت جو صحيح استعمال ڪن، هو پنهنجي والدين
استاد جا فرائض دار ٿي رهن پنهنجي ڪردار ۽ اخلاق تي
ڌيان ڏين ڇاڪاڻ جو اڳتي هلي ڪنهن سندن اخلاق ۽ ڪردار
ڪم ايندو.

شاه پڻاڻي :

اڻڙ صاحب جو چوڻ آهي ته شاهه پڻاڻي جو اسان جي دٻين تي قبضو آهي- سي سندن بهرام اسان وٽ محفوظ آهي. پڻاڻي صاحب هڪ فلاسفر، وڏا شاعر ۽ وڏي الله هئا. شاهه جي ڪلام جو زندگي جي هر شعبي تي اثر آهي. ڪهن شاهه سائين جو هي بيت وڌيڪ پسند آهي.

سائين سائين - ڪرين مٿي سندن سڪار،

دوست منا دالدار - عالم سڀ آباد ڪرين.

(شاهه)

هاري :

اڻڙ صاحب جو چوڻ آهي ته اسان جي آبادگار جو اولين فرض آهي ته هو پنهنجي واڙن ۽ ماڻهي تي ذميوار ٿين، جهڪڻ هن جو آبادي وڌائڻ ٿا چاهين ته زمين جي صحيح بهول ڪن. الهيءَ لاءِ ڪهن مشورو وٺڻ گهرجي، جديد طريقن سان اسين آبادي وڌائي سگهون ٿا.

عوامي حڪومت آبادگارن کي ڪهڙيون ئي سهولتون ڏينون آهن جن مان هو فائدو حاصل ڪري، ۽ پنهنجي زرعي آبادي وڌائي جهڪا سندس زندگي خوشحال بنائيندي. اڻڙ صاحب ۱۹۷۰ع جي اليڪشن ۾ سندن صوبائي اسيمبلي جا ميمبر ٿيا.

جناب واحد بخش خان بگهيو

جناب واحد بخش خان بگهيو ولد رئیس ذلي بخش
خان بگهيو جن بدهجي آبائي ڳوٺ نهن گڏ تعلقي ڏوڪري
۾ ۱۹۴۰ع ۾ ولد ٿيا. ۱۰-رائوري تعليم حاصل ڪرڻ بعد
۱۹۵۸ع ۾ لاڙڪاڻو مان مئٽرڪ پاس ڪئي. ان بعد گهرو
حالتن جي ڪري اڳتي تعليم کي الودا چئي بدهجي آبائي
بمبي زمينداري کي لڳي ويا.

سماجي ڪم:

بگهيو صاحب جن نوجوان سماجي ورڪر ۽ بهترين
صلاحيتن جا مالڪ آهن. باق بدهجي ڳوٺ ۾ هڪ خانگي
اسڪول جنهن ۾ بورڊنگ جو به بندوبست آهي قائم ڪيو
اٿن، جن ۾ ڪجهه شاگرد پڙهن ۽ رهن ٿا. تنهن کان سواءِ
جهنڊو سهڙو، مڱريلا، پراڻي گڏ ۾ اسڪولن جو بنياد وڌو
اٿن. ان کان علاوه ڪيترن ئي ڳوٺن کي سندن ڪوشش

سان ٻڪا رستا ۽ ٻولي ملي آهي. جن ۾ موئن جو دڙو،
 ٻاڏهه، پاڪراڻي، ڏوڪري ۽ اڳي جا ٻيا قابل ذڪر آهن.
 تڏهن کان سواءِ تڏهن گڏ ۾ هڪ ڊسپنسمري (ميترن تي هوم)
 مرداني اسپتال، ويهڙ ۾ اسپتال، ويهڙ ۾ اسپتال ڏوڪري ۾
 اسپتال، پاڪراڻي هاءِ اسڪول، ٻيٽو ۽ ٻاڏهه ۾ هاءِ اسڪول،
 آريحا ويهڙ ۽ موئن جي دڙي جا مڊل اسڪول به سندن
 ڪوشش جو نتيجو آهن.

جمعن نه پگهه ۽ خاندان مغلن جي دور ۾ سمنڊ ۾ آيو
 ۽ سماجي عوامي خدمتن ڪري ڏاڍو مقبول ويو آهي هاڻ
 ڪيترن ئي شاگردن جي وقت به وقت مالي مدد ڪندا
 رهن ٿا.

شاگردن

شاگردن کي مخاطب ٿيندي پگهه ۽ صاحب جو چوڻ
 آهي ته شاگردن کي ڪهرجي نه هو تڏهن دوران عملي سياست
 کان پاسو ڪن. تڏهن سان گڏ پنهنجي اخلاق ۽ ڪردار
 جي پاڪيزگي تي مڪمل ڌيان ڏين.

شاهه پڌاڻي

شاهه پڌاڻي بابت پگهه ۽ صاحب جن جو چوڻ آهي
 ته شاهه عوامي شاعر آهي ڇاڪاڻ جو شاهه ساڻن جو شعر،
 شهر ٿوري ٻهراڙي ۾ ٻڌو ويو هو شاهه صاحب جيڪو،
 مقبول شاعر آهن. تڏهن کان سواءِ سدا دعوت.

پگهه ۽ صاحب جو چوڻ آهي شاهه جو رسالو قرآني
 آيتن جو ترجمو آهي. ڇاڪاڻ جو شاهه صاحب خود فرمايو
 آهي ته:

جي تو بهت پالما سي آيتون آهن

تڏهن کان سواءِ پگهه ۽ صاحب کي سر لاهول ڇڏيسر

۾ هي بهت وڌيڪ پسند آهي.

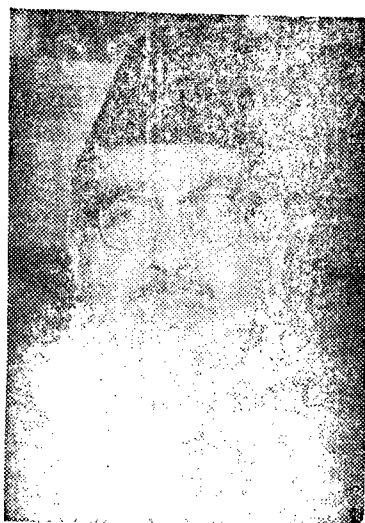
الله ڏاهي سر ٿيان، ڏاهيون ڏک، ڏسن
مون - من مون مارين، پورائي ۾ پال ڪيا.

هاري

پگهيو صاحب جو ڇوڙ آهي ته اڄوڪو هاري عوامي
حڪومت جي زرعي ستارن مان مطهشن آهي. هاڻي ڪمن
گهرجي ته مڪنت ڪن ۽ زراعت جي ٻارن طريقن سان ڪڍ
نوان طريقا ورتائي ملڪ جي آبادي وڌائين ڇاڪاڻ جو ملڪ
جي آبادي وڌائڻ ۾ اسان جو ملڪ سرسبز آباد ٿيندو ۽
خودڪفيل بنجي ويندو. جنهن ۾ هاري جو به ڀلو آهي ۽
ملڪ ۽ عوام جو به ڀلو آهي.

پگهيو صاحب جن ۱۹۷۰ع جي چولڊن ۾ ٻه ڀاڱا هاري
جي لکيت تي سنڌ صوبائي اسيمبلي جي سبٽ ڪئي.

جناب در محمد اوسته

اوسته صاحب جن ۱۶ جولاءِ ۱۹۱۷ع ۾ ڏهندي آباڻي
 ڳوٺ ڀلي ڏڏ آباد ضاع جهڪب آباد ۾ جنم ورتو. ڀلي ڏڏو
 جو ڳوٺ سندن ڏاڏي صاحب جي ڏلي سان آهي. سندن
 والد صاحب جناب محمد حيات جن هڪ هڪ ٽيم ۽
 درويش صفت انسان هئا. اوسته قميلا اصل ۾ سوهر آهن ۽
 اوسته سندن لقب آهي. جناب در محمد صاحب جن ابتدائي
 تعليم ڳوٺ مان حاصل ڪئي ۽ مئٽرڪ شڪارپور جي ڇهه
 منگهه سميتلا داس اڪيڊمي مان پاس ڪئي. اوسته صاحب
 جن کي فارسي ۽ عربي مان سٺي ڄاڻ آهي ۽ اها تعليم
 پاڻ مولوي محمد ايوب مهر صاحب کان پرائي.
 اوسته صاحب جن جو چوڻ آهي ته پاڻ ۱۹۳۲ع ۾
 ڳوٺان لڏي اچي جيڪب آباد ۾ رهيا.

سماجي ڪم:

جيئن ته اوستا، صاحب جن هڪ مفاض سماجي ڪارڪن آهن ۽ انهن سماجي بهبود واري ڪمن سان ڪنهن گهڻي دلچسپي آهي اهو وڏي سبب آهي جو هاڻ ضلعي جهڪب آباد جي مقبول شخصيت آهن سندن چهره منهن جي عهد ۾ ضلعي جهڪب آباد ۾ جهڪي به سماجي ترقياتي ڪم ٿيا تن ۾ سندن ڪاٺي هڪ هو. جن ۾ ڪاليج، هاءِ اسڪول، مڊل ۽ پرائمري اسڪول ۽ سندن تعليم وزارت واري دور ۾ همدانه هاءِ اسڪول کي اپ گراڊ ڪيو ۽ ان جي عمارت ايڏي (۱۰) رهن جي لاڳت سان ٺهي نهار ٿي انهن ڪالسواءِ فريب شاگردن لاءِ ۱۰ لک رپيا اسڪالر منظور ڪئي ڪوٽڙي کان سهوڙهه ٽائون روڊ سندن ڪوششن جو نتيجو آهي. سهوڙهه کي دادو ۽ دادو کي لاڙڪاڻي سان ڳنڍيندڙ روڊ ڇڏهن هاڻ وزير ترانسپورٽ هئا ته اهي روڊ هاڻ منظور ڪيائون.

هاڻ جيئن ته علم دوست شخص آهن ڪيترن ئي فريب مستحق شاگردن کي وقت بوقت مدد ڪندا رهندا.

شاگرد

شاگردن کي مخاطب ٿيندي اوستا صاحب جو چوڻ آهي ته شاگردن تعليم ۾ گهري دلچسپي سان بهرو وٺن ته جيئن سنڌ وري علائقو آه. آه قاضي ۽ ٻاڪڙر داڻوڻ ٻوٽي جهڙيون هستيون پيدا ڪري. جهڪڙهن حقيقت ۾ شاگردن پنهنجي سنڌ سونهاري کي سدواڻ ڇاهن ٿا ته هو وڌيڪ توجهه تعليم ۾ ڏين. شاگردن ئي اهو الزام آهي ته هو ڪا به ڪري ناس ٿا ٿين ڪين گهرجي ته، الهه بد نما داغ کي محنت ذريعي مٽائون. هو ايتري ته محنت ڪن جو سنڌ جهڪا پاڪستان جو هڪ حصو صوبو آهي سا مٿن نظر ڪري سگهي.

شاه پڙاڻي:

شاه سائين بابت سندن چوڻ آهي ته شاه جو پيغام
 اخوت، محبت، حب الوطني ۽ اله، لوڪي سان پريور آهي
 ۽ خدا تعاليٰ اسان کي توفيق عطا فرمائي ته پنهنجي ملڪي
 ۽ صوفي شاعر جنهن جو درجہ اعليٰ آهي ان جي ڏيکاريل
 راه ۽ سندس بهترين ۽ سٺا مل-رازن تي عمل ڪريون ۽ پاڻ
 ۾ خاصيتون پيدا ڪريون. ڪهن هي سٽون پسند آهن:

سائين سڏائين ڪري-ن مٿي سٺ ڪار

دوست مٺا دلدار عالم سڀ آباد ڪري-ن

(شاه)

اوسته صاحب جن ۱۹۷۰ع جي چوڌين ۾ جهڪب آباد
 مان سٺ صوبائي اسيمبلي جا ميمبر ٿيا ۽ جناب ممتاز علي
 پٽ صاحب جي وزارت ۾ سٺ جا وزير تعليم ٿيا.

راڻا چندر سنگھ صاحب

راڻا چندر سنگھ ولد راڻا ارڃن سنگھ ۹ مارچ ۱۹۳۱ع
۾ ھم ڪوٽ ۾ پيدا ٿيا. سندن وڏن کي ٿر ۾ جاگيرون
مليل ھيون ۽ اتي راڻا جاگهه ۾ مشھور آھي. سندن تعلق
مشھور راجپوت قوم سوڍا سان آھي، راڻو سندن
لقب آھي.

اسان تاريخ جو مشاھدو ڪنداسين تہ سوڍا ھڪ
بھادر راجپوت قبيلو آھي. ابتدائي تعليم حاصل ڪرڻ کان
پوءِ ھاڻ دياردون مان سھنتر ڪھنڊج ڪڍي.

سماجي خدمتون:

جيئن تہ راڻا صاحب جن پنھنجي لک ۾ ڪيترائي
سماجي ڪم ڪيا آھن. ھاڻ ڪھن ٿي ھندو شاگردن جي

وقت بوقت مدد ڪندا رهن ٿا. تنهن کانسواءِ ڏهر جي ڪنهن ۾ به سندن ڪافي ڇاڙهه رهيو آهي، هاڻ فرائيڊل طبيعت جا مالڪ آهن.

سندن چوڻ آهي ته انسان هن دنيا ۾ ٻئي انسان جي مدد لاءِ پيدا ٿيو آهي تنهنڪري اسان کي گهرجي ته ٻي خوف ٿي انسانيت جي خدمت ڪريون.

جهڙن ته هاڻ پنهنجي سويڊا قبيلي جا سردار آهن، تنهنڪري الهيءَ جي خدمت سان هاڻ هميشه پنهنجي قبيلي جي فرائين جي هميشه دل کولي مدد ڪن ٿا.

شاگرد:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي راڻا صاحب جو چوڻ آهي ته شاگردن کي گهرجي ته هو خدمت ڪن، جفاڪشي ۽ ٻي ڪا به ڪم ڪن، جيئن ته هي تعليمي مقابلي جو دور آهي هن دور ۾ جهڪو خدمت ڪندو سو ڪامياب ٿيندو. تعليمي اصلاحات جهڪي عوامي حڪومت طرفان جاري ڪيل آهن ۽ تعليمي اصلاحات فريب شاگردن لاءِ سهار آهن ۽ هنن اصلاحات تي عمل ڪرڻ سان هو پنهنجي منزل تي پهچي سگهن ٿا.

شاھ پٺاڻي

راڻا صاحب جو چوڻ آهي ته شاھ جو ڪلام اسان جي دلين ۾ هميشه جهولي پيو ٿو آهي، جهڪو هميشه زندهه رهندو، شاھ جو ڪلام ٿي اسان لاءِ مشعل راهه آهي.

هاري

هاري کي مخاطب ٿيندي راڻا صاحب جو چوڻ آهي ته هاري کي سخت خدمت ڪرڻ گهرجي ۽ ملڪ جي پيداوار وڌائڻ لاءِ ڪمن وڌي جوابداري سان خدمت ڪرڻ کپي، جنهن ۾ هو هاڻ خوشحال رهندو ۽ ملڪ ۾ آسودگي جي راهه ٺاهين ٿا.

جناب مير سندر خان سندراڻي

جناب مير صاحب سال ۱۹۲۶ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ
 دڙي تعلق ڪمٽ ڪوٽ ۾ پيدا ٿيا. سندن والد صاحب سردار
 مير زين الدين خان مشهور و معروف شخصيت هئا ۽ پنهنجي
 قبيلي جا سردار هئا. سندراڻي پليدي بلوچ قبيلي جي هڪ
 شاخ آهي هي قبائل ايران ۽ روس ۾ به آهن. سندراڻي
 صاحب جا وڏا جن ۾ مير چاڪر خان جو نالو سر فهرست
 آهي جهڪي اچي سنڌ ۾ آباد ٿيا.

مير سندر خان پنهنجي ابتدائي تعليم سيمٽ ميٽرڪس
 اسڪول ڪراچي مان حاصل ڪئي ۽ ۵-۶ سال علامه آءِ. آءِ
 قاضي جن جي صحبت ۾ گذاريو ۽ جناب اي. ڪي پررهي
 صاحب ڪهن پرائيويٽ پڙهائيندا هئا. ۽ اهڙي سبب آهي
 جو مير صاحب کي علم، ادب ۽ تاريخ ۾ ڪافي ڄاڻ آهي.
سواجي ڪم

جهڻ ته مير صاحب جن هڪ سٺا سواجي ورڪر آهن

سندن ڪيترائي سماجي ڀلي لاءِ ڪم ڪيل آهن هاڻ جڏهن ۱۹۵۲ع ۾ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل جهڪب آباد جا صدر هئا، تنهن دوران هاڻ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل هال ٺهرايو، هاڻ ۱۹۶۵ع واري لڙائي ۾ اٽڪل ۶ لک روپيا ڇڏيو ڪري حڪومت کي ڏنو.

۱۹۷۱ع واري جنگ دوران هاڻ تحصيل ڪنڌ ڪوٽ مان ۸ لک روپيا جمع ڪرائي حڪومت کي ڏنا تنهن کان سواءِ مهر صاحب جن جا ٻيا به ڪيترائي سماجي ڪم ڪيل آهن اڄ به وٽن هڪ هاسٽل آهي جهڪا ۱۹۴۸ع کان وٺي هلائيندا هئا اچن جنهن ۾ ۸-۱۰ ڇوڪرا رهن ٿا انهن جو ڪپڙو مالي ٽڪي مهر صاحب جن جي طرفان بندوبست ٿيل آهي. تنهن کان سواءِ ڪيترن شاگردن کي اسڪالرشپون به ڏيندا رهن ٿا.

شاگرد :

شاگردن کي مخاطب ٿيندي سندر خان جن جو چوڻ آهي ته شاگردن کي گهرجي ته هو وڌيڪ محنت ڪن ۽ سياست ۾ تعليم ختم ڪرڻ کان پوءِ بهرو ڀلي وٺن مگر دوران تعليم، تعليم تي پورو توجه ڏين.

شاهه پٽائي :

شاهه پٽائي بهت مهر صاحب جن جو چوڻ آهي ته اسان جو فرض آهي ته شاهه سائين جو ڪلام پڙهون ۽ ان کي ترجمو، شاهه جو رسالو اسان لاءِ رهبر آهي شاهه جي ڏسيل اصولن تي هلي پنهجي زندگي ڪامياب بنايون هونءِ ته ڪن سڄي رسالي سان بهار آهي مگر مهر صاحب کي هي شعر وڌيڪ پسند آهي.

ستا اٿي جاڳ، ندي لاءِ، ڪڇي ايتري

هاري :

هاري کي مخاطب ٿيندي مهر صاحب جن جو چوڻ

آهي ته اسان جي ملڪ جو دارومدار زراعت تي آهي ۽ اسان جي ملڪ جي هاري کي زراعت وڌائڻ تي پنهنجو ٻوٽو وقت صرف ڪرڻ ڪهر جي جهڪڻهن اسان زراعت نه وڌائي ته پوءِ اسان اڳتي هلي خودڪفيل ٿي ڪونه سگهنداسين. هاري ۽ زميندار هڪ ٻئي کي گڏي ڄاڻ ڏيڻا آهن ته ڪهڙي سندن تعاون نهايت ضروري آهي.

پير سندر خان سال ۱۹۷۰ع جي اليڪشن ۾ صوبائي اسمبلي سڌ لاءِ پڄاڻي پارٽي جي ٽڪيٽ تي چونڊيا ويا.

جناب عبدالحميد ميمڻ ولد حاجي صادق علي ميمڻ نٿو۔

جناب عبدالحميد ميمڻ صاحب ۱۹ جولاءِ سال ۱۹۴۶ع
۾ ٺٽي ۾ پيدا ٿيا. سندن خاندان سنڌ ۾ تعارف جي مهتاج
نه آهي. سندن والد صاحب مرحوم حاجي صادق علي ميمڻ
جن هڪ خدا ترس، بزرگ ٿي گذريا آهن، ۽ هميشه پاڻ
عوام جي ڀلي لاءِ ڪم ڪيو. جنهن لاءِ سڄي سنڌ کين ياد
ٿي ڪري. جناب عبدالحميد صاحب جن پرائمري تعليم
پهينجي ڳوٺان آخوند برادرات مدرسي مان هوءَ مئٽرڪ
۱۹۶۲ع ڪورسمنت هائي اسڪول ٺٽو ۱۹۶۶ع ۾ (بي۔ اي)
امس۔ ايم ڪاليج ڪراچي مان ڪئي. جنهن نه سندن والد
محترم جن جو انتقال سال ۱۹۷۱ ۾ ٿيو ۽ پاڻ پيملس پارٽي
طرفان ايم۔ بي۔ اي ٿيا آهن.

سماجي ڪم:

سندن چوڻ آهي ته اسان جو ضلع گهڻو منتڙ ۾ آهي. هن ضلعي لاءِ اڃا ڪجهه ڪرڻو آهي.

سندن وڏن کان وڏي ديني مدرسن ۽ تعليمي ادارن جي مدد جو سلسلو هلندو رهو اچي ۽ پاڻ به انهيءَ سلسلي کي قائم رکيو اچن سندن چوڻ آهي ته جهڙن همنئر سندن مٿان وڏي ذميواري آهي ۽ پاڻ به اهاڪه جي اڳيان جوابدار آهن پاڻ پنهنجي ضلعي جي سماجي ڪمن ۾ دلچسپي سان رهيو وڃي رهيا آهن.

شاگرد:

شاگردن کي مطالب ٿيندي هوندي صاحب جن چون ٿا ته شاگردن ۾ ڇوڪرا هجن يا ڇوڪريون ڪنهن دل لائي تعليم ۽ فرائض گهرجي. اسان جي ملڪ ۾ ڇوڪران جي تعليم جي سخت ضرورت آهي ته پنهنجي اسان کي ڇوڪران جي تعليم ڏانهن وڌ ۾ وڌ ڌيان ڏيڻ گهرجي ته جهڙن هن ماڻهن زماني ۾ ڇوڪريون مردن سان تعليمي عهدن ۾ ڪلهو ڪلهي سان ملائي هان ۽ منتي نه هجن.

شاهه پٺاڻي:

شاهه سائين جي ڪلام بابت هوندي صاحب جن جو چوڻ آهي ته شاهه جو ڪلام نصيحت، آهي ۽ سائين جو سچو رسالو زندگي جي سڀني پهلوئن تي روشني وجهي ٿو. ڪنهن پٺاڻي پلازي جو هي شعر وڌيڪ پسند آهي ڇاڪاڻ جو هن بيت ۾ سستي کي لکيو ويو آهي.

سستا اٿي! جاڳ، - ننڊ نه ڪجي ايتري،

سلطاني سهڻاڳ، - ننڊن ڪندي نه ملي.

(شاهه)

هاري

هاري کي مخاطب ٿيندي سندن چوڻ آهي ته اسان جي عوامي حڪومت جي زرعي سڌارن مان هاري پاڻ کي دورو دورو فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي ڇوڪن ته اسان جو ملڪ اڳتي هلي دنيا جي ملڪن سان آبادي، زراعت جي ميدان ۾ ڪلهو ڪلهي سان ملائي هلي.

الحاج امير بخش خان جوڻيجو

جناب امير بخش خان جوڻيجو ولد امام بخش خان جوڻيجو جن سال ۱۹۲۴ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ علي بخش خان جوڻيجو تعلقه خيرپور ناٿن شاه ۾ پيدا ٿيا. سال ۱۹۳۹ع ۾ فائنل پاس ڪئي ۽ ۱۹۴۰ع ۾ آبادي پاس ڪئي ۽ ديني تعليم پنهنجي ڳوٺان حاصل ڪئي.

سماجي ڪم:

جوڻيجو صاحب جن پنهنجي محنت، صداقت ۽ ايمانداري جي ڪري مشهور آهن. پاڻ پنهنجي ڳوٺ ۾ مدرسو کولايو جنهن ۾ استادن جو بگهار پاڻ پيدا آهن ان کانسواءِ پاڻ ۳۰ شاگردن لاءِ بورڊنگ هائوس جو بندوبست به ڪيو اٿن تنهن کانسواءِ قاضي برهان الدين خالپور وارو ۽ شاه عنايت جي مقبري جي تعمير ۾ سندن ڪافي حصو آهي. پاڻ سندن والد صاحب جي وفات کانپوءِ چئمپريمين ٿيا ۽ سندن انا ڪم ۾ ڪيترائي علاج بهرن جا ڪر ٿيا

۽ ڪيترائي اسڪول، پنهون ٺهون ۽ ڪهر پور ٺاڻن شاهه ۾
گورنمينٽ ڪاليج ٺهرايو ۽ سندن وڏو حصو آهي ۽ سندن
ڪوششن سان ڪهر پور ٺاڻن شاهه کان سميتا ٽي ۹ ميل پڪو
رستو ٺهي رهيو آهي. هاڻ رول پروگرام ۾ ضلعي جا ڪم
آهن ۽ ڪوشش آهي ته هتي تعليمون لڳي.

شاگرد:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي جوڻيجو صاحب جو چوڻ
آهي ته شاگردن کي گهرجي ته تعليم تي توجهه ڏين ۽ حڪومت
جي ڏنل سهولتن مان فائدو حاصل ڪن، عملي سياست کان
ڀري رهين ڪن والدين، استاد ۽ وڏن جي عزت ڪري گهرجي.

ڀڃاڻي صاحب

شاهه سائين بابت جوڻيجو صاحب جن جو چوڻ آهي
ته شاهه صاحب جي شعر مان به معنائون نڪرن ٺهون هڪ
ڏيندي معنيٰ ٻيو ڏئي ٿو. اسان جيڪڏهن شاهه صاحب
جي رسالي تي عمل ڪريون ته آخرت ۽ هي زمانو سنو
گذرندو. هنن ٽن ڪمن سڄي رسالي سان بهار آهي مگر ڪن
هي شعر وڌيڪ پسند آهن.

سائين سر سڏائين ڪرين مٿي سنڌ سڪار

دوست مٺا دلدار عالم سڀ آباد ڪرين

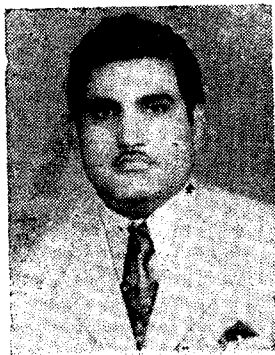
(شاهه)

هاري

هاري بابت جوڻيجو صاحب جن جو چوڻ آهي ته
هاري کي اسانجي عوامي حڪومت جي ڏنل سهولتن مان
وڌ ۾ وڌ فائدو حاصل ڪري گهرجي ڪن وڌيڪ محنت
ڪري گهرجي ان ۾ سندس ۽ اسان جي بهاري ملڪ جو
فائدو آهي. انهن ڳالهين کي مدنظر رکندي ڪن گهرجي ته
جهڙو ٿي سگهي اوترو وڌيڪ محنت ڪن.

۱۹۷۰ع جي اليڪشن ۾ پاڻ ٻيڙي ۾ پارٽي جي طرفان
 سنڌ صوبائي اسمبلي جا ميمبر ٿيا. هن اليڪشن ۾ پاڻ
 سڄي عرصي پاڪستان ۾ تمام گهڻا ووٽ گڏيا ۽ وڏي
 اڪثريت سان ڪاٺيا ٿيا.

سيد مراد علي شاهه ڀرپيا

سيد مراد علي شاهه ولد سيد نور محمد شاهه صاحب جن سنه ۱۸۳۸ع جولاءِ ۲۴ تي ڳوٺ ڀرپيا ۾ پيدا ٿيا. هائڻ ابتدائي تعليم ڀرپيا شهر ۽ مئٽرڪ لوڪل بورڊ هائي اسڪول ٺارو شاهه مان سال ۱۹۵۶ع ۾ پاس ڪئي ۽ بي. اي سروري اسلاميه ڪاليج هالا مان سال ۱۹۶۰ع ۾ پاس ڪئي.

سماجي ڪم:

جوڙين ۾ شاهه صاحب جو تعلق هڪ معزز امير سيد گهراڻي سان آهي، تنهن جي باوجود هائڻ هڪ بهترين سماجي ڪارڪن آهن ۽ هائڻ سماجي خدمتون ڪندا بي آيا آهن، جن ۾ هائڻ اڃا مئٽرڪ جو امتحان ٿيو هئڻون ۽ تنهن بعد هائڻ اسڪول (جتان مئٽرڪ جو امتحان ٿيو) ۾ رچي چوڪرن کي فارسي پڙهائيندا هئا، تنهن بعد جڏهن هائي اسڪول ڪاليج جي درجي کي پهتو ته شاهه صاحب جن رضاڪاران طور ڪاليج ۾ اقتصاديات جا درجا وٺندا هئا.

جيئن ته سندن والد سيد نور محمد شاه صاحب جن هڪ
 لهمايت ئي اعليٰ قسم جا انسان هئا، تنهن وانگر سيد مراد علي
 شاه به سندن والد صاحب جي نقش قدم تي هلندو رهيو
 اچي. سندن والد صاحب جي وقت کان جن شاگردن لاءِ
 اسڪالرشپون ۽ جن بهت عورتن لاءِ وظيفه قائم آهن سي
 مراد علي شاه صاحب برقرار رکيو اچن تنهن کان سواءِ سندن
 پٽائي صاحب ۽ قلندر شهباز سان خاص عقيدت آهي، هاڻ
 سٺا والديگر آهن، ۽ پريا جي شاگردن ۾ والد جو شوق حقيقت
 ۾ هاڻ ڏيکارهائون. جيئن ته سيد مراد علي شاه هاڻ کي ماڻهن
 جي ڪمن لاءِ وقف ڪري ڇڏيو آهي. سندن چوڻ آهي
 ته آئون عوام جا ڪم بنا لالچ جي ڪريان ٿو جنهن جو
 اجر ڪمن الله تعاليٰ ڏيندو.

شاگرد

اڄ جي شاگردن کي پيغام ڏيندي سيد مراد علي شاه
 جن چون ٿا ته شاگردن کي گهرجي ته پڙهائي سان گڏوگڏ
 سماجي ڀلائي واري ڪمن ۾ وڌي ڇڙهي حصو وٺن ۽ ڪمن
 استاد، مائٽ جي عزت ۽ پنهنجي مرضن (تعليم) جيڪو مڻ
 رکيل آهي تنهن تي ڪاربرد ٿين سندس عزت ۽ مان وڌن
 جي عزت ڪرڻ سان آهي. تعليم دوران عملي سياست کان
 جيترو ئي سگهي پاسو ڪن.

شاه پڙائي:

شاه پٽائي صاحب جي شعر بابت سيد مراد علي شاه
 جن جو چوڻ آهي ته شاه پٽائي کي ڪيترا ماڻهو فقط
 شاعر ڪيو ٿا سمجهن مگر پٽائي صاحب هڪ قانون دان ۽
 فلاسفر به آهي، شاه صاحب جو ڪلام سمند آهي جنهن
 جا فقط چند قطرا اسان سمجهي سگهيا آهيون. ڇوڪڙن
 اسان شاه ساڻن جي بيمت تي عمل ڪريون ته اسان انهن
 سان به ست ڪجهه پراڻي سگهون ٿا.

ڪهن هي بهت وڌيڪ مسدد آهي.

الست ربربرڪم جڏهن ڪن به-موم
 لڏهن لت ڪوم وچن ويڙههچن سمن
 هاري پاء کي بهگار ڏيندي شاهه صاحب جو چوڻ
 آهي ته جيڪڏهن هاري چاهي ته هو ڪاهباب ڀلڻ کي گذاري
 نه ڪيس ٻن ڳالهين تي عمل ڪرڻ گهرجي. (۱) مڪنت (۲)
 ايمانداري. تنهن سان گڏ بهنجي اولاد کي تعليم ڏانهن رجوع
 ڪن ڪهن ڏاڻي تعليم ڏانهن به توجہ ڏيڻ گهرجي ڇاڪاڻ
 جو هڪ سٺي شهري بنجڻ لاءِ تربيت ضروري آهي جهڪا
 ڪيس والدین کان ملي ٿي.

ماءُ جو ڪردار ٻار لاءِ وڏي اهميت وارو آهي. تنهن
 ڪري ڏاڻي تعليم کان به هاري کي فائل نه ٿيڻ گهرجي
 ۽ اسان جي هاري جي اولاد کي گهرجي ته هو تعليم سان
 گڏوگڏ بهنجي ٻڌي جي ڪم ۾ به ڄاڻ رکي. تنهن کان
 سواءِ هاري کي جهترو ٿي سگهي مڪنت ڪري، اها مڪنت
 سدس ذات لاءِ، سدس ٻچن لاءِ منڙي ملڪ لاءِ ڪري.

جناب حاجي محمد بخش خان جمالي

جناب حاجي محمد بخش خان جمالي وٽ رئيس ڏاڻل خان جمالي جن سال ۱۹۳۶ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ ڏلهي ۾ پيدا ٿيا. سندن تعلق مشهور جمالي بلوچ قبيلي سان آهي، جنهن نه جمالي صاحب جن جا والد صاحب من جمالي قوم جا سردار هئا ۽ سندن وفات کان پوءِ حاجي محمد بخش خان کي جمالي قوم جو سردار تسليم ڪيو ويو. جمالي صاحب جن عابد ۽ متخلص آهن. پاڻ تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ نهندي جو ڪورس ڪيو ۽ پوءِ پنهنجي آبائي پيشي زهمدياري ۾ لڳي ويا.

سماجي خدمت:

جنهن نه حاجي صاحب پڻ بهراڻي-ولهن ڪاڙ-ولسل بهاول پور جا چهرمن چونڊيا ويا ۽ پنهنجي ابا ڪاري ۾ ڪيترائي سماجي ڪم ڪيا اٿن ۽ ڪيترائي اسڪول ۽ مدرسو ٺهرايائون پاڻ هميشه غريبن ۽ مستحق ماڻهن جي مدد ڪندا رهن ٿا.

شاگرد:

شاگرد کي مخاطب ٿيندي حاجي صاحب جن جو چوڻ آهي ته شاگرد کي گهرجي ته هو پنهنجي زندگي صحيح راه تي هلائين ۽ منجهن ارادي جي بختگي هجي ڪن ديني تعليم جي پاڻ ضروري آهي ۽ پنهنجو سڄو ڏيان تعليم تي ڏين. تعليم جو مقصد سڄهن ۽ الهيءَ مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ محنت ضروري آهي.

شاهم ڀڏائي:

حاجي صاحب جن جو چوڻ آهي ته شاهه سائين جو
 ڪلام بيشڪ اولهه ۽ معنيٰ رکي ٿو ۽ ان کي سڌو ۽ لاءِ
 ضروري آهي ته علم وارو ماڻهو هجي ۽ سهجدار هجي.
هاري:

حاجي صاحب جو چوڻ آهي ته هاري هجي يا
 زميندار ڪنهن باڳ ۾ ٻڌي ڪرڻ گهرجي ۽ مڪنت ڪرڻ گهرجي.
 حاجي محمد بخش خان جن سال ۱۹۷۰ع جي اليڪشن
 ۾ ٻيپلس پارٽي جي ٽڪيٽ تي صوبائي اسيمبلي جا
 ميمبر ٿيا.

جناب ولي محمد چاموٽ

جناب ولي محمد چاموٽ صاحب جن ۱۹۱۹ ۾ ڪراچي جي ابراهيم همدري ڳوٺ ۾ پيدا ٿيا ابتدائي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ ۱۹۳۳ ۾ سنڌ مدرسو السلام مان مئٽرڪ ڪئي سندن اڳتي تعليم حاصل ڪرڻ جو خيال هو مگر ڪن مڃورين سمب اڳتي تعليم حاصل ڪري ڪو نه سگهيا. سندن چوڻ آهي ته هاڻ مورڙي جي خاندان سان تعلق ٿا رکن ۽ مورڙي ۽ مڇ جو ذڪر شاه جي رسالي ۾ آهي، ڪراچي جو اصل ٺارو ڪلاچي هو ۽ ماڻهي ڪلاچي هڪ همٿ پري عورت ماڻهن خاندان ۾ ٿي گذري آهي وقت بدلائڻ کان پوءِ ڪلاچي مان ڦري ڪراچي ٺارو ٿيو.

سماجي ڪم

هاڻ ۱۹۴۵ ۾ ڪراچي شهرين سوسائٽي قائم ڪئي ۽ ان جا وائيس چيئرمين ٿيا. الهی سوسائٽي جو قيام ماڻهن جي نلاح و انهن لاءِ آهي ۽ هن سوسائٽي تحت ماڻهن

کي ڪمٽيون ئي سهوليتون مليل آهن، هيءَ سوسائٽي پاڪستان جي وڏي ۾ وڏي سوسائٽي آهي. ڄاموٽ (ڇڱو هٿس) جي حيثيت سان واپي مهمد صاحب پنهنجي قوم جي فلاح و بهبود لاءِ ڪافي ڪجهه ڪيو. اهو ئي سبب آهي جو اڄ ماهگهرين جي ٻارن کي اسڪول ۽ ڪاليجن ۾ تعليم جاري رکڻ لاءِ وظيفا ڏنا وڃن ٿا ۽ پنهنجي ماهگهر ڪمپوٽي کي ترقي ڏيارڻ لاءِ سندن ڪوششن کي ساراهيو وڃي ٿو. شاگردن:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي ڄاموٽ صاحب جو چوڻ آهي ته شاگردن جو فرض آهي ته هو تعليم سان چاه رکڻ ۽ دل لائي پڙهن. عملي سياست کان پري هڻي سڄو ڏيان علم پراڻو ڏانهن ڏين ڇاڪاڻ جو اڳتي هلي ڪهن علم ڪم ايندو ۽ موجوده عوامي حڪومت جي تعليمي اصلاحات مان وڌ ۾ وڌ فائدو حاصل ڪن.

شاه پٽائي

شاه سائين باهت واپي مهمد صاحب جو چوڻ آهي ته ته شاه جي شعر کي جتي-تي ڳولجي اتي لپي ٿو، سندن شعر ۾ دنيا جي هر پهلو تي روشني وڌل آهي ڪهن شاه سائين جو هي شعر وڌيڪ پسند آهي.

جي پيائين ته جوڳي ٿيان - ته رلي ڪٿي م رل
آهين - اڃا املو - ڇو بهين بهار ڪان
(شاه)

۱۹۷۰ جي اليڪشن ۾ ڄاموٽ صاحب پاڪستان پيپلس پارٽي جي ٽڪيٽ تي ڪامياب ٿيا ۽ سندن صوبائي اسيمبلي جا ميمبر آهن.

جناب پير غلام محي الدين جيلاني

پير آف راڻي پور -

مسجده نشين درگاه شريف راڻي پور -

جناب پير غلام محي الدين جيلاني جن سن ۱۳۵۰ع
هجري ۾ درگاه راڻي پور ۾ تولد ٿيا. هاڻ حضرت پير احمد
شاه جيلاني جن جا وڏا فرزند ارجمند آهن. هاڻ هڪ روحاني
بزرگ آهن هاڻ حضرت محبوب سڪاني، حضرت بهران پير
دستگير سيد عبدالقادر جيلاني جي اولاد مان آهن سندن وڏا

ٺيلھڻ جي سلسلي ۾ بغداد کان سنڌ ۾ آيا ۽ پوءِ سنڌ ۾
سڪون پٺاڻ ٿيا سندن مريد، سنڌ، بلوچستان ۽ ٻين ڪيترن
علائقن ۾ آهن.

سماجي ڪم:

پير صاحب جن راڻي پور ۾ مسجد سان لڳو لڳ
هڪ مدرسو قائم ڪيو آهي ۽ هڪ استاد پڻ رکيو آهي
جڳو شاگردن کي ديني تعليم ڏيندو رهي ٿو. هاڻ ڪيترن
ئي شاگردن کي بهنجي خرچ سان پڙهائين ٿا، راڻي پور
جي درگاه تي لنگر چالو آهي جتان هر ڪنهن غريب غريبي
کي ماني ٽڪي ۽ پاڙو به ڏنو وڃي ٿو.

پير آف راڻي پور جي شخصيت تمام متاثر ڪندڙ
آهي، ڪين نه هڪ وڏائي، هاڻ هميشه بت تي ويهن ٿا
۽ سندن فيصلا مشهور آهن، مون سندن هڪ فيصلو ڏٺو
جڏهن کي نيٺ ديني اصولن کي ررنائيندي لهريو ويو.

سيد ابو محمد صالح شاه راڻي پور جن تمام وڏا شاعر
۽ اولياءُ الله هئا سندن بابت هڪ شاعر هجڻ چيو آهي ته:
”راڻي پور جو رهبر آيو صالح شاه سنڌائي.“

سندن ڪلام عالم آشڪار آهي جڳو سنڌي، فارسي،
اردو ۾ آهي. پٽائي پلاري به هن گادي بابت بهنجي ڪلام
۾ هيئن ريت فرمايو آهي.

ميران شاه مدد ڪر - تون دانهن سڻي دادِي،
آهين محمدالطيف جو - تون حسني آڻي هادي.
بادشاه بهدادِي - ڪرين ماڙ، ريل ٽسي.

شاه پٽائي

پٽائي پلاري بابت هاڻ فرمائين ٿا ته شاه جو ڪلام
تمام وسيع آهي ۽ هاڻ جد ڪمال جا شاعر، صوفي ۽ اوليا آهن.
جناب پير آف راڻي پور جن جا اٺ فرزند آهن. وڏو
بت جڳو صاحب دستار آهي.

- (۱) سيد ابو محمد صالح شاه (۲) مير عبد الرزاق شاه
 (۳) مير غلام غوث شاه (۴) مير غلام باهمن شاه (۵) مير
 غلام فقار شاه (۶) مير نياز حسين شاه (۷) مير راز دستگير
 (۸) مير بهاض دستگير - جهڪي راز تعليم آهن.

مشاغل:

شڪار سندن پسند جو مشغلو آهي، ۽ هاڻ سندن ۾
 اڍل درجي جي شڪار ڪندڙن مان آهن. تنهن کان سواءِ
 هاڻ اعليٰ قسم جا شهسوار به آهن.

سردار نور محمد خان بچاراڻي

مير نور محمد خان بچاراڻي ولد سردار مهر کرم خان بچاراڻي ۲۱ آگسٽ ۱۹۳۱ع ۾ ڏههجي آبادي ڳوٺ کرم نور ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم حاصل ڪرڻ کان پوءِ ڏههجي آبادي ۾ تعليمي ذميداري کي لڳي ويا اڃا هاڻ ۱۶ سالن جي عمر جا هئا ته کين سرداري جي ڀڳ ٻڌائي ويئي بچاراڻي قوم جيڪا ساڍا ۵ لک آهي ۽ سنڌ ۾ آباد آهي تنهن سڄي قوم جا سردار آهن ۽ الهی ۽ سڀني بچاراڻي قبيالن جا فيصلا هاڻ ڪندا آهن.

سماجي ڪم:

سردار مير نور محمد خان بچاراڻي جن هڪ سردار هئڻ جي حيثيت سان ڪافي سماجي ڀلائي جا ڪم ڪيا آهن ۽ ڪندا رهن ٿا. ڪرمپور مڊل اسڪول ۽ هاسٽل

سندن ڪوششن جو نتيجو آهي ۽ اتي رهندڙ شاگردن کي مالي ۽ ڪتاب وغيره مفت ۾ بچاڙي صاحب جي طرفان ڏنا وڃن ٿا. تنهن کان سواءِ بلوچ قوم جي سماجي بهبود وارن ڪمن ۾ خاص دلچسپي رکن ٿا. ڪيترن غريب شاگردن جي پڙهائي جو خرچ برداشت ڪيو اٿن ۽ انهن شاگردن مان ڪيترا انجنيئر ۽ ڊاڪٽر آهن.

شاگرد:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي بچاڙي صاحب جو چوڻ آهي ته شاگردن کي گذرجي ته پنهنجو پورو ڏيان تعليم تي صرف ڪري ۽ عملي سياست ر کان پري رهن، اهوئي سبب آهي ته هو عملي سياست ۾ دلچسپي هڻڻ ڪري تعليمي ميدان ۾ پنهنجي رهجو وڃن.

شاه پڙائي:

بچاڙي صاحب جو چوڻ آهي ته سنڌ جي خدمت جيتري شاه صاحب ڪئي آهي اوترو ڪنهن ٻئي ڪال. ڪئي آهي، شاه صاحب جي رسالي تي هي - ايڇ. ڊي ڪرڻ گهرجي ۽ سندس ڪلام کي هر سنڌي پڙهي جنهن مان اسان کي ڪافي ڪجهه ملندو.

هاري:

سنڌ جي هاري کي مخاطب ٿيندي بچاڙي صاحب جو چوڻ آهي ته عوامي حڪومت جي زرعي اصلاحات مان اسانجي هاري طبقي کي فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي ۽ پنهنجي زرعي آبادي وڌائڻ جي هر ممڪن ڪوشش ڪن، خدمت ۾ سندن فائدي جي ڳالهه آهي ۽ ملڪ و قوم جو به ڀلو. سائينٽيفڪ طريقن سان آبادي ڪري ملڪ جي پيداوار وڌائين.

جناب نور محمد خان بھارڙي صاحب جن ۱۹۷۰ع جي چونڊن ۾ صوبائي اسيمبلي جا ميمبر منتخب ٿيا، مگر ۱۹۷۳ع ۾ اها سڌ صوبائي اسيمبلي جي سميت پنهنجي فرزند مهر هزار خان بھارڙي کي خالي ڪري ڏني ۽ مهر هزار خان بھارڙي هاڻي سڌ صوبائي اسيمبلي جا ميمبر آهن ۽ جناب غلام مصطفيٰ خان جتوئي وزير اعليٰ سڌ جي وزارت ۾ وزير مواصلات روينيو آهن.

صغرا بيگم (ليبي سر غلام حسين هدايت الله).

بيگم صاحبہ جن سن ۱۹۰۶ع ۾ شڪارپور ۾ جنم ورت
شروعاتي تعليم قرآن شريف پنهنجي گهر ۾ ۽ راڻي-سڌ
خاندان احمد شاه ابدالي جي خاندان مان آهي ۽ باغ پوهان
درالي باغ آهن.

سماجي ڪم:

جهڙن ته بيمگر صاحبن جن سماجي ڪمن ۾ وڏي ڇڙهي حصو هڻي ورتو آهي. پاڻ محسوس ڪيائون ته سنڌ جي لهماڻن کي لرسنگ جي ٽريننگ ڏياري وڃي. تنهن لاءِ پاڻ ڪوشش ڪري جهڪي ڇوڪريون چار درجا پڙهيل هيون تن کي لرسنگ جي ٽريننگ ڏيڻ ۾ مدد ڪئي. تنهن کان سواءِ خاتون پاڪستان ڪاليج ۽ اسڪول جو صدر مسلم لهماڻن اسٽريڪل انسٽيٽيوٽ جي بورڊ جون رازيڊنٽ. آل پاڪستان ايجوڪيشنل لهماڻن سوسائٽي جون رازيڊنٽ. جنهن تحت سر سيد احمد گراز ڪاليج ناظم آباد ڪراچي ٺهيا ۽ گرلز ڪائونسل جي ڪائونسل جون رازيڊنٽ به ٿي رهيون آهن.

جهڙن ته ڪمن لڏيڻ ۾ ئي سماجي ڪمن ڪرڻ جو تمام شوق هو ۽ پاڻ ٻول، مهاڻي شور ۽ منگورا ۾ اسپتال ۽ ڪيترا اسڪول کوليا.

نڀاڻين کي نصيحت:

جهڙن ته اسلام ڏالرن کي نه سندن حق ڏنا آهن. تنهن ڪري عورتن کي گهرجي ته هو زلندي جي هر هڪ شعبي ۾ حصو وٺن. مردن سان ٻانهن ٻولي ٿي بهن. تعليم پرائين خوش اخلاق رهن. گهريلو ڪمن ۾ دلچسپي وٺن. گهريلو ڪمن ڪارن جي ڄاڻ، ٻارن جي تربيت تي خاص ڌيان ڏين. اڃاپو ڏيکاءِ ۽ وڏائي ڪان ٻري رهي. پاڻ ۾ شجاعت پيدا ڪن. عورت جو هڪ روپ ماءُ به آهي ۽ ماءُ جو مطلب آهي مامتا، مامتا محبت سان پريل آهي.

ڀڳائي:

شاھ سائين بابت بيمگر صاحب جن جو چوڻ آهي ته ڀڳائي جو ڪلام علم ۽ تهذيب آهي. محبت جو بهار آهي. ملڪ ۽ ان جي سلامتي آهي. خدا ۽ ان جي رسول صلعم جو ذڪر آهي. دنيا جي مڙني برائين کان بچڻ جو بهار آهي ۽ منجهس معجزو بهت آهي. اسان کي گهرجي ته شاھ

ساڳين جو ڪلام پڙهي همدين سان هدايتون - بهڪر صاحب
 جن سڀني پرهيزگار صوم و صلوات جون هدايت آهن ۽ زندگي
 جا آخري ڏينهن الله تعاليٰ جي ياد ۾ گذاري رهيون آهن
 ڪن علم ۽ ادب سان گهري دلچسپي آهي هاڻ ههڙا ڏينهن
 ۽ مستحق ماڻهن جي مدد ڪندڙون رهن ٿيون.

الحاج مير اله بخش خان منگسي بلوچ
 پريزيڊنٽ آل پاڪستان منگسي تنظيم ۽ هڪ
 روشن خيال زهيندار

مير اله بخش خان منگسي ولد مير گل محمد خان
 منگسي جن ۱۴ آگسٽ ۱۹۳۲ع ۾ ڏههجي آبائي ڳوٺ
 حاجي الهدو خان منگسي ۾ پيدا ٿيا. جهڪو سرهاري
 ريلوي اسٽيشن کان ۳ ميل مٿان جي مفاصلي تي آهي. هاڻ
 اعليٰ تعليم ماڻه آهي.

(ب)

سال ۱۹۴۸ع ۾ ”مئڪسي“ تنظيم ”نالي هڪ تنظيم قائم
ٿي جنهن جا هاڻ ريزيڊنٽ آهن ۽ ريزيڊنٽ جي حيثيت
سان پنهنجي مئڪسي قبائل لاءِ رات ڏينهن خدمت ڪن ٿا
تنظيم جنهن جو مقصد آهي ته مئڪسي قبائل جي فلاح ۽
بهمود. سندن چورڻ موجب ته مئڪسي قبائل، يمن، سعودي
عرب، شام، لبنان عراق ۽ ايران ۾ پکڙيل آهن.

سندن چورڻ موجب ته تنظيم ڪان اڳ- هي قبيله
مستقر ٿيل هو ۽ تنظيم جي ڪري هي قبائل هاڻ ۾ هڪ
پليٽ نارم ٿي اچي گڏ ٿيا آهن.

مهر صاحب جي چورڻ موجب ته هر هڪ قبيلي ۾
لهايت باشعور ماڻهو موجود آهن، ڪن گهرجي ته پنهنجي
قبيلن کي سماجي ۽ معاشي طرح بهدار ڪن. جيڪڏهن اهو
باشعور ماڻهو پنهنجي قبيلي جي تنظيم نه ڪندو ته اڳتي
يعني الله تعاليٰ وٽ جڏهن اهو سوال اٿهندو ته توهان
پنهنجي قبيلي لاءِ ڇا ڪيو ته ڪهڙو جواب ڏيندو؟

شاهه، ڀڏائي بابت رايو:

مهر صاحب جو چورڻ آهي ته شاهه سائين جو سنڌ ۾
سنڌي ٻولي آي وڏو احسان آهي. سندن چورڻ موجب ته
شاهه سائين جو رسالو هونءَ ته سچو ڀارس آهي مگر ڪو
خاص ڪري هن بيت سان لڳاءُ آهي.

ولر ڪهو وٽن ڀرت نه چمن هاڻ ۾

ڏسو پڪيڙن ماڻهان مهٽ ڪهڻي

۽ انهي ئي کان متاثر ٿي هاڻ پنهنجي تنظيم کي پڪو
ڪرڻ جو فيصلو ڪيو.

(ت)

اڄ جر شاگرد:

توهن لاءِ سندن چوڻ آهي ته اسان جو ماڪ هڪ غريب ملڪ آهي. تنهنڪري اڄ جي شاگرد کي گهرجي ته هو محنت ڪري پنهنجي ملڪ جو ناموس ۾ حصو وٺن ۽ پنهنجو زبان عالم پرائيڊ ۾ صرف ڪن ۽ پنهنجي غريب مائٽن جي پگهر جي پورهئي کي برباد نه ڪن ۽ تعليم جي حقيقي مقصد سان لڳاءُ رکن.

سندن چوڻ آهي ته مون وقت جيڪي انگريزڪلچر فارمس آهن انهن کي جديد مشيني طريقن سان ستاريو آهي، جيئن ته اسانجو ملڪ زرعي آهي ۽ هتي جو زميندار طبعو گهڻو ڪري زراعت جي جديد طريقن کان غور واقف آهي. پاڻ سنڌ جا اهي پهريان زميندار آهن جن پنهنجي سڄي زمين کي بلاورز سان ليول ٿي ڪرائي جديد ٻوڪ جي طريقن کان ڪم ورتو وٺن پنهنجا ۸ ٽريڪٽر آهن.

هاري ڏانهن پيغام:

سندن چوڻ آهي ته ماضي ۾ اسانجي هاري پاڻ سان ڏاڍيون ناانصافيون ٿيون آهن موجوده حڪومت ”پهپلز پارٽي“ جي زرعي اصلاحات جي ڪري هاڻي اسانجي ملڪ جو هاري خوشحالي جي رستي تي گامزن آهي ۽ ڪمن جاڙ حقن ملڻ جي قانوني اجازت آهي.

سندن چوڻ ته:- بنيادي طرح آئون به هڪ هاري آهيان ۽ آئون چاهيان ٿو ته پهراڻين ۾ جتي اسانجو هاري پاڻ آهي اتي سندس اولاد کي، تعليم، صحت ۽ بنيادي بهون سهولتون ملن.

سندن هاري پاڻ کي چوڻ آهي ته اسانجي ملڪ ۾

(ث)

پهريون دفعه اسانجي ملڪ جي اڀوجھ، هاري کي ٻهپار ٻارڻي جي پلمٽ فارم تان آڻيندي حقوق ملڻا آهن. ۽ ان کان پوءِ به سندن ٻارڻي ”ٻهپلس ٻارڻي“ هتي جي هاري پاڻ کي وڌيڪ سهولتون ڏيندي.

اهو ڏينهن به دور نه آهي جو جڏهن هاري پاڻ لاءِ خوشين جو سورج طلوع ٿيندو ۽ اسانجي ملڪ جو هاري دنيا جي زرعي طريقي ۾ ڪلهو ڪلهي ۾ ملائي هلندو ۽ سندن چوڻ آهي ته آئون الهيءَ سچ جي اڀرڻ جي انتظار ۾ آهيان.

حج:

هاڻ ه حج ڪما اٿس ۽ سندن چوڻ آهي ته جنهن ماڻهو کي الله ۽ انجي حبيب سان سڄي الفت آهي ۽ سرلدي پڇندي وارو آهي ۽ سندس ايمان بختو آهي ته دنيا جي ڪابه طاقت سندس ايمان کي لوڏي نٿي سگهي. چاهي سندس راه ۾ ڪيترا به ڪنڊا اچن ته به.

ماڻڪ ملهائي مرڪي لڪتو مڃ مان شاه

سياحت:

هاڻ سڄي يورپ ۽ مڊل ايسٽ جي ڪهترائي دفعه سياحت ڪري آيا آهن ۽ پنهنجي تنظيم جو بهنام به جن ملڪن ۾ منڪسي قبائل رهن ٿا انهن ٽائين بهڪايو آهي.

سندن، نن، من ڏن ۽ سڀ ڪجهه قربان آهي. وطن جي عظمت اڳيان سڀ کان مقصد آهي ڇاڪاڻ جو وطن جي هب ايمان جي نمائي آهي.

(ج)

سندن آهي ته ڏکھي انسانيت جي خدمت ڪرڻ
پهتڻجو فرض ٿو سمجهان ۽ الله تعاليٰ مون کي توفيق ڏئي
ته آئون ڏکڻل انسانيت جي همدردِي ۽ مدد ڪريان.

محترم ڊاڪٽر

مسز الهه بخش خان منگسي

ڊاڪٽر صاحبہ جن جو جنم ۱۰ آگسٽ سال ۱۹۳۵

۾ ٿيو.

هاڻ ۱۹۶۰ع ۾ لياقت ميڊيڪل ڪاليج مان ايم. بي. بي. ايس جي ڊگري حاصل ڪرڻ کان پوءِ لاهوري ڊفرن اسپتال (هيڊرآباد) ۾ اليچارج ٿي رهيون ۽ ٻن سالن کان پوءِ نوڪري ڇڏي ٽائون.

ٽنهن دوران سندن شادي مهر الهه بخش خان منگسي سان ٿي ۽ ڪنهن ۳ پٽ هر هڪ رضوان احمد گل، عمران احمد گل ۽ عرفان احمد گل ۽ ۲ نياڻيون راحيله گل ۽ انيس گل آهن.

ڊاڪٽر صاحبہ جن هڪ روشن خيال طبيعت جون مالڪ آهن.

(خ)

هر وقت غرابن جي مدد ڪندون رهن ٿيون نوڪري
چڙڻ کان پوءِ سندن دلچسپي سماجي ڪمن سان ٿي ۽
خاص ڪري خواندن جي فلاح ۽ بهبود لاءِ ڪوشاڻ
رهن ٿيون.

سندن شوهر ميسر الهه بخش خان جي تمام وڏي زمينداري
آهي.

تمهڪري ڊاڪٽر صاحب جن هر هفتي پنهنجي زمين
لي رهندڙ هارين غريب ڳوٺاڻن جي دوا دهمـ
ڪن ٿيون.

تمهن ڪان سواءِ پنهنجي اولاد جي لڳهه داشت
ڪن ٿيون.

سندن چوڻ آهي ته عورت جو صحیح مقام سندس
گهر آهي.

ماءُ جو فرض آهي ته پنهنجي ٻچن جي صحیح
لڳهه داشت ڪري ته جيئن سندس اولاد اڳتي هلي سٺو ۽
ڪارآمد شهري ٿئي.

هاڻ ۶ حج ڪري آيون آهن سندن چوڻ آهي ته
جيڪڏهن مائٽ صوم و صلوات جو ڀاڄند هوندو ته اولاد به
مائٽ جي بهروِي ڪندو.

جيئن ته ڊاڪٽر صاحب جن هاڻ هڪ اعليٰ تعليم يافته

(د)

آهن تهنگري تعليم جي قدرن کي محسوس ڪندي .
سندن چوڻ آهي ته اسان جي ماڻه لاءِ تعليم
ضروري آهي .

علي نواز شاه رضوي

سيد علي نواز شاه ولد شجاع محمد شاه پنهجي آبائي
 ڳوٺ حاجي مدد شاه (مهر پور خاص ۾) ۱-۱-۱۹۴۲ ۾ پيدا
 ٿيا. ابتدائي تعليم کان وٺي ميٽرڪ تائين سيدنت ٻولاولميچر
 ۾ پڙهيا. ۱۹۵۹ ۾ ميٽرڪ ۱۹۶۴ ۾ بي. اي ڪئي. سيدن
 ڪاليج (لايف ۾) باغ ۽ مختلف وقتن ۾ جنرل سيڪريٽري ٿي
 رهيا. ۶۷-۱۹۶۶ ۾ سيد لاڪاليج حيدرآباد مان ايل. ايل. بي
 ڪيائون. انهي دوران مذڪور ڪاليج ۾ به جنرل سيڪريٽري
 جي عهدي تي فائز ٿي رهيا. ان کان پوءِ اتر ڪاليجت
 ٻاڏي جا چيئرمين به ٿي رهيا.

سماجي ڪم

سيد علي نواز شاه صاحب هڪ - انيٽي طبيعت ۽
 ساهڻ ڏهن جو مالڪ آهي. انهن کان سواءِ سماجي
 بهبود وارن ڪمن سان سيدن خاص لڳاءُ ڏئي رهيو آهي.
 باغ هر وقت ڳوٺاڻن ۽ ڀارن جي ڪمن ۾ مشغول رهن ٿا

۽ سندن هر طرح جي مدد ڪن ٿا. تنهن ڪـان سواءِ باغ
وڪالت نه ٿي ڪندا آهن جنهن لاءِ ٺهي ويههه ڪولـ،
ونندا آهن. سيد علي نواز شاه سماجي مـدان ۾ هڪ
اپرلڏڙ لوجوان شخصيت جا مالڪ آهن ۽ اهو ٽينهن ٻري
ٺاهي جڏهن سندن سماجي ڪمن جو چرچو هر خاص و عام
جي زبان تي هوندو.

شاگردن

شاه صاحب شاگردن کي مخاطب ٿيندي چـون ٿا ته
شاگردن کي گهرجي ته پنهنجو دورو ڏهان تعليم ڏانهن ٿين.
سماجي ٿڌڻ ۽ فسادن کان پري رهن. ان کان سواءِ سندن
دلجون ڪمڻي ۽ حسد کان پاڪ هجن. زياده ترڪين نه ڪمڪل
۽ ٺهي تعليم ڏانهن ڏهان ٿيڻ گهرجي.

شاه پٽائي

شاه عبداللطيف پٽائي بابت سندن چوڻ آهي ته شاه
سائمن جو شعر محبت، خلوص، پٽي، وڏي ندي جي—
عزت سڀڪاري ٿو. شاد جو ڪلام اسان لاءِ هڪ سکيا آهي.
ڪن شاه عبداللطيف جي بيت جون هي ستون وڌيڪ
هسندا آهن.

ماڻهون سڀ نه سهڻا. ٻڪري سڀ نه هنجھ.

ڪنهن ڪنهن ماڻهون مڃھ. اچي روءِ

بهار جي

(شاه)

هاري

سڌ جي آبادڪارن کي سندن فلاح ۽ بهبود لاءِ هڪ
يولمن ٺاهڻ گهرجي جهڪي پنهنجي مسئلن کي باهمي طرح
سان سمجهي سگهن. هارين کي گهرجي ته پنهنجي پنڌن
کي وڌائڻ لاءِ وڌيڪ محنت ڪرڻ جي طريقن موجب

بدهجي آبادي کي سڌاري ۽ عوامي هڪومت جي جاري
 ڪيل زرعي اصلاحات مان پورو فائدو حاصل ڪ-ن. جهڙن
 ملڪ جو هي طبقو اڳتي هلي وڌيڪ زندگي کي
 خوشحال بڻائي.

سردار محمد بخش خان ناريجو

سردار محمد بخش خان ناريجو ولد خانصاحب الحاج
غلام قادر ناريجو جن سال ۱۹۳۵ع ۾ سانگهڙ ۾ پيدا ٿيا.
سردار محمد بخش خان ابتدائي تعليم ابن- جي- وي مان ۽

اسلامه، ڪاليج ڪراچي ۾۔ ان اتر تائين تعليم حاصل ڪئي، پوءِ پنهنجي آبائي همشي زمينداري ۽ پنهنجي لاريج قوم (جهن جا ڀاڱ سردار آهن) جي فلاح و بهبود لاءِ ڪهترائي سماجي ڪم ڪيا.

سندن هي اصول آهن جن کي لاريجي صاحب پنهنجي زندگي جو نصب العين بنايو آهي.

- (۱) جتي اعتماد آهي - اتي محبت آهي.
- (۲) جتي محبت آهي - اتي امن آهي.
- (۳) جتي امن آهي - اتي رحمت آهي.
- (۴) جتي رحمت آهي - اتي خدا آهي.
- (۵) جتي خدا آهي - اتي ڪنهن ٻي شيءِ جي ضرورت ڪانهي.

سردار محمد بخش لاريجي جن جي والد صاحب ۱۹۶۶ع ۾ رحلت فرمائي ۽ لاريجي قوم محمد بخش خان کي پنهنجو ڪراءِ ۽ سردار منتخب ڪيو. ڀاڱ لاريج، قوم لاءِ فرمائين ٿا ته، اتحاد، ٻڏي، صلح سان رهيو، هن کان وڌيڪ ٻي ڪابه شيءِ نه آهي. اسان جي لمبي سڳوري جو قول آهي ته صلح، روزي، نماز ۽ صدقي کان افضل آهي.

سماجي ڪم:

سردار محمد بخش لاريج، جن هڪ نهايت ئي اوچ سماجي ڪارڪن آهن، جڏهن به ڪن سماجي خدمت ڪرڻ جو موقعو مليو آهي تڏهن سردار صاحب ان ۾ وڏي چڙهي حصو ورتو آهي.

سالگهڙ جي سول اسپتال ۾ مسجد -/۵۰۰۰۰ روپين جي لاڳت سان تعمير ڪرائي، سردار محمد بخش لاريجو ٽيمس ڪورٽ، ۱۹۶۵ع واري جنگ ۾ ڀاڱ اسان جي بهادر فوجين

جي خدمت ڪئي تازو ٻوڏ دوران به ٻوڏ جي ستايلن جي
ڪافي امداد ڪئي.

سالڪهر سمنزلس ڪلب جا ٻاڳ صدر آهن ۽ هن ڪلب
کي سندن ڪافي مالي مدد ڏنل آهي.

لاريجو صاحب جن خوش اخلاق ملسمار گفتار جا حلیم،
۽ رحمدل انسان آهن، ٻاڳ ڪيترن ئي تعليمي ادارن ۽ غريب
شاگردن جون به وقت مددون ڪندا رهن ٿا، ۽ اهڙا به
مومن هميشه ياد رهندا.

شاگرد

شاگرد کي مخاطب ٿيندي لاريجو صاحب جو چوڻ
آهي ته شاگردن کي گهرجي ته پنهنجو سمورو ڌيان تعليم
تي صرف ڪن.

استاد وڏن جي عزت، ۽ نئين جي فرمائبرداي ڪرڻ
سان ئي هو پنهنجي اصل مقصد ۽ منزل مقصود تي پهچي
سگهن ٿا.

هاري؛

جيئن ته لاريجي صاحب کي زراعت ۾ ڪافي ڄاڻ
آهي ٻاڳ البدر فارمر ليڊ اڪسپيڪٽيڊ پروگرام تحت آمريڪا
وڃا جتان زراعت جي جديد تجربن سان ڪافي ٻرايو، ۽ هاري
کي مخاطب ٿيندي سندن چوڻ آهي ته، هاري وڌيڪ
محنت ڪري ۽ ان اهاڻي ۽ ٻاڳ توڙي ملڪ خوشحال رهي،
عوامي حڪومت جي زرعي اصلاحات تي عمل ڪري اسان
جي هاري کي ڪٿي ته، هو جديد زرعي اوزارن تحت
آبادي ڪن.

شاهه پٽائي

شاهه پٽائي سائين بابت لاريجو صاحب چن جو چوڻ

آهي نه. شاھ جو رسالو نصيحت آھ-وز آھي ۽ اھو رسالو
 ق-ومي سرمايو آھن. اهڙيون شخصون وري ورلي ٿيندا
 ٿين ٿيون.

ڪن پٽائي پلاري جو هي بيت وڌيڪ پسند آھي.

جي تو بهت ڀالها - سي آيتون آھن،

تھو من لاکھن - پريان سندي ٻار ڏي.

(شاھ)

حاجي نجم الدين سريوال (لغاري بلوچ)

حاجي نجم الدين ولد حاجي فتح محمد سال ۱۹۲۲ ۾ ڳوٺ ماڻڪ لغاري ۾ پيدا ٿيا ابتداي تعليم پنهنجي ڳوٺ (گلاب لغاري) تڏهن کان پوءِ تعلیم ٻاگو ۽ ۱۹۳۷ ۾ نور محمد هاءِ اسڪول مان مئٽرڪ تائين تعليم حاصل ڪئي تڏهن پنهنجي آبائي پيشي زراعتاري ۾ لڳي ويا.

سماجي ڪم

جهڙن ته ماڻ زراعتاري ۾ جي باوجود هڪ سٺا سماجي ڪارڪن به آهن پر ماڻ هميشه سماجي ڪمن ۾ وڏي ڇڙهي حصو ورتو ائين مالي هاءِ اسڪول جي سڌاري ۽ واڌاري لاءِ ماڻ ۳۵ هزار رپيا چندو ڏنائون ۽ مالي ۽ هڪ ايڊيوڪيشنل سوسائٽي جنهن ۾ ماڻ خزانچي هئا ۱۹۵۶ ۾ حاجي صاحب جن جڏهن وزير صنعت ۽ ڪامرس ٿيا تڏهن هن مالي هاءِ اسڪول لاءِ ۷۰ هزار رپيا چندو ڏنو جنهن مان مالي هاءِ اسڪول جي موجوده هاسٽل ٺهي ۽ مالي هاءِ اسڪول

جي ٻارو وجهندڙن ۾ نالو شمار ٿئي ٿو. تنهن کان سواءِ سر غلام حسين هدايت الله هاءِ اسڪول سنڌ لاءِ ڪاليج ۽ ميٽرني هوم جي ٻارو وجهندڙن مان هڪ آهن ۱۹۶۷ ۾ جڏهن سنڌ جي شاگردن کي جهلن ۾ وڌو هو ته ٻار سنڌ جي ۱۰۷ شاگردن جا ضامن بڻيا.

شاگردن

سندن چوڻ آهي ته شاگردن کي گهرجي ته پڙهائي دوران ملڪي سياست کان پري رهن. هو ڪاليج ليول تي سياست ۾ ڀلي بهرو وٺن. تنهن کان سواءِ اسان جي شاگردن کي محنت ۽ تعليم تي پورو توجهه ڏيڻ گهرجي ڇاڪاڻ جو جيڪڏهن اسان جو شاگرد تعليم تي پورو توجهه ڏيندو ته هو ڪاروبار ٿيندو ۽ اها ڪاروباري سندن مستقبل ٺاهيندي.

شاهه ڀٽائي

شاهه صاحب بابت سندن چوڻ آهي ته شاهه سائين جي ڪلام ۾ اهو به غار آهي جو جيڪڏهن اسين ان به غار تي هليون ته ڪاروبار ٿيون ۽ اها ڪاروباري جيڪڏهن اسين حاصل ڪرڻ چاهيون ته ڀٽائي ڀلاري جي ڪلام کي درجهون ۽ پروڙيون.

هاري

هاري ڀاڱي کي سندن چوڻ آهي ته گهٽ زمين ئي پورو پورو توجهه ڏيڻ گهرجي ۽ اهو توجهه آبادي وڌائيندو جنهن مان هاري، زميندار ۽ ملڪ کي فائدو پهچندو تنهن کان سواءِ هاري ۽ زميندار هڪ ٻئي کي ڄاڻي ڄاڻي ٿيندا آهن. ڪن راج ۾ سڌا ناتا قائم ڪرڻ گهرجن ۽ اسان کي گهرجي ته اسان جي عوامي حڪومت جي رائج ڪيل زرعي سڌارن مان فائدو وٺون. ٻار ۽ ٻار کان بهرباهين ۱۹۶۶ ۾

دستركمټ لوكـل كائونسل جا ميمبر ټنهن ڪان هو
 ۱۹۵۲ م. حيدرآباد ميونسپالٽي جا ميمبر ۽ ۱۹۵۳ م صوبائي
 اسمبلي جا ميمبر ۱۹۵۴ م هاڻ وزير اڪسائيز ۽ ٽيڪسيشن
 ٿيا ۱۹۵۶ م هاڻ وزير البستريه ڪامرس ۽ فارسيٽ ٿيا.

جناب پير آفتاب حسين شاهه جيلاني ولد پير غلام رسول شاهه صاحب جيلاني

پير آفتاب حسين شاهه صاحب جن ۱۴ نومبر ۱۹۴۶ع
۾ مهروڙوخاص ۾ تولد ٿيا.

شروعاتي تعليم مهروڙوخاص مئٽرڪ گورنمينٽ ه - ۱۱
اسڪول مهروڙوخاص ۾ سال ۱۹۶۲ع ۾ ڪيائون.

ايجزڪيٽو ڪاليج ٽنڊوڄامان پي ايس سي آنرز ۽ ايم
ايس سي آنرز ڪرڻ کان پوءِ پنهنجي ڪاروبار ۽ ذميداري
پنهني کي سنڀالڻ لڳا.

اسڪول جي زماني کان وٺي پير صاحب کي والدهين
جو ڏاڍو شوق هو ۽ اهوئي سبب آهي جو اسڪول جي
زماني کان پوءِ به تعليمي ڪارڪن ٿيڻ جا
ڪيترن ئي تهندا رهيا آهن ۽ قائد اعظم ٽرافي ايوب ٽرافي انهن
کان سواءِ ٻيا ٽرافي به حاصل ڪئي اٿن.

ٿارو مهرور خاص ۾ سري لنگا جي لهر جي مقابلو ۾
 نه ٻاڏ چڱو ملهائو اٿن. ٻاڏ اعليٰ ٻاڏ جا راندگر آهن.

سماجي ڪم:

ٻار آفتاب حسين شاه جن جو سماجي ڪمن ۾ ڪافي
 حصو آهي جن ۾ ٻاڏ ۽ ڪراس ٿرڙار جي آرگنائيزنگ
 ڪميٽي جا ميمبر آهن. ٿرڙار ڪراچي آرگنائيزيشن جا
 ميمبر آهن. روزري ڪلب ٿرڙار جا ميمبر آهن. هسپتال
 هسپتال هيدرآباد ويلفيئر ايسوسيئيشن جا ميمبر آهن. ٿرڙار
 جي ساله کان جي لاءِ جي آرگنائيزنگ ڪميٽي جا ميمبر
 آهن. ۽ ٻين نه ڪيترن ئي سماجي بهود جي مجلسن سان
 سندن واسطو آهي.

شاگردن:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي سندن چوڻ آهي ته هيءُ
 سائنسي ۽ ٽيڪنالاجي دور آهي ۽ اسان جو ملڪ پاڪستان
 انهيءَ ڏس ۾ ڊوئٽي پيل آهي. اسان شاگردن کي گهرجي
 ته سائنس ۽ ٽيڪنالاجي تي گهڻو ڌيان ڏيون. ۽ سياست
 کان ڊگري وٺي پنهنجو دورو ڏيان تعليم ۾ صرف ڪريون.
 هن مقابلو ۽ محنت واري دور ۾ ڊگري شاگرد محنت ڪندو
 سو ڪامياب ۽ ڪامران ٿيندو.

شاهه پڏائي:

ٻار آفتاب حسين جن جو چوڻ آهي ته پڏائي ڀلاري
 جو بهنام سڄي السالمت لاءِ آهي. شاهه سائين جي بهنام ۾
 محنت ۽ السالي برادري کي ٻاڏ ۾ ملائڻ. ان سان رهڻ
 لاءِ چيل آهي. شاهه جي شاعري مان اڄڪلهه جي حالتن کي
 سبق وٺڻ گهرجي، ڇو ته شاهه صاحب فرمايو آهي ته

وار ڪهو وٺن ڀرت نه ڇڏن ٻاڏ ۾

ٻسو ٻڪريون مائڻهان مٿي گهڙي

شاهه جي بهنام کي ٻين زبانن ۾ ترجما ڪرائي سڄي

عالم ۾ ٻه ڇائڻ گهرجي. شاه جو بهار هڪ ٻين القوامي بهار
 آهي جنهن لاءِ خود شاه فرمايو آهي ته:
 سائين م سداڪين ڪرڻ مٿي سٺ ڪار،
 درست مٺا دلدار عالم سڀ آباد ڪرڻ

جناب قاضي محمد اکبر

جناب قاضي اکبر صاحب جن ۱۹۱۱ ۾ پنهجي آبائي ڳوٺ سيوهڻ شريف ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم ڳوٺان تهن بعد قاضي اکبر اسڪول مان (جيڪو سندن نالي سان منسوب آهي) ۽ ۱۹۲۶ ۾ مئٽرڪ سنٽ مدرسو السلام ڪراچي مان پاس ڪئي. الترعلي ڳڙهه مان ڪرٽ کان پوءِ هيدرآباد ۾ هڪ ميڊيڪل اسڪول هـونـدو هو اتي ۴ سالن ۾ ميڊيڪل ڪورس ڪيو. پاڻ ۶ مهينا فارسي ۽ حڪمت ۽ عربي مولانا محمد صادق ڪڏي واري وٽ پڙهائيا الهـيـءَ مدرسو جنهن ۾ پاڻ پڙهيا ان جو نالو مدرسو مظاهرالعلوم هو. الهـيـءَ وقت اهو مشهور هو ته شاگرد ڪي ڏينهي تعليم ٿياري وڃي.

سندن والد صاحب قاضي عبدالقووم جن به پنهجي وقت جا هڪ سٺا سماجي ڪارڪن ٿي گذريا آهن سندن نالي تي هيدرآباد ۾ مشهور و معروف روڊ قاضي عبدالقووم

رود آهي ۽ قاضي عبدالقيوم اسڪول (حيدرآباد) ۾
موجود آهي.
سماجي خدمتون

قاضي محمد اڪبر صاحب جن جو شمار ۾ سنڌ جي
سماجي ڪارڪنن ۾ ڪيو وڃي ٿو، جهڙن نه هاڻ حيدرآباد
ميونسپالٽي جا وائس پريزيڊنٽ ۽ پريزيڊنٽ رهي چڪا آهن
سندن ايام ڪاري ۾ ڪيترائي سماجي ڪم ٿيل جڏهن هاڻ
وزير تعليم هئا ته ڪيترائي تعليمي ادارا سندن ڪوششن
سان قائم ٿيا جيڪي اڃا تائين موجود آهن، جن ۾ زبده
ڪاليج ۽ هاسٽل حيدرآباد جنهن تي ۳ لک ۵۰ هزار رپيا
خرچ آيو، مائٽي هاءِ اسڪول، پير ڳوٺ اسڪول گورنمينٽ
ٽيچري حيدرآباد ڪاليج ۽ هاسٽل ۽ مسجد نهن کان سواءِ
مسلم ايڊيوڪيشنل سوسائٽي جي پريزيڊنٽ جي حيثيت
سان نور محمد هاءِ اسڪول ۽ مسلم ڪاليج حيدرآباد جي
سڌاري ۽ واڌاري لاءِ ڪافي ڪم ڪيو جيڪو يادگار
رهندو. ڪيترن ئي مسلمانن کي روزگار سان لڳايو ويو،
سندن ايام ڪاري ۾ ميونسپالٽي طرفان اسڪالرشپون منظور
ٿيون، سندن چوڻ آهي ته تعليمي ادارن جي کوٽ کي
محسوس ڪندي ۾ اسڪول جنهن ۾ هڪ قاضي اڪبر
هاءِ اسڪول ۽ قاضي عبدالقيوم اسڪول حيدرآباد ۾
کوليا ويا.

هاڻ سنڌ لاءِ ڪاليج حيدرآباد جي بنياد وجهندڙن مان
آهن. قاضي صاحب جن اڃا تائين ڪيترن ئي قريبن مستحق
شاگردن کي اسڪالرشپون ڏيندا رهن ٿا جيڪي مان ڪيترائي
سيوهڻ، سکر ۽ حيدرآباد ۾ شاگرد موجود آهن. هاڻ هڪ
ڪتاب ۾ لکيو اٿن جنهن جو نالو آهي ”پاڪستان جي
آزادي جي جدوجهد ۾ سنڌ جي مسلمانن جو حصو“ سندن

چوڻ آهي ته پاڻ سنڌ ۽ پاڪستان جي ڀلائي لاءِ هميشه خدمت ڪندا رهندا.

شاگرد

شاگردن کي مخاطب ٿيندي قاضي صاحب جن جو چوڻ آهي ته هن ڪم ڪش ۽ جدوجهد جي دنيا ۾ ڪامياب ٿيڻ لاءِ صحيح معيول ۾ علم حاصل ڪن، جنهن شعبي سان سندن تعلق هجي ان ۾ مهارت حاصل ڪن ۽ تعليمي ميدان ۾ ڪامياب ٿي. التماس ۽ گروه بندين کان پاسو ڪرڻ کپي. تعليم دوران عملي سياست کان پاسو ڪرڻ گهرجي.

شاه پٺڙي

شاه صاحب بابت قاضي صاحب جو چوڻ آهي ته لطيف ساڻهن پنهنجي شعر ۾ شاعرانه صلاحيتون ڪم آڻيندي دنيا کي امن، اخوت ۽ حب الوطني جي جذبن روحانيت ۽ خدا سان لڳاءُ جو پيغام ڏنو آهي شاه ساڻهن سنڌ جي زري نري کي ساراهيو آهي ۽ ان سان گڏ مالڪ حق تعاليٰ سان رهاڻ به رکيل آهي. ڪنهن شاه جو هي بهت وڌيڪ پسند آهي.

ڪنڌي ڀڄون ڪهترين - ستا هڙ ساڙ ڪن
ڪنهن سالڪو ساه جو - ڪي گهوريس ڪي گهڙن
ساڙ سنڌو -ن - سر سهائي جي - گهڙن
(شاه)

هاري:

هاري بابت قاضي صاحب جو چوڻ آهي ته ملڪ جي خوشحالي لاءِ اسان جي هاري ڪي وڌيڪ خدمت ڪندي زراعت جي جديد اصولن تحت آبادي ڪرڻ گهرجي ۽ موالي حڪومت آبادگارن کي ڪهترين ئي سهوليتون

ٺٺيون آھن جن مان گھڻ فائدو حاصل ڪرڻ گھرجي.
 قاضي صاحب جن نيشنل گارڊ جا سالار اعليٰ هئائين
 کان سواءِ وزير تعليم سندن ڪيترو مهمت پورڻ ھيٺ آيا جا
 صدر به رهي چڪا آھن.

جناب محمد يوسف چانڊيو

جناب محمد يوسف چانڊيو ولد رئيس صوبو خان
چانڊيو سال ۱۹۱۴ ۾ لاڏيون ضلع ٺٽي ۾ پيدا ٿيو. ابتدائي
تعليم سنڌ مدرسي ڪراچي مان پاس ڪئي. ٽنهن بعد
پنهنجي آبائي همشي زمينداري کي لڳي ويا.

سماجي ڪم:

چانڊيو صاحب جن جا ڪيترائي سماجي بهبود جي
پلائي لاءِ ڪم ڪيل آهن جن جو ذڪر هتي ٿي ٿو.
ڊسٽرڪٽ اسڪول بورڊ جي صدر جي حيثيت سان سڃاڻ
هاءِ اسڪول ٺهرايو، لاڏيون مڊل اسڪول، پاٽ ضلع ٺٽي
کي تعليم ۾ پئجي ٿي ڪيترا ئي تعليمي ادارا کولائڻ ۾
حصو ورتو. پاٽ ۱۹۵۴ ۾ وزير صحت ٿيا. ان وقت سڃاڻ،
ٺٽي، مڪلي ۽ ٽنڊي قلام علي جي اسپتالن جو سنگ بنهه
رکيو ۽ ان جي واڌاري لاءِ ڪوشش ڪئي ۽ ڪيترن
شاگردن کي ميڊيڪل ۽ اسڪالرشپون ڏيئي ٻاهر پڙهڻ لاءِ
موڪليو. پاٽ ٻي. جي سنڌ ڪاليج جا ميمبر، سنڌ مدرسو
جا به ميمبر آهن جن شاگردن کي ٻاهر موڪلڻ ۾ چانڊيو
صاحب جو هٿ هو تن ۾ ڊاڪٽر قلام حسين، مسٽر
طاهر علي انجنيئر ۽ ڊاڪٽر علي محمد انصاري جن جا نالا
مرڪوز ڪن.

شاگرد

چانڊيو صاحب جو چوڻ آهي ته شاگردن کي گهرجي
ته ڇا ته تعليم پرائين غلط ۽ صحيح جي ڀرڪ، ڪن،
غلط هٿن ۾ نه ڪيڏن پنهنجي اصلي مقصد تعليم ڏانهن
خاص توجه ڏين.

شاه پڊاڻي

سائين بابت چانڊو صاحب جو چوڻ آهي ته شاه
سائين دنيا جا عظيم شاعر آهن سندن شعر کي دنيا جي
سڀني ٻولين ۾ ترجمو ڪيو وڃي ته بهتر ٿيندو ۽ دنيا کي
هن عظيم هستي بابت چانڊو ٿيندي ڪن هي شعر وڌيڪ
پسند آهي.

ستا اڻي جاڳو۔۔۔ لعل نه ڪڇي ايتري
سلطاني سهاڳو۔۔۔ بندن ڪندي نه ملي
(شاه)

جناب محمد حيات خان رند

جناب محمد حيات خان رند ولد قادر داد خان رند
پنهنجي آبائي ڳوٺ ڏڙيلو تعلق سامارو ضلع ٿر-ارڪر ۾
پيدا ٿيا ۽ سنڌ جي روشن جمال آبادگارن ۾ شمار ٿي ٿو
۽ ڪنگ آف ڪيلا جي نالي سان ياد ڪيو وڃي ٿو. هي
دهراون ئي آهي جنهن ۱۹۵۱ع ۾ سنڌ کي پنهنجي ڪملي
کان روڊ سڏاش ڪرايو تنهن کان سواءِ ٻان جي ٻوڪ- ۾
به تجربا ڪيا اٿن. سندن چورڻ آهي ته سندن هڪ دوست
ڪنهن پنهنجي ڪملي جا ۱۹ سڪا آڻي ڏنا. جنهن کي وڌائي
هاڻي سٺ ايڪڙن ۾ ڪملي جو باغ آهي. سندن قول
موجب ته ڪملي لاءِ ٿڌو ضلع وڌيڪ ڪامياب آهي ڇاڪاڻ
جو ڪملي لاءِ آبپرا وغيره الهيءَ ضلعي جي موافق آهي.
سندن شاهه لطيف ۽ جهڻي لطيف فرورت فارم مشهور آهن.
آبادگار:

آبادگار کي مخاطب ٿيندي سندن چورڻ آهي ته آبادگار
کي ايراضي ٿوري سان گڏ مهنت وڌيڪ ڪري فصل گهڻو
اهائي. هاري جي مهنت سان ئي اسان جو ملڪ زرعي ميدان
۾ ترقي ڪندو ۽ سڌرندو. جهڙن ته هاري طبقو هڪ مظلوم
طبقو آهي جيڪڏهن ڪو زميندار سڌرڻ چاهي ٿو ته ڪمس
گهرجي ته پنهنجي هاريءَ کي ٻيو ڪري سجهي ۽ هاري
جي هر تڪليف ۾ برابر هٿ وٺائي. انهن ڪرڻ سان اسان
جي هاريءَ جي دلجوئي ٿيندي ۽ هو وڌيڪ مهنت ڪندو.
۽ اها مهنت ئي سندس خوشحالي جو باعث ٿيندي.

پڻاڻي ڀلاري ٻاٻت رلد صاحب جو چوڻ آهي ته پڻاڻي
 ڀلارو جڏهن جو شعر هڪ لاجواب ۽ بي بها آهي سندس
 شعر ۾ عجز، نماز، لوڙت ۽ سڌا جو سمدب ايتيئل آهي. شاه
 جو شعر پنهنجي حقيقي مالڪ (الله تعاليٰ) جي حڪمن تي
 هليو لاءِ تلقين ٿيو ڪري. ڪهن پڻاڻي ڀلاري جو هي شعر
 وڌيڪ پسند آهي.

وڏو وجودان ٺڪري ڪڙ ڪڙ کان ڪري،
 اچو ٻهر ڀري ڪي ٺريو هت چمب جو.
 (شاه)

جناب معشوق علي ڀٽو

جناب معشوق علي ڀٽو ولد لمبي بخش خان ڀٽو جن ۱۰ مارچ ۱۹۳۲ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ سردار مهر بخش ڀٽي ضلع لاڙڪاڻي ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم علي ڳڙه سوري مان جوڙهر ڪميج ۽ مئٽرڪ ۱۹۵۰ع ۾ سيمنٽ ڪرسٽو فرس ڪاليج لنڊن مان ڪئي.

ڀٽي صاحب جن جو چوڻ آهي ته ڪمن زراعت سان لڳاءُ هو تنهن ڪري باغ لنڊن جي رائل انگرڪلچرل ڪاليج مان ۳ سالن جو ڊپلوما ڪيو تنهن بعد روم ۾ اينجمل هسپنڊري جو اسپيشل ڪورس ڪيو. ۱۹۵۶ ۾ واپس وطن آيا ۽ هتي اڇڙ ڪان هو پنهنجي زمين ڪري زراعت جي جديد طريقن سان سڌارو لڳا ۽ هڪ فارم نالي اسٽارٽ ڪرڻ فارم ٺاهيو جنهن ۾ سنڌ جي مختلف لسٽن جو

سال (گجئون مهنئون) هـ و ۵ سندن فارم جي سال چائندا
 فلپائن، ايسٽ پاڪستان ۽ لاهور جي نمائش ۾ العام ڪٽمڻ
 ۱۹۶۱-۱۹۶۲ع ۾ اِي-ڊِي-سي طرفان جهڪي ڪيٽل فارم
 ٽنڊو محمد خان، پاڳڻ، لاڙڪاڻي-اوسط محمد روھ-ڙي ۾ هئا
 الهن فارمن جي سنڀال لاءِ ڪنهن اڻڊوڙي جي آڇ ڪئي
 جيڪا پٽي صاحب قبول ڪئي. ۽ پاڻ هڪ ڪتاب لکي
 ڀرپور مور ملڪ ايندڙ بيف لکيو.

۱۹۶۵ع کان پوءِ معشوق علي پٽي صاحب جن وري
 پنهنجي زمين تي ڏيان ڏيڻ شروع ڪيو ۽ ۵ هيٽر اڇالا
 ڏيڻي فارم جيڪو هو-ڙي (حيدرآباد) جي ڏيڻي آهي
 انسان سندن واستگي آهي ۽ ان سان گڏوگڏ شين
 ڀرپورنگ، هارس ڀرپورنگ ۽ ڊولٽري فارمنگ لاءِ نه ڀرورگر
 هلي رهيو آهي ۽ اهي فارم ٽنڊو الهيار ۽ مسقط وٽ آهن.

هيٽر تارو معشوق علي صاحب جن حڪومت ڪئي
 بيف ڀرپورنگ جي وڌاءِ لاءِ هڪ رت بهش ڪئي آهي
 سندن چوڻ آهي ته جيڪڏهن اها رت قبول ٿئي ته سنڌ
 اندر هيٽر جهڪا ڪير ۽ گوشت جي کوٽ آهي تنهن کي
 سولائي سان منهن ڏيئي سگهيو ٽنڊي الهيار جي فارم تي
 سليف ڪميٽي منهن ڏيئي مڪانيز جي طرز سان نوڪ ڪئي
 وڃي ٿي.

ڪراچي ملڪ سڀلاڻي اسڪيم جي پورڻ جا مهمر
 آهن- هي ۳ شهر جهڪي ڏيڻي فارمنگ جي ڪري
 مشهور آهن.

شهرزاد، هاليمڊ ۽ ڊلمارڪ اتي وڃي ۽ ڏيڻي
 فارمن جي چڪاس ڪري آيا آهن.
 شاگرد:

شاگرد ڪي، نظامي ٽيمڊي معشوق علي پٽي جو

چوڻ آهي ته ڇا جي شاگردن کي اهو عرض آهي ته هو
 پنهنجي فرض جيڪي مٿن رکيل آهي انکي سهڻي نموني
 سان پيا آهن، ڪن محنت، نظم ۽ جان نڀالي کان ڪم
 وٺڻ گهرجي تعليم دوران ڪنهن به ٻئي ڪم ۾ دلچسپي
 نه وٺي ۽ استاد، مائٽن جو احترام ڪم ڪرڻ جي گهرجي
 هيئي مٿن فرض آهي.

نشا پڙهي:

پتي صاحب جوڻ چوڻ آهي ته ڪم ڪرڻ جي رسالي
 سان سان گهڻي دلچسپي آهي ۽ شاه جو ڪلام شوق ۽
 احترام سان ٻڌڻ لڳهڻو ڪري هر ڪنهن جماعت جو
 درگاه شريف (پٽ شاه) تي وڃي شاه ساهن جو راڳ، ٻڌندا
 آهن. سندن چوڻ ته شاه جو رسالو هڪ وسيع آهي ۽
 مدحس سڀ هدايتون موجود آهن اسان کي گهرجي ته
 شاه ساهن جي ڪلام کي هر هندي بهڄايون ته شاه جي
 ڪلام کي ماڻهو کي ماڻهو سمجهن شاه ساهن جي ڪلام
 ۾ جهڙو قرب، سک ۽ درد سمائل آهي سو ڪنهن ٻئي
 شاعر جي ڪلام ۾ ناهي ڪنهن بهت پسند آهي.

عدل ري آئون نه ڇڏان. جي ڦيرو ڪڇ فضل جو

(شاه)

هاري:

پتي صاحب جو چوڻ آهي ته هاري جو دارو مدار
 محنت تي آهي. موجوده دوا سي حڪومت هارين کي
 گهڻيون سهوليتون ڏيون آهن ۽ اصولن مطابق هو ڪنهن
 به، ڀاڱ، ٽائيم کي هڪڙي ۽ ٻي جهڙا به گهربل معلومات
 آهي سا زرعي کاتي وارن کان پڇي ان تي عمل ڪرڻ
 سان اسانجو ملڪ اندر الج ۾ خود ڪنٺل ٿيندو ڇاڪاڻ

چو هن ملڪ جو ۸۰ سيڪڙو معيشت جو دارو مدار زراعت تي آهي. انهن کان سواءِ هاري و زبندار ڪي ماڻ ۾ ٻڌي ڪرڻ گهرجي جيئن هي ماحول ڪي اڳتي هلي صحتمند هاشري ڪي جنم ڏئي.

پير حسام الدين شاه راشدي

پير حسام الدين شاه جن جو تعلق راشديه سيد گهراڻي سان آهي هاڻ نهايت ئي بلند پايه جا جرنلسٽ آهن سندن تصنيفون هميشه اسان جي ادب ۾ يادگار رهنديون.

پير صاحب جن هاڻ ۲۰ سيپٽمبر ۱۹۱۱ع ۾ پنهجي آبائي ڳوٺ بهمن ضلع لاڙڪاڻي ۾ پيدا ٿيا. سندن والد صاحب جو نالو سيد حامد شاه راشدي هو.

۱۹۲۷ع ۾ پنهجي تعليم مڪمل ڪرڻ کان پوءِ لکڻ شروع ڪيو. ۱۹۳۰ع تائين هفتوار اخبار سنڌي زهيدار سان منسلڪ رهيا هاڻ ڪيترن ئي ملڪن ۾ تعليمي وفد سان گڏ پاڪستان جي طرفان ويا آهن. جن ۾ يورپ، مڊل ايسٽ شامل آهن.

۱۹۶۲ع ۾ بغداد جي هڪ هزار ساله سالگره جي موقع تي ٻه شرڪت ڪيائون ۽ ماسڪو ۾ افرو اسيمبلي ڪانفرنس ۾ هاڻ پاڪستان جي وفد جي ستاره اديباز ڏنو ويو ۽ ايران حڪومت به ڪهن نشان سپاس ڏنو. سندن خدمتن کي ساراهيندي ڪهن حڪومت پاڪستان به نشان سپاس ڏنو تنهن کان سواءِ ڪيترن ئي ڪانفرنسن ۾ شرڪت ڪندا پئي رهيا آهن هاڻ ڪيترن ئي اخبارن ۽ رسالن جا ايڊيٽر ٿي رهيا آهن جن ۾ ماهنام الميمار، روزانه ستاره سنڌ، روزانه الوحيد، روزانه قرباني، مهراڻ، ايران شناسي، پارس ۽ هميشه انهن زندگي تنهن کان سواءِ ٻياريٽيٽ فلمس ۽ ٻيلڪيشن حڪومت پاڪستان جا به هميشه آهن. تنهن کان سواءِ انهن ترقي اردو، اردو ٽرسٽ اسٽيٽيوٽ آف سيمٽرل ويسٽ انهن اسٽيڊيز ۽ يادگار غالب جا ٻائي آهن هاڻ

سنڌي ادبي بورڊ، اقبال اڪيڊمي ۽ ٻين ڪيترين ئي علمي ادبي مجلسن جا ميمبر آهن. نهن کان سواءِ سنڌ يونيورسٽي جي سميت جا ميمبر، ڪراچي يونيورسٽي جي سنڌيڪٽر جا ميمبر ڪيترائي سندن ڪتاب جهڙي هي آهن.

پارسي تصنيفات (ترجمہ)

مصنوعي چميسر نامه، مقالات الشعراء، مصنوعي مظهر العصر، تڪميل مقالات، قصيدہ مصنوعات، تاريخ مظهر شاه، جهاڙي، منصور، الوحيات، تاريخ ترخان نامه، تذڪره حديقہ، تذڪره شعرا ڪشمير- ۴ جلدن ۾، تذڪره جواهر العجايب العالم، ديوان فقري هراوي.

سنڌي تصنيفات:

مولانا محب الله سنڌي، سنڌي ادب، مهارط جون موجون تذڪره امير خالي، ماڪ پڌار ايل، مڪلي نامه، وغيره.

اردو تصنيفات:

هفت مقال، وغيره.

پارسي ترجمہ:

تحفة الڪرام، مصنوعي مهورو ماه، نورس بهار، انشاء طارد، فتنه نامه اسلام، وغيره.

امير حسام الدين راشدي جي علمي و ادبي خدمتن جو قدر ڪندي ڪمپن ايران جي تهران يونيورسٽي طرفان ۱۶ مارچ ۱۹۷۴ع تي آرڊر ڊاڪٽريٽ جي ڊگري ڏني آهي.

شاگرد:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي راشدي صاحب جو چوڻ آهي ته شاگردن کي هوش کان ڪم وٺڻ گهرجي هي اڳتي وڌڻ جو دور آهي. کيس تعليمي ميدان ۾ پڙهڻ گهرجي شاگردن کي گهرجي ته پنهنجي ملڪ جي ڏکڻ ۽ ڊرن جو علاج ڪري، پنهنجي اخلاق، ڪردار ۽ عقيدن جو بابت هجي. شاگردن جي عملي زندگي تعليم ختم ڪرڻ کان پوءِ شروع ٿئي ٿي. قوم هميشه فلاسفرن، سائنسدانن ۽ مفڪرن سان هلندي آهي. اسان کي پنهنجي مفڪرن جي نقش قدم تي هلڻ گهرجي ۽ محنت ڪري تعليمي ميدان ۾ اڳتي وڌڻ گهرجي.

شاه پڻاڻي:

پڻاڻي پڻاڻي راجت پڻاڻي چورڻ آهي تہ شاه جي
 شاعري جي عورت اسان جي ماحول تي آهي ۽ اهوئي
 سبب آهي جو شاه جي شاعري جو اسان تي گهڻو اثر
 آهي. اسان تي خدا تعاليٰ بهرائي ڪئي جو پڻاڻي صاحب
 هتي پيدا ٿيو شاه جو رسالو سمجھ آهي.
 شاه صاحب جن هر لحاظ کان مڪمل شاعر، فلاسفر ۽
 مفڪر آهن. جو ڪڏهن شاه جي رسالي جي لغت ترتيب
 ڏني وڃي تہ هوند اسان شاه ساهين جي ڪلام کي وڌيڪ
 سمجھي سگهون ۽ ارڪهون.

جناب الحاج سيد غلام مصطفي شاه

سائنس غلام مصطفي شاه ولد سيد غلام علي شاه صاحب جن ڪنهن به تعارف جا محتاج نه آهن سندن علمي، ادبي ۽ سماجي خدمتون هميشه ياد رهنديون ۽ سندن ڪيل ڪارناما ياد رهندا.

هي عظيم شخص ۱۹ آڪٽوبر ۱۹۱۸ع بمبئي آبادي ڳوٺ حاجي قادر ڏند شاه ضلع ٺٽه ۾ پيدا ٿيا ابتدائي تعليم ڳوٺ راهوٽ ميرپور بٺوري مان. تنهن بعد سڄاول مڊل اسڪول ۽ ۱۹۳۷ع ۾ سنڌ مدرسي ڪراچي مان مئٽرڪ ڪئي ۽ هيٽمڪس ۾ سنڌ مان پهرين نمبر آيا. اتر ڊي. سنڌ ڪاليج ۽ بي اي سال ۱۹۴۱ع ۾ علي ڳڙھ مان پاس ڪئي ۱۹۴۳ع ۾ ايم. اي ڊرلٽوڪل سائنس ۽ ايل-ايل-بي به علي ڳڙھ مان ڪئي. سندن چوڻ آهي ته تعليم ختم ڪرڻ کان پوءِ سندن ارادو وڪالت ڪرڻ جو هو پر پوءِ ۱۹۴۳ع ۾ سنڌ مسلم ڪاليج ڪراچي ۾ پروفيسر ٿيا ۽ ۱۹۴۳ع ۾ ۱۵۰ هڪ ڪتاب نالي جهڪو انگريزي ۾ هو سو لکيو.

آهو ورڊس السڊ راسته بڻلگي ڏي مسلمس آف سنڌ
۱۹۴۴ع ۾ ڪهن ڇهه مهينن ڊسٽرڪٽ ايمپلويڪيشن بورڊ
ڇوڏيو ويو.

۱۹۴۶ع ۾ ڪهن فارين اسٽڊي لاءِ سلپڪٽ ڪيو و
هاڻ پهرين سنڌي هئا. جنهن ڊرم يونيورسٽي انگلنڊ مان
ايم اي ڪئي.

۱۹۴۸ع ۾ ڪهن گورنمينٽ ڪاليج ۾ ٽيروفيسر مقرر
ڪيو ۱۹۴۹ع ۾ وري ڪهن سنڌ مسلم ڪاليج ۾ پولٽيڪل
سائنس جو ٽيروفيسر مقرر ڪيو ويو.

ساجي ڪم:

شاه صاحب جو اسڪائولنگ سان گهرو واسطو رهيو
آهي هاڻ اسڪائولنگ جا ٻه اولين ڪمشنر ۽ ٻه ٽي نيميل
ڪمشنر اسڪائولنگ جا آهن. تنهن کان سواءِ خاڪسار
ٿي رهيا آهن. شاه صاحب جو اڳيون جهڙوڪ: سنڌ آبزرور،
مسلم وائس ۽ الوحيد سان گهرو تعلق رهيو آهي.

هاڻي مدرسي نالي سڄاول ۾ هڪ مدرسو آهي
جنهن لاءِ سيد غلام مصطفيٰ شاه جن ۲ لک روپيا ڇنڊو
ڪري ان مدرسي کي وڌايو ۽ سنڌيو تنهن کان سواءِ هاڻ
سنڌ مدرسي ڪراچي جا لائق ميمبر آهن تازو هاڻ ڪراچي
۾ لطيف لهرري سوسائٽي قائم ڪئي اٿن.

شاه صاحب جو شمار سنڌ جي عظيم استادن ۾ ٿئي
ٿو. سندن ڪتاب ادب ۽ معاشرو به هڪ وڏي اهميت
رکي ٿو.

شاگرد:

شاگرد ڪي مخاطب ٿيندي شاه صاحب جو چوڻ
آهي ته اڄ جو شاگرد ڪابه تعليمي ذميواري محسوس ڪونه
ٿو ڪري ڪم ڪهڙي نه هو تعليمي ميدان ۾ اڳڀرو ٿئي.
۽ اڳتي وڌڻ لاءِ جدوجهد ۽ محنت ڪري محنت سان ئي
هو اڳتي هلي ڪامياب ٿيندو.

پٽائي:

سيد غلام مصطفيٰ شاه جن جو چوڻ آهي ته پٽائي
پلارو هڪ مذهب وطن ئي گذريو آهي سندس ڪلام ۾

ٺوڪل، لهنائي، صبر، حلم، علم ۽ ثقرت آهي. شاھ پٺاڻي
 ٻڌايو آهي ته قرباني جا آهي ۽ انسان جو هن دنيا ۾ اچڻ
 جو مقصد ڪهڙو ۽ ڇا آهي. شاھ سائين جي ڪلام ۾
 فلسفو آهي. ڪهن شاھ پٺاڻي جو هي روم وڌيڪ پسند آهي.

سائين سندن ڪردارن مٿي سنڌ سڪار
 دوست مٺا دلدار - عالم سڀ آباد ڪرين
 (شاھ)

سيد فلام مصطفيٰ شاه جن ۱۹۶۵ع ۾ ڏنڊ ۾ تعليم
 ۱۹۶۹ع ۾ وائيس چانسلر سنڌ يونيورسٽي ۽ ۱۹۷۲ع ۾ سنڌ
 ٽيڪسٽ بورڊ جا چيئرمين ٿيا. وري ۱۹۷۳ع ۾ ٻئي دفعي
 سنڌ يونيورسٽي جا وائيس چانسلر ٿيا جتان ۱۹۷۴ع ۾
 استيفاءِ ڏني.

جناب اي. ڪي ڊي. بروهي صاحب

جناب الھ بخش والد ڪريم بخش خان بروھي جن جو شمار دليما جي لاءِ وڏن قانوندانن ۽ فلاسفن ۾ ٿئي ٿو، جناب اي ڪي بروھي صاحب جن ۱۹۱۵ع ۾ ڳڙھي ٻاسين ۾ پيدا ٿيا ۱۹۳۳ع ۾ سنڌ مدرسي ڪراچي مان مئٽرڪ پاس ڪئي. ۱۹۳۷ع ۾ ڊي. جي. سنڌ ڪاليج ڪراچي مان بي. اي پاس ڪئي. ۱۹۳۹ع ۾ ايم. اي فلاسافي ۾ ڪئي ايل. ايل. جي ڪرڻ بعد وڪالت ڪرڻ لڳا. جڏهن تہ بروھي صاحب جن جو چورڻ آھي تہ علامہ آءِ. آءِ. قاضي

صاحب جن کي الله تعاليٰ بروهي صاحب لاء پندا ڪيو هو، بروهي صاحب جي روحاني ارتقا قاضي صاحب جن کان ٿي. هاڻ ڪيترو عرصو علامه صاحب جي صحت ۾ رهه-ا بروهي صاحب جن قانون تي ڪيترا ڪتاب لکيا آهن جن جو ذڪر هيٺ ڏئي ٿو.

(۱) ابدولعجز ان سيلف اڪسپرشن

(۲) پندا ميمڻ لا آف پاڪستان.

(۳) اسلام ان دي ماڊرن ورلڊ

(۴) نيسٽامينٽ آف ڊيمٽ.

شاگرد:-

شاگردن کي مخاطب ٿيندي بروهي صاحب جن جو چوڻ آهي ته شاگردن کي گهرجي ته هو وڏن، استادن ۽ والدين جو احترام ڪري علم جي ٽيمڪي جنهن جي قلب ۾ آهي سو ڪامياب آهي. ڪردار جو ٺاهڻ ۽ احترام مٿن لازم آهي. علم هڪ عطر آهي جهڪڙهن الدر اجريل هوندو ۽ پوءِ علم پرائيو ته اهو علم ڪارگر هوندو ورنه:

پڙهو ڪي پڙهن ڪڙهن ڪهن قلوب سمن

جهت-را ورق ورن ڏوه چ-ڙهن اول-را-

(شاه)

تعليم برسات آهي جهڪا الدر اجاري ٿي جهڪڙهن

الر صاف نه هوندو ته تعليم جو سلو ممڪن آهي

نه نه ٿئي.

پڻاڻي:

شاه صاحب بابت بروهي صاحب جو چوڻ آهي ته

دنيا جي سڀني شاعرن کي پڙهڻ مان معلوم ٿئي ٿو شاه

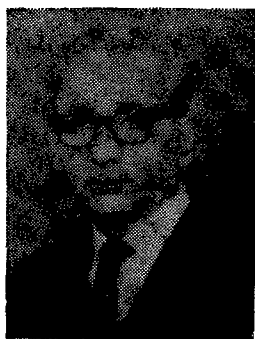
سائين بلند پاد جو شاعر آهي سندس بهرام ماءُ جي لولي

۾ سمايل آهي. شاه جو بهرام حق آهي، جهڪي دنيا جڻا

روحاني راز آهن تن جون ڇاپيون شاه سائين جو ڪلام آهي،

- نروهي صاحب کي هي بهت وڌيڪ پسند آهن.
- (۱) منهن جنهن جي منهن- جنهن ٿڌو منهن مهيار جو
 سر الم ساه سنئون- آئون ڪنهن گهڙو گهوريان
- (۲) گهڙو پڳو تان گهورو-و- ٻاڻان هو حجاب
 واهت وڃي وڃون ڀر- رهو روح رباب
 ساهڙي ري رباب- آئون گهڙوئي گهوريان

پروفيسر سائين قاضي احمد محمد صاحب

جڏهن آئون لاکھيج ۾ داخل ٿيس ته مون کي هڪ
راهڙي شخصيت ملي جنهن جي قلمي ڪم ۾ گهڻا منهنجي روح
کي گرفتار ڪيو ۽ اڄ آئون منهنجي مشفق استاد ٻايس قلم
هٿ ۾ کڻي رهيو آهيان.

جناب قاضي صاحب جن منهنجي آبائي ڳوٺ ٽپلي
ٿرپارڪر ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم، سيڪنڊري تعليم ۽
بي. اي پاس ڪرڻ کان پوءِ ۱۹۴۴ع ۾ بمبئي يونيورسٽي
مان ايم. اي ڪئي. ۱۹۵۳ع ۾ ايم. اي ٽي. ڊي ڪرڻ کان
پوءِ ڪمي نيشن کان سواءِ ايل. ايل. بي به پاس ڪرڻ کان
بعد ۱۹۴۰ع ۾ اسڪول جي استاد جي حيثيت سان
پڙهائڻ لڳا.

سماجي ڪم:-

قاضي صاحب جن کي سماجي ڪمن سان هميشه چاهه رهيو آهي. ۱۹۶۵ع جي لڙائي ۾ سٺي ڪم ڪري ڪنهن حسن ڪارڪردگي جو نمونو ڏنو ويو تنهن کان سواءِ قاضي صاحب جن ڪيترائي اسڪول جن ۾ هائي اسڪول شامل آهن ٿر ۾ انهن جي ٻريا ڪرڻ ۾ سندن وڏو هٿ آهي، تنهن کان سواءِ هيدرآباد سنڌ لاءِ ڪاليج جي باني ميمبرن مان هڪ آهن تنهن کان سواءِ ڪيترن ئي تعليمي ادارن سان سندن گهڙو ۽ گهڙو تعلق آهي جن ۾ ريمنا سائنس ايڊيوڪيشنل سوسائٽي سٽي آرٽس ڪاليج هيدرآباد ايس. ڪي رهم هائي اسڪول، سنڌ ڪامرس ڪاليج سچل آرٽس ۽ ڪامرس ڪاليج، جمشاد لاءِ ڪاليج ۽ الجهن. حمايت الاسلام هيدرآباد قابل ذڪر آهن.

تنهن کان سواءِ ڪيترن ئي اخبارن سان سندن واسطو رهيو آهي ۽ ڪيترائي ڪتاب به لکيا اٿن.

اخبارون:

سنڌي اخبار اصلاح دي مسلم اسٽوڊينٽ جا نالا قابل ذڪر آهن.

ڪتاب:

(۱) اسٽوڊنٽس ان ايڊيوڪيشن (۲) همداني مصطفيٰ جا نالا قابل ذڪر آهن.

شاگرد:

شاگرد کي مخاطب ٿيندي جناب قاضي صاحب جن جو چوڻ آهي. ته اڄ جي شاگرد کي اهو سمجهڻ گهرجي ته هن کي پنهنجي جو اهو ٿي رهيو آهي. تنهنڪري پنهنجو

سمورو وقت تعليم ۾ جي ناري ۾ صرف ڪري ڇڏي ڪڏهن
هو چاهي ٿو ته سندس مستقبل سفاري ته ڪهس ٻڌندي
جهاني جي نصيب العين کي سمجهڻ گهرجي ته سندس حقيقي
ترقي علم حاصل ڪرڻ سان ٿيندي. دنيا ۾ زندگي جي هر
شعبي ۾ ڪم ڪش ڇڪتاڻ ۽ چٽا پٽي لڳي پئي آهي
انهن حالتن ۾ سندس برقراريت ڪهس باطن ۾ قابليت ۽ صلاحيت
بندا ڪرڻ سان رهندي.

شاهه پڙائي:

شاهه پٽائي بابت قاضي صاحب جن ۾ وڌيڪ چوڻ آهي
ته شاهه صاحب اها جامع شخصيت آهي جنهن جون ڪل
قابليتون، صلاحيتون نورالاهي سان منور آهن سندن شخصيت
جو بمان هن بيت ۾ سمائل آهي.

جوڳمڙا هن جهان ۾ ڪي دوري ڪي ناري
پري جن ٻاري. آمل آئون نه رهان ان ري
(شاهه)

شاهه صاحب جن فرمائين ٿا ته:

پڇڻ ڪهڙا پڇاڻيا. نون پڇڻ ڪي پڇاڻ
(شاهه)

شاهه سائين جو ڪهن هي بيت وڌيڪ پسند آهي.

سرجي ٿان سور ٿيا. ساماڻي ٿان سڪ. ويا
اهي پئي ٻور. لڙائي نصيب ٿيا
(شاهه)

جداڻ قاضي صاحب جن هينئر حيدرآباد سنڌ
لاڪاپڇ جا پرنسپال آهن ۽ ڪهن مليل خدا داد علمي

صلاحيتن سان ايل - ايل - بي جي شاگردن کي لواڙي
رهيا آهن.

قاضي صاحب جن هميشه غريب شاگردن جي مالي
مدد پنهنجي هٿان ڪندا رهن ٿا.

تمهن ڪان سواءِ سندن قربانگي ڪچهري ۽ نصيحتن
جو جواب ڪونهي.

جناب حاجي خان خواجہ صاحب

اڄ آئون هڪ عظيم استاد جناب خواجہ صاحب بابت قلم هٿ ۾ کڻي رهيو آهيان، اهو استاد جنهن ڪيترائي سال هڪ شفيع استاد جي حيثيت سان علم و ادب جي خدمت ڪئي. جناب خواجہ صاحب جن ۷ آڪٽوبر ۱۹۰۷ ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ ٽنڊو باگو ۾ پيدا ٿيا، سندن والد صاحب جو نالو مهرعلي خواجہ هو.

جناب خواجہ صاحب ابتدائي تعليم ٽنڊو باگو مان پنهنجي کان پوءِ مئٽرڪ ۱۹۲۸ ۾ نور محمد هاءِ اسڪول حيدرآباد مان پاس ڪئي. بي. اي. ڊي. جي سند ڪراچي مان ڪرڻ بعد لاڙڪاڻو گورنمينٽ هاءِ اسڪول ۾ استاد ٿيا. سندن چوڻ آهي ته سندن زندگي تي محمد صديق مسافر ۽ ملازم پريهچند جو تمام گهڻو اثر هو ۽ اهي ٻئي سندن آدرشي استاد هئا ۽ انهن جي صحبت ۾ رهي خواجہ صاحب نيساو ڪيو ته سڄي حياتي علم و ادب جي خدمت ڪندا رهندا. ۱۹۳۶ع ۾ بي. ٽي پاس ڪرڻ کان پوءِ اي. وي مڊل اسڪول نوابشاه ۾ هيڊ ماستر مقرر ٿيا انهي اسڪول جي واڌاري ۽ ستاري لاءِ ۱۰ لک ۱۰ رپيا ٽنڊو باگو ڪيو، سندن چوڻ آهي ته نوابشاه اسڪول ۶۰ ڇوڪرن سان شروع ٿيو جڏهن خواجہ صاحب اهو اسڪول چڙهو ته ان ۾ ۱۴ سو شاگرد هئا ۽ اهو نوابشاه هاءِ اسڪول سندن ڪوششن سان ٿيو هن اسڪول ۾ باغ جهڪو شالمار جي

طرز تي ٺهيل آهي ۽ گل و غمره لڳائڻ ۾ به خواجه صاحب جو هٿ هو. خواجه صاحب جو چوڻ آهي ته مون سوچيو هو ته هن اسڪول (نوابشاهه هاءِ اسڪول) ۾ سڄي عمر گذاريندس.

هن پنهنجي قبر لاءِ به اتي جاءِ رکي ڇڏي آهي. هن اسڪول ۾ هيٺين شاگردن لاءِ ننڍڙا قائم ڪيائون جنهن جو ۶۵۰۰۰ رپيا ۽ ۶ هزار روپيا جمع ٿيا جنهن کانسواءِ نوابشاهه ۾ پرائمري ۽ گرلز اسڪول کولڻ ۾ به خواجه صاحب جو وڏو هٿ هو.

شاگرد

شاگردن کي مخاطب ٿيندي خواجه صاحب جو چوڻ آهي ته اسان جي شاگردن ۾ هر ش گهٽ ۽ جوش وڌيڪ آهي جيڪڏهن هن اڄ جو شاگرد نظم و ضبط ۾ رهيو ۽ محنت ڪش نه ٿيو ته سندن مستقبل ماپوس ڪن ٿيندو ۽ تعليم کي محنت ۽ سخت پورهي سان ڪارگر بنائڻ گهرجي.

شاهه پڏائي

خواجه صاحب جو چوڻ آهي ته سمنڊ شاهه ۽ شاهه سمنڊ آهي پٽائي گهرو سمنڊي ٻولي ڪي زندهه ڪيو آهي ۽ اعليٰ مرتب ٿياريو آهي اسان جي ترقي جو راز هن لفظن ۾ سمايل آهي.

ستا اٿي جاڳ، لند نه ڪجي ايتري
سلطاني سهاڳ، لندڻ ڪندي نه ملي.
(شاهه)

شاهه سائين صالح، سائين امن امان ۽ محبت جو انگار
ڏنو آهي. صبر ۽ محنت سان پنهنجي منزل مقصود تي.
پهچڻ جي تلقين ڪئي آهي. شاهه دلپا جي عظيم شاعر.

مان هڪ آهي سندس زندگي ۾ طمع نه لالچ، نه ضد نه
 شڪوه شڪايت نه خود غرضي ۽ نه نه مڪاري جهڙوڪڏهن
 اسين شاه صاحب جي ڏسڻ لڳل نقش قدم ۽ آدرش زندگي
 کي پنهنجو نصب العين بنائينداسون ته اسين ضرور ڪامياب
 ٿينداسون ۽ هڪ نئون ماحول هٿ ۾ آڻينداسون جهڙوڪ
 نشتر، لهر، موج، شرافت سان مالا مال هوندو. خواجہ
 صاحب هينئر برسرِ آف سمڪندڙي ابدو ڪمشن ۾ ڇهين
 آڏن، پنهنجي تجربي ۽ محنت سان الهيءَ مڙس کي
 ڪاميابي سان هلائي رهيا آهن.

سائين الهه بخش خان نظاماڻي

مهندجو محترم ۽ شمعق استاد جناب سائين الهه بخش
خان نظاماڻي ولد مورو خان نظاماڻي جن جو جنم سال
۱۹۰۵ع ۾ ڳوٺ ٿري ۾ ٿيو سندن والد پنهنجي ٿر جا ٻااڻر
۽ مهندار هئا. نظاماڻي صاحب جن کي ننڍي هوندي کان
وڏي پڙهڻ جو ڏاڍو شوق هو ابتدائي تعليم پنهنجي ڳوٺاڻ
سڪندري تعليم، پٿورو مدرسو، لوشهر و مدرسو ۽ سنڌ
مدرسو ڪراچي مان حاصل ڪئي.

۱۹۳۰ع ۾ بي. اي. علي ڳڙهه ڪاليج مان ڪشي. ۽

باغ علي ڳڙهه ۾ اسٽوڊنٽس يونين جا وائيس پريزيڊنٽ بي. اي. هاس ڪرڻ کان پوءِ تعليم کاتي سان وابسته ٿيا ۽ مهربور خاص هائي اسڪول ۾ اسناد مقرر ٿيا ڪجهه وقت کان پوءِ بمبئي مان بي. ٽي ڪرڻ کان پوءِ نوشهري هائي اسڪول ۽ تڏهن بعد اسڪول بورڊ جا ايڊمنسٽريٽو آفيسر مقرر ٿيا. ۱۹۵۳ع کان تربيتي ڪاليج ٺارهن حيدرآباد جا

پرنسپال ٿيا آخر ۱۹۶۰ ڊپٽي ڪمٽر تعليم ٿي رٽائر ڪيو. رٽائر ٿيڻ کان پوءِ نور محمد هاءِ اسڪول ۽ مسلم ڪاليج جا پرنسپال ٿيا ڪن نور محمد هائي اسڪول جي شاهجهان جي نالي سان سڏيو وڃي ٿو ڇاڪاڻ جو نور محمد هائي اسڪول ۽ مسلم ڪاليج جون عمارتون سندن وقت ۾ جڙي راس ٿيون.

سماجي ڪم

نظاماڻي صاحب جن ۱۹۵۷ع ۾ مهربور خاص ۾ هڪ ننڍو ڪاليج کوليو جهڪو هيٺ مهربور خاص ڪاليج جي نالي سان مشهور آهي. ڪميٽي ڪاليج جو بنياد ٺهرائين مهربور خاص ۾ وڏائون تڏهن بعد الهيءَ ڪاليج کي همٿارو شفقت ڪيو ويو ۽ الهيءَ عمارت ۾ هاڻي هائي اسڪول آهي. گورنمينٽ گرلز ڪاليج حيدرآباد، نٽي ۾ گورنمينٽ هائي اسڪول جي هاسٽل، گورنمينٽ ڪاليج حيدرآباد جي هاسٽل ۽ ٻيون انٽ هاسٽل جي ٺهرائڻ ۾ به سندن حصو آهي. جهڪي مهربور ماڻهلو، ماڻلي هائي اسڪول، شڪارپور جو جو گرلز هائي اسڪول سانگهڙ جو هائي اسڪول ۽ ڪاليج به سندن ڪوشش جو نتيجو آهي.

مشاگرد

نظاماڻي صاحب جو چوڻ آهي ته اسانجو شاگرد گروهن ۾ ورهايل آهي، ۽ پنهنجو اصل مقصد وساري ڇڏيو اٿس. ڪميسن دل لاءِ پڙهڻ گهرجي وڌن، استادن ۽ ماڻهن جي

فرمانبرداري سندس لاء لازمي آهي. ڪيس سهورو وقت تعليم حاصل ڪرڻ ۾ ڏيڻ گهرجي.

شاهه ڀٽائي:

نظاماڻي صاحب جو چوڻ آهي ته شاهه ساهن جو رسالو ڇهه ڪڏهن صبح جو ڪٿي انکي دل لاءِ ٿي ٿيڻي نه ڪماهه نه ٻڌندو، شاهه ساهن سر ڪلاهڙ ۾ فرمايو آهي ته-

اول الله علم اعليٰ عالم جو ڏي-ي

قادر پنهجي قدرت ساهن قائم آهي قدائم

۽ حقيقت ۾ سنڌي زبان کي گراءِ ڀٽائي صاحب ڏنو.

نظاماڻي صاحب جو چوڻ آهي ته ڀٽائي جي عرس

جي موقعي تي جنرل هارڊي ٿيڻ ڪري.

نظاماڻي صاحب جن شاهه لطيف لٽريچري سوسائٽي

جا سيڪريٽري آهن ۽ انهن کان سواءِ سيڪريٽري ايڊيوڪيشن

بورڊ همدرد آباد جا ميمبر آهن.

جناب جي۔ اي جعفري صاحب

جناب جعفري صاحب جو شمار تعليمي ماڻهن ۾ ٿئي ٿو سندن تعليم کافي جو ڪيل خدمتون ڪنهن کان ڳجهيون نه آهن جعفري صاحب سال ۱۹۰۵ع ۾ پاڻ شهر تعلقي سيوهڻ ۾ پيدا ٿيا سندن والد صاحب جو نالو الهه اڏياڻو خان هو۔ سندن اصلي نالو غلام حسين آهي ۽ ذات جا جوکھ آهن۔ ابتدائي تعليم پنهنجي ڳوٺان تهن بعد مئٽرڪ خيرپور مان ۱۹۲۴ع ۾ پاس ڪئي۔ بي۔ اي بهاولپور ڪاليج جهولڻاڳڙه مان ڪئي۔ ۱۹۲۹ع ۾ لاڙڪاڻي گورنمينٽ هاڻي اسڪول ۾ استاد ٿيا۔ ۱۹۳۱ع ۾ بهڻي مان بي۔ ٽي پاس ڪئي۔ تهن کان پوءِ ايم۔ اي ڪئي ۽ ۱۹۴۰ع ۾ لاڙڪاڻي مدرسو هاڻي اسڪول ۾ پرنسپال ٿيا۔ ۳ سالن کان پوءِ ڪهن ترقي ڏيئي ملان اسڪولن جو ڊپٽي انسپيڪٽر ڪيو۔ ۱۹۴۴-۱۹۴۵ع ۾ پرنسپال ٽريننگ ڪاليج فارمين ڪوٽڙ آباد ٿيا۔ جڏهن ته جعفري صاحب غلام دائود هوتي ۽ مرحوم نورمحمد (بائي نورمحمد هاڻي اسڪول ڪوٽڙ آباد) جي صحبت ۾ رهي گهڻو ڪجهه ٻڌايو، تهن کان سواءِ مولانا عبداللہ سنڌي ۽ مولانا وفائي جي صحبت ۾ به رهيا ٻارڻ جڏهن بي۔ ايڇ۔ ڊي ڪمائون هي ڪتاب لکيو۔

هاڻو تہ آهيت، ڊي رورل اسڪولس ٻارڻ هاڻي ٻهڪ اسڪول ڪوٽڙ آباد جا پرنسپال آهن۔

شاگرد:

شاگرد کي مخاطب ٿيندي جعفري صاحب جو چوڻ آهي ته اڄ جو شاگرد کافي سڃاڻپ آهي ۽ ڪميس پنهنجو سمورو ڌيان تعليم ڏانهن مرکوز ڪرڻ گهرجي تهن کان سواءِ آونٽ ڊوراڪٽوئيز تي به توجہ ڏئي، جنهن به شعبي ۾ ڪميس دلچسپي هجي الهيءَ ۾ هو بلڪل اهل ٻڌجي لکري

شاه ڀڏائي:

شاه صاحب بابت جعفري صاحب جو چوڻ آهي ته
 شاه جي شعر جو اثر سنڌ جي هر طبقي جي ماڻهن تي
 آهي. جيڪڏهن شاه جي ڪلام کي پڙهي دل سان هڏايو
 وڃي ته هوند اسان جو مستقبل ۽ زندگي ٺهي وڃي جعفري
 صاحب جو معمول آهي ته صبح جو روزانو هي بيت دعا
 طور پڙهن ٿا.

- (۱) ڪوڙ ڪاهي ڪيچ - پيڳم عهد الاله جا،
- (۲) جهڙو تنهنجو ڏان - ٻاجها به اوليائي مڱان،
- (۳) تون سڀڙ آئون - ڪڙو - تون اڏاڏار آئون ڏوه.

محترمہ آپا شمس عباسي صاحبہ

آپا شمس عباسي صاحبہ جن جو جنم ۱۰ جنوري سال ۱۹۲۵ع ۾ ٿيو، سندن والد صاحب قاضي عبدالقہوم جن پمھڻجي وقت جا عالم ٿي گذريا آهن. آپا جن ابتدائي تعليم گدواڻي اسڪول (حيدرآباد) ۽ سڪينڊري تعليم ڪمدن مل ڪراڙ اسڪول (موجوده جامع عربيه هائي اسڪول حيدرآباد) مان حاصل ڪئي. ۱۹۳۹ع ۾ ميٽرڪ ۽ ۱۹۴۳ع ۾ بي. اي پاس ڪرڻ کان پوءِ مدرسه المصنات ۾ اسٽنٽ مسٽريس مقرر ٿيون. بي. لي ڪرڻ کان پوءِ گورنمينٽ گرلز هائي اسڪول ۾ هيڊ مسٽريس ٿيون. ۱۹۵۵ع ۾ ايم. اي ڪرڻ کان پوءِ گورنمينٽ گرلز ڪاليج حيدرآباد ۾ پرنسپال مقرر ٿيون. ۱۹۷۰ع کان پوءِ ڪهن ٻيئي ڊائريڪٽر ايجوڪيشن اڪٽيونس ڪراڪولم بهورو مقرر ڪيو ويو. ۱۹۷۲ع ۾ ٻيئي ڊائريڪٽر

ڪالهه ۽ ۱۹۷۳ع ۾ ڊائريڪٽر ايڪسٽينشن اينڊ ڪراڪولر
ٻيروز ٽهون آهن.

تعليم بابت ٺٽاڻين کي نصيحت:

آيا جن جو چوڻ آهي ته عورتون مردن جي مقابلي
۾ زياده فرض شناس آهن منجهن ڪم ڪرڻ جو جزو ۽
لڳاءُ ڪجهه وڌيڪ آهي. سندن چوڻ آهي ته عورت کي
هن دنيا ۾ (۴) دورن مان گذرڻو ٿو پوي. ڏي، پيڻ، زال،
۽ ماءُ هو پنهنجو ڪردار صحيح معياري ۾ ٽڙهڻ ادا ڪري
سگهندي جڏهن هو سادگي، شعار ۽ باشعور فرض شناس هوندي
اهي خوبيون منجهس ٽڙهن پيدا ٿي سگهن ٽهون جڏهن
هو تعليم جي زور سان آريست هوندي کيس تعليم سان
گڏوگڏ اهڙي تربيت مليل هجي جو هو پنهنجو فرض خوش
اسلوب سان انجام ڏئي، نه فقط ڪٽمب لاءِ پر پنهنجي ملڪ
۽ قوم لاءِ رحمت جو باعث بڻجي جهڙن - ڇي قوم لاءِ رحمت
جو باعث بڻجي. ۽ قوم مٿس فخر ڪري. جنهن قوم جون
لڳاءون مٿين خوبين سان آريست آهن نه اها قوم ٻين قومن
جي مقابلي ۾ پنهنجي گات اوچو ڪري هليدي. اهڙيون
مائرون جن جي گود ۾ قوم جا نونهال پلو ان ڇڙهندا آهي
صحيح معياري ۾ پنهنجي ملڪ ۽ ملت جا رهنما ٿي
سگهن ٿا.

جهستائين شاگردي واري دور جو تعلق آهي تنهن لاءِ
آيا جن جو چوڻ آهي ته هو تعليم تي پنهنجو زور وڌو
وقت صرف ڪن پنهنجي وقت زندگي جي مقصد حاصل
ڪرڻ لاءِ صرف ڪن ڪن سٺي نموني سان تعليم پرائڻ
ڪهرجي وڏن مائن ۽ استادن جو احترام لازمي آهي جنهن
۾ سندن مستقبل پنهان آهي.

شاھ: پٺاڻي:

شاھ پٺاڻي ساڻهن بابت آيا صاحب جو چوڻ آهي ته

شاه جي ڪلام ۾ روحاني راز سمائل آهي جيڪڏهن انهن
کي پڙهجي ته اهو يقين ٿي ويندو ته اسان جي اڃا تـ جو
ذريعو حاسـم خدمت خلق ۽ اتفاق آهي. آيا جن کي هي
بهت وڌيڪ پسند آهي.

ستـا اٿي جاڳـ، لـمـڊ نه ڪـڇي ايتري،
سلطاني سهاڳ، لـمـڊن ڪـمـڊي نه ملي.
(شاه)

سندن چوڻ آهي ته هن بهت ۾ پٽائي پلارو ڪاهي
۽ سستي چيڙ لاءِ تلقين ٿـ وـ ڪـري. هن دليما ۾ جدوجهد
ڪرڻ سان آخرت جون آسائشون نصيب ٿينديون.

ڊاڪٽر حميده ڪهڙو

ڊاڪٽر حميده ڪهڙو جن ۱۳ آگسٽ ۱۹۳۴ ۾ بمبئي
آبائي ڳوٺ عاقل ضلع لاڙڪاڻي ۾ جنم ورتو. ڊاڪٽر صاحب
جن بمبئي تعليم ڪراچي ۾ مڪمل ڪرڻ کان پوءِ سال
۱۹۵۷ ۾ لنڊن جي ڪيمبرج يونيورسٽي مان بي. اي آرٽس
ڪئي. ان کان پوءِ نان لنڊن يونيورسٽي مان بي. ايڇ-ڊي
هسٽري ۾ ڪيائون. تنهن بعد ۱۹۶۶ ۾ واپس وطن موٽي
اچڻ کان پوءِ ڪراچي يونيورسٽي ۾ ليڪچرر ٿيون. ۱۹۶۸
۾ سنڌ مان "جنرل اسيمبلي (قوام متحدہ) ۾ هڪ وفد وٺو
جنهن جي اماندگي ڊاڪٽر حميده جن ڪئي. ۱۹۶۹ ۾
ڊيلوشپ لاءِ آڪسفورڊ يون ۹ ۱۹۷۳ ۾ اتان موٽي آيون.
شاگرد:

شاگرد ڪي مخاطب ٺهڻدي سندن چوڻ آهي ته
شاگرد ڪي گهرجي ته هو بمبئي سمورو ڏيان تعليم ڏانهن
رجوع ڪري، جهڪا ٺهڻدي ۽ ٺهڪهڪل هجي. تعليم جي

جنهن شعبي سان سندن تعلق هجي تنهن ۾ هر ڀاڱي ڪي اڳڀرو ڪن. ان کانسواءِ اسان جي ماڻهن کي گهرجي ته هو تعليم ۽ پڙهڻ ۽ تعليم کاتي ۾ شامل ٿي ماڻگجي وورنن کي تعليم جي زور سان سڀڪارين ۽ علم جي روشني کان رو شماس ڪرائين.

شاهه پڙهي

شاهه عبداللطيف بايت ڏاکڻو حميده ڪهڙو جن جو چوڻ آهي ته شاهه سائين دنيا جي صوبي شاعرن ۾ اول درجي جا شاعر آهن سندن شعر ۾ تصوف، فلسفہ ۽ السالبيت لاءِ مهارت ۽ خلوص آهي. ڪي شاهه جو هي بهت وڌيڪ ۽ سندن آهي.

ولر ڪهو وٿن- ڀريت نه ڇڏن ڀاڱي ۾
ڏسو ۽ ڪي-ڇڻ- ماڻهون ٿا مڃن گهڻي
(شاهه)

ڏاکڻو حميده ڪهڙو جن هميشه سندن ٻولي ورسڻي سان وابسته آهن ۽ تاريخ جي شعبي ۾ ڀرپور آهڻ.

جناب سائين ٿرمداس وريائي

مدهجي عربي استاد جناب سائين وريائي صاحب جن جو جنم ۱۳ جولاءِ ۱۹۱۳ع ۾ اوڀارڙي شهر ضلع سکر ۾ ٿيو. شروعاتي تعليم مدهجي ڳوٺان ۽ مئٽرڪ سکر مهولسل هاءِ اسڪول مان ۱۹۳۱ع ۾ ڪيائين.

۱۹۳۵ع ۾ ٻي اي جي ڪاليج سنڌ ڪراچي مان فارسي ۾ بي اي آئر ڪئي. جيئن ته وريائي صاحب جن کي تعليم و تدريس سان دلچسپي هئي تنهن ڪري پاڻ کي سي اڪيڊمي پڙها ۾ استاد جي حيثيت سان مقرر ٿيا ۽ ۱۹۳۸ع ۾ نور محمد هائي اسڪول ۾ استاد جي حيثيت سان داخل ٿيا. پاڻ ۳۰ سال علم جي خدمت ڪندا رهيا ۽ شاگردن کي مدهجي علم سان نوازدن رهيا. ۱۹۶۹ع

۾ رٿاڻر ڪمائڻن. ورهاڻي صاحب جن جو ٻيون فقيرن ۾ گهڻو
اعتقاد آهي تنهن کان سواءِ هراڻوي شهر مهمل صاحب
ارهاڙي وارو، جذاب اي. ڪي بروهي صاحب ۽ مسٽر قاضي
علام مصطفيٰ صاحب جن جي صحبت ۾ رهيا.
هاڻي ورهاڻي صاحب جن زندگيءَ جا آخري ڏينهن
ڏٺي بالظهار جي يادگيريءَ ۾ گذاري رهيا آهن.
سندن لمن تي شاه سائين جو هي بيت آهي.
ڏيڪهن ڏيڪڻ هار آئون اگهاڙي آهيان.
(شاه)

تصنيفات:

باط ھڪ ڪتاب ۱۹۳۸ع ۾ ٻارسي گرامر نالي لکيائون.
تنهن کان سواءِ ۱۹۴۰ع ۾ مضمون ۽ خط جي نالي سان ٻارسي
۾ ڪتاب لکيائون.

شاگرد:

ورهاڻي صاحب جو چوڻ آهي ته ماڻگج جهاني وڏو
آهي ۽ استاد روحاني وڏو آهي استاد ئي اها هستي آهي
جيڪا فرش کان عرش تي پهچائي ٿي. تنهنڪري استادن
جي عزت شاگردن تي فرض آهي ۽ استادن جو فرض آهي
ته شاگردن کي ٻڌڻ سمجهڻ سٺي تعليم ۽ تربيت ڏيڻ.
خصوصاً اخلاقي درس ڏيڻ.

شاگردن کي گهرجي ته پنهنجو ٻورو ٻورو ڏيان تعليم
ڏانهن ڏين ته جيئن اڳتي هلي زندگيءَ ۾ ڪامياب ٿين.
مذمت ڪاميابيءَ جي ڪنجي آهي. مذمت سان ئي اسين
سپڳڻهه ڪري سگهون ٿا.

شاه پٺاڻي

ورهاڻي صاحب جن جو چوڻ آهي ته پٺاڻي گهوت
ھڪ لائني ۽ سدا حيات شاعر آهي ۽ جڏهن به ماڻهو غم ۾

هولندو آهي ته شاه جو رسالو پڙهجي ٿو ته غم ۽ گولند
 دور ٿيو وڃن. رسالي جا سڀ سر ماڻڪ ۽ هوتي آهن
 جيڪي پڙهڻ رٿائن آهن. ورهاڱي صاحب کي شاه سائين
 جو هي بهت وڌيڪ پسند آهي.

جي ليلائي نه لهن ته ٻڌ وري ليلائين
 آسرو م لاهين سچڻ سچا جهمندڙ گهڻو

جناب سائين پريداس امر

لاڪاليج جي استاد جي حيثيت سان جناب امر صاحب کي وساري نٿو سگهجي.

جناب امر صاحب جن ۱۴ مارچ ۱۹۳۳ع تي ديوان مسڪيداس جي گهر ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم مٺي-هاه اسڪول ۾ اِي آر آر ۱۹۵۵ع ۾ سنڌ يونيورسٽي مان ڪئي ۱۹۵۷ ۾ ايل ايل بي فرسٽ ڪلاس ٽاپ تي ڪئي جنهن تي ڪهن گولڊ ميڊل ملو.

سماجي ڪم:

امر صاحب جن هيدرآباد سنڌ همدو پنڃائت جي گورننگ بورڊ جا باني ڪٽر آهن ۽ ڪيترن ئي غريب شاگردن سان همدرديون ۽ مالي مددون ڪيون آهن. سندن چوڻ

موجب نه آئون جيڪي ڪجهه آهيان سو مون کي پڪو
يقين آهي. نه مذهبي ترقي مذهبجي والده ماجده جي
دعائن جو نتيجو آهي.

انهن کان سواءِ ٻين دوستن هر هڪ ٻهر سعيد جان
سرهندي ۽ جناب ذرم داس ورماڻي جن وٽان ڪي جي هر
موڙ تي رهيري ڪئي آهي.

شاگرد:

شاگرد بابت امر صاحب جو چوڻ آهي ته انهن
شاگردن کي گهرجي ته هو ٻين شاگردن کي پاڻ جهڙو ڪرڻ
۾ مدد ڪري. شاگردن کي پاڻ ۾ قومي شعور پيدا ڪرڻ
گهرجي جيڪڏهن اسان جو شاگرد قومي شعور جو اعجاز
ڪري نه سگهندو ته تائين هو اڳتي هلي ڪارگر شهري
ٿابت نه ٿيندو. شاگردن کي گهرجي ته علم جو قدر ڪن.
علم اها روشني آهي جنهن جي ترورن سان دلچسپي اولاد هي
دور ٿئي ٿي. شاگردن کي گهرجي ته هو بنيادي حوس لاءِ
پاڻ ئي ضابطو ڪري ڪهڙي ۾ ڪهڙو وقت بچائي تعليم
حاصل ڪري ۽ ڪم-س علم جي ميدان ۾ گوءِ
ڪٽڻ گهرجي.

امر صاحب جو چوڻ آهي ته ڪنهن به مرئي تي
پوڄڻ لاءِ اڳواڻي - جڙا ڪشي ۽ مسلسل محنت
ضروري آهي.

ڀٽائي گهوت:

امر صاحب جن جوڻ آهي ته شاه ساهن ٻين القوامي
شاعر ۽ سندس شعر لاءِ آهي. شاه سنڌ آهي ۽ سنڌ
شاه آهي. شاه جو شعر سنڌ جي ٻڃي ٻڃي جي زبان تي
آهي ۽ شاه جو سنڌ جي ماڻهن جي دلن تي
نهڙو آهي.

امر صاحب گري شاه ستائين جو غي بومت ٿيڻ و
سند آهي.

الله اچن اء- جن آڳي من سرهو ٿئي-
(شاه)

چاڪاڻ جو هن بومت سان سندس محبوب استاد
احمد خان هلائي جون يادون وابسته آهن.

جناب قاضي محمد اعظم صاحب

قاضي صاحب جن ۲۰ آڪٽوبر ۱۹۳۰ع ۾ پيدا ٿيا۔
سندن والد صاحب جو شمار سنڌ جي بزرگن ۾ ٿئي ٿو۔
واپ ابتدائي تعليم مھان علي بخش پرائمري اسڪول ھيدرآباد
۽ مئٽرڪ نورمحمد ھاء اسڪول مان ۱۹۴۶ع ۾ ڪئي۔
۱۹۵۰ع ۾ ڪراچي يونيورسٽي مان بي۔ اي ۽ سنڌ
لاڪاليج ھيدرآباد مان ۱۹۵۲ع ۾ ايل ايل بي ڪئي۔

سماجي ڪم:

۱۹۴۶ع ۾ ليمنٽل ڪاليج ھيدرآباد ۾ سنڌ سوسائٽي
اسٽوڊنٽ ڊيپارٽمن جا صدر ٿيا۔ لطيف آرٽ سرڪل ڪراچي

جاء سيڪريٽري ٿيا. ڪڇي قلع ۾ درآباد ۾ هڪ اسڪول قائم ڪيائون.

۾ درآباد ۾ هونسل ڪاميٽي جي ورڪس ڪاميٽي جاء ڇڏي ٿيا، الهيءَ دوران ڪيترن ٻولين ڪميٽيون ۾ غازي آباد ۽ عابد آباد جي رهواسين کي مالڪاڻا حقوق نه هئا جنهن ڪري الهن حقوق ڏيارڻ ۾ قاضي صاحب جن ڪافي جدوجهد ڪئي.

نهن کان سواءِ الهداد ڇنڊ ڇو ڳوٺ ۽ ٽيون لمبر نلڪ ۾ ڊولپمينٽ لاءِ ڪافي باڻ پتوڙيو. ۱۹۶۸ع ۾ ڪامن ويلٿ ۾ پاڪستاني وفد (پارليامينٽري ميمبر) سان شرڪت ڪئي.

شاگرد:

قاضي محمد اعظم صاحب جن جو ڇوڻ آهي ته اسان جي شاگرد ڀائرن کي گهرجي ته هو پنهنجو سڄو ڏيان تعليم ڏانهن ڏين.

ڇو ته تعليم سان ئي هڪ سٺو شهري بڻجڻ ۾ مدد ملي ٿي. نهن کان سواءِ سماجي سرگرمين ۾ حصو وٺڻ. بيمار هڪ اهي سماجي سرگرميون شاگرد برادريءَ جي فلاح ۽ بهبود لاءِ هجن.

شاه پڏائي:

پٽ جي گهٽ جو رسالو قرآني نصيحت آهي. جنهن لاءِ شاه سائين باڻ فرمايو آهي ته.

جي تو بهت پائيا سي آيتون آهن،
ٺهون من لائين ٻريان سڏي ٻار ڏي.

(شاه)

سندن چوڻ آهي ته جڏهن روح گهي ڪا تڪليف
 رهي ٿي ۽ شاه جو رسالو کولجي ٿو ته جهڪي تڪليفون آهن
 سي دور ٿي وڃن ٿيون.
 قاضي اعظم صاحب صوبائي اسيمبلي جا ميمبر به
 رهي چڪا آهن. تنهن کان سواءِ سندن شمار سنڌ جي برڪت
 وڪيلن ۾ ٿئي ٿو.

جناب غلام مصطفيٰ ڀرڳڙي

جناب غلام مصطفيٰ ڀرڳڙي ولد رئيس غلام محمد خان ڀرڳڙي جن ۷ جنوري ۱۹۱۳ع ۾ حيدرآباد ۾ پيدا ٿيا. پرائمري تعليم ڊينگال ڀرڳڙي، نور محمد هاءِ اسڪول ۽ لارنس مدرسو مان مئٽرڪ ڪئي. ۱۹۲۹ع ۾ سيٽر ڪمپوزنگ ڊپارٽمنٽ مان ڪئي. ڀرڳڙي خاندان هميشه سنڌ ۾ سماجي ڪمن ۾ سڀ کان اڳڀرو رهيو آهي. رئيس غلام محمد خان ڀرڳڙي جن جا ڪيل ڪارناما هميشه ياد رهندا.

سماجي ڪم

جناب غلام مصطفيٰ ڀرڳڙي جن تعليم جي ستاري ۽ واڌاري لاءِ گهڻو ڪجهه ڪيو آهي. باغ ٻيڙجي زمين جا ۴۰۰ (چار سو) ايڪڙ ڊينگال ڀرڳڙي هاءِ اسڪول لاءِ وقف ڪيا آهن. ۽ انهي هاءِ اسڪول ۾ هڪ بورڊنگ هائوس به سندن ٺهرايل آهي جتي ڪيترائي شاگرد رهي تعليم پرائين ٿا. تنهن کانسواءِ باغ ڪمپوزنگ جي شاگردن جي مالي طرح سان مدد ڪندا رهيا آهن.

شاگرد:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي ڀرڳڙي صاحب جن جو

چروٽ آهي ته صحيح تعليم، راءِ ۾ شاگردن کي باقي ڪا
ڪسر نه ڇڏڻ گهرجي.

شاگرد کي ڪهي نه هو، پنهنجو ٻوڙو ڏيان تعليم تي
ڏين ۽ سندن گهڙو لاڙو ڏي تعليم طرف هٽڻ گهرجي.
هن تعليم ٻرائڻ سان اسان جي سنڌ کي ڦاٽو ۽ اسان
جي ملڪ کي ڀاڱستان لاءِ ڀلو آهي.

نشاہ پڑائی:

پڙهڻي صاحب جو چوڻ آهي ته جهستائين اسان کي سنڌي زبان ۾ ڄاڻ لاهي تهستائين اسان شاه عبداللہ کي پڙهڻي رح جو رسالو سمجهي نه سگهنداسون.

شاھ سائين جي رسالي ۾ ماڻهن ۽ الهن جي ڀلائي
جي سڀني شعبن تي روشني وڌي آهي. ۽ حضور جن جي
حديثن کي سنڌي زبان ۾ بهار ڪيو آهي.
شاھ سائين جو پيغام جامع ۽ هر هڪ ماڻهو سان واسطو
رکي ٿو.

پڙهڻي صاحب کي شاه سائين جو هي پوت نهايت پسند آهي.

سرگھون - جھپي سيچ مٿان ڪا مون - ان هلي -

۴۔ ان ۔ ری اج نہل کے ارط ہب م۔

ہماری:

اسان جو هاري بهريافن تمام بنهتي ٻيل هو مگر هاڻي
سندس حالت ڏيهون ڏيهن سڌري رهي آهي ۽ هن کي
گهرجي تہ، پنهنجي ٻچن کي تعليم ڏياري ۽ پنهنجي هنر ۾
چاھت سان ڪم ڪن .

ہمارو فقط ان اترھیل طبقی لاء مخصوص نہ آھی مگر

اهو ڪم هڪ پڙهيل نه ڪري سگهي ٿو. مگر ان کان بهتر
 نموني ۾.

ڇاڪاڻ ته پڙهيل آبادگار کي جديد زراعت ۽ سندس
 آلات ۽ طريقن جي وڌيڪ ڄاڻ هوندي آهي تنهنڪري هن
 لاءِ تعليم هڪ لازم عمل آهي.

جناب مير بنده علي خان ٽالپر

جناب مير بنده علي خان ولد مير محمد حسن خان ۱۹۰۴ ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ ٽنڊو غلام علي ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم پنهنجي آبائي ڳوٺ ٽنڊو غلام علي مان پرائي ۽ پوءِ سيمسٽر ڪيمبرج ڏيڻا ڏنن مان ڪئي. تنهن بعد برسٽل يونيورسٽي مان ايگريڪلچر ۾ ڊپلوما ڪيو ۽ ڪيمبرج يونيورسٽي لنڊن مان ۱۹۲۷ ۾ بي. اي ڪئي ۱۹۲۸ کانپوءِ باغ ۱۰ سال اسپيشل مئجسٽريٽ ٿي رهيا ۽ ۱۹۳۷ ۾ روٽورو وزير ٿيا ۴۰-۱۹۴۹ ۾ وزير اعليٰ سنڌ ٿيا.

سماجي ڪم:

مير صاحب جن ڪيترائي سماجي ڪم ڪيا آهن. باغ پنهنجا ۲ بنگلہ هڪ هاءِ اسڪول ٽنڊو غلام علي ۽ گرلز اسڪول کي ڏنا. تنهن کانسواءِ باغ ڊسٽرڪٽ ڪائونسل جا پارٽيزيڊنٽ ٿي رهيا آهن ۽ ڪنهن تنهن دوران جهڪو روٽورو يونيورسٽي ملندو هو سو شاگردن کي اسڪالرشپ طور ڏيندا هئا. جڏهن مير صاحب جن وزير اعليٰ سنڌ هوندا هئا. تڏهن به پنهنجي بگهار جو اڌ سرڪار کي ڏيندا هئا. باغ اڃا تائين ڪيترن غريب شاگردن کي امداد وٺڻ لاءِ ڏيندا

اچن، هاڻ هاڻ جي الله تعاليٰ جي عبادت ۾ وقت گذاري
رهما آهن.

شاگرد

شاگرد کي مخاطب ٿيندي مهر بنده علي خان جن جو
چوڻ آهي ته شاگرد کي ايندڙ وقت جي ٺاهيندڙ جو لقب
ملل آهي تنهن ڪري کيس پنهنجو اصلي مقام سڃاڻڻ
گهرجي ۽ پنهنجي پوري قوت ۽ طاقت تعليم پرائڻ ۾ صرف
ڪن پنهنجي والدين، استادن ۽ وڏن بي عزت ڪهن ڪرڻ
گهرجي. اهڙي طرح سان هو پاڪستان جا سٺا شهري ٿيندا،
ڪهن ايمانداري سان ملڪ جي بقا لاءِ سٺي اخلاق تي ڌيان
ڏيڻ گهرجي.

ڀٽائي:

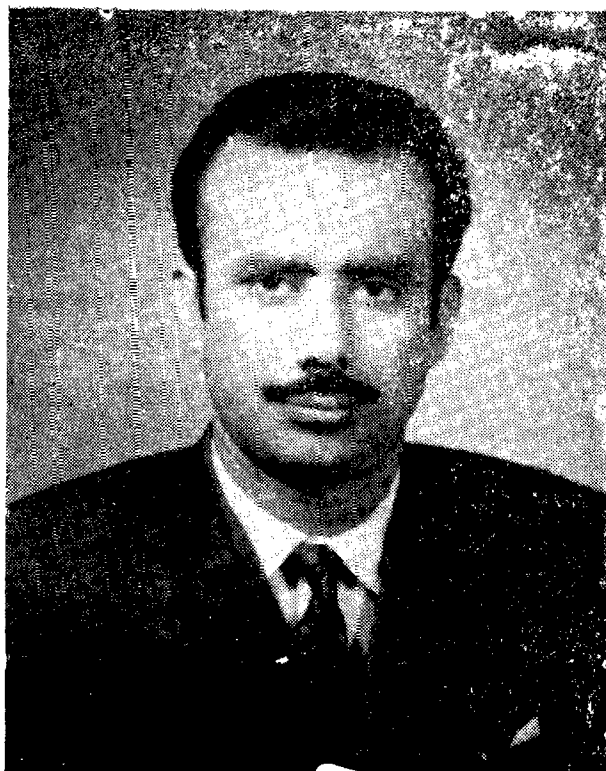
ڀٽائي ڀلاري بابت مهر صاحب جن جو چوڻ آهي ته
شاه جي ڪلام ۾ معيول رکيل آهي سندس ڪلام ٻڌائي
ٿو ته حماني گذارڻ جي سڌي رستي تي ڪيئن هلي ۽
السان کي پنهنجي حماني جاڳائڻ لاءِ ڇهل آهي ۽ پنهنجي
آئيندڙ تي زور ڏئي آهي. جهڙو سندس مستقبل سان
وابسته آهي، ڀٽائي ڀلاري جي ڏنل تعليم تي هاڻ سان
اسين سٺو ڪردار ادا ڪري سگهون ٿا ۽ اعتقاد مظلوم
ٿيندڙن ذهن ۽ حماني ڪامياب ٿيندي.

هاري:

هاري بابت مهر بنده علي خان جن جو چوڻ آهي
ته محنت ڪريو ڦل ماڻهو. ڪنهن سندن ذات لاءِ ۽ قوم لاءِ

مهنت ڪارڻ ٿهر جي، مهنت ۽ صرف مهنت اسان جي
 هاري جو شيور آهي ۽ مهنت ئي هاري جو ٻيو نالو آهي،
 مهنت - ان ئي اسان جو ملڪ پاڪستان ترقي ڪندو آباد
 شاداب رهندو.

جناب کتیاط الہم بخش عرف "عارط خان"

جناب الہم بخش کتیاط عرف عارط خان ولد مہاجر
 حاجي غلام محمد خان کتیاط پھرين اپريل ۱۹۳۸ ۾ پنهنجي
 آبائي ڳوٺ عارف کتياط تعلقه هالا ضلع حيدرآباد ۾ پيدا
 ٿيا۔ ابتدائي تعليم سميت پوڻا ويهين هاءِ اسڪول حيدرآباد
 مان ٽين بعد نور محمد هاءِ اسڪول حيدرآباد ۾ مئٽرڪ

ڏي سي هاءِ اسڪول نوابشاه مان ڪئي.

هاڻ اڃا اتر ۾ هئا ته ۱۹۵۸ع ۾ سندن والد صاحب وفات ڪئي تنهن بعد پنهنجي تعليم مڪمل ڪري نه سگهيا ۽ زمينداري ڪم ۾ لڳي ويا.

سماجي ڪم:-

ملڻ خان جن هڪ تمام بهترين سماجي ڪارڪن آهن الهی کانسواءِ پنهنجي ڪنهن قوم توڙي ٻين ماڻهن جي هر طرح سان مدد ڪندا رهن ٿا. هاڻ ۱۹۶۲ ۾ يولین ڪائونسل تاج پور جا ٻيا مقابلي چيئرمين ٿيا. سندن ايمار ڪاري ۾ ڪيترن ڳوٺن ۾ لڪا. ڦٽل ڪوهن کي ٺهرايو. پنهنجي يولین ڪائونسل ۾ صفائي تي خيال ۽ تعليم کي خيال ۽ تعليم کي مد نظر رکندي هاڻ ڪيترائي اسڪول ٺهرايائون. جيئن ته تاج پور يولین ڪائونسل ۾ امترا بند نه هئا جنهنڪري ملڻ خان جن پنهنجي هٿان انهن خرچن جو پورا ڪندا هئا. يولین ڪائونسل ڪائونسل جي آفيس ۽ عارف ڪنهن ڪنهن ڪارڪن اسڪول لاءِ هاڻ ملات مفت ڏنا هئا ۽ انهن کان سواءِ هاڻ ڪيترن ئي غريب شاگردن جي هر وقت مدد ڪندا رهن ٿا.

شاگرد:

شاگرد کي مخاطب ٿيندي ملڻ خان جو چوڻ آهي ته ڪيس پنهنجو هاڻ سڃاڻڻ گهرجي ڪيس مهنت ڪري تعليم حاصل ڪرڻ گهرجي. مهنت کان پري رهي پنهنجو سمورو ڌيان اڄ ڪلهه جي تعليم يعني ٽيڪنيڪل يعني (ميشورال) تعليم ڏي ڪنهن لائز رکڻ گهرجي. ڇاڪاڻ جو وقت جي تقاضا موجب اهائي تعليم ڪارگر ثابت ٿي رهي آهي.

شاه پٺاڻي:

شاه سائين ٻانهن ڪنهن صاحب جو چوڻ آهي ته پٺاڻي پلاري جو بهار سڄي دنيا لاءِ آهي ۽ شاه سائين

اسانجي سنڌ جي هستي آهي، شاه جي شاعري ۾ آيتون،
 ۽ ڪيائون اسان کي ملندي-ون، ۽ ڪڙي ڪٽڙت ۽ لڙڪاڙي
 ملندي. شاه جي شاعري اولهي ڪوه وانگر آهي جنهن جو
 اڪا اڃا ڪنهن به نه لڌو آهي.
 ڪٽهاڻ صاحب کي شاه سائين جو هي بيت وڌيڪ
 پسند آهي-

ماڻهو سڀي لاءِ سهڻا. ڀڳي سڀي لاءِ هنج
 ڪنهن ڪنهن لاءِ ٺهيو هنج. اچي ٻوڏ بهار جي
 (شاه)

جناب حاجي محمد سليمان پٽو -

جناب حاجي محمد سليمان پٽو صاحب جن ۲۲ نومبر ۱۹۱۴ع ۾ سکر ۾ پيدا ٿيا. سندن والد صاحب محمد اسماعيل خان پٽي جو شمار پنهنجي ٽر جي چڱن مڙسن ۽ ليڪ مڙدن مان آهي.

محمد سليمان خان پٽ صاحب جن پرائمري تعليم کان - مئٽرڪ تائين سکر ۾ پڙهيا. تنهن بعد ڏي- جي سنڌ ڪاليج - اين- اي- ڏي ڪاليج ڪراچي ۽ ۱۹۳۸ع ۾ لنڊن يونيورسٽي مان انجنيئرنگ جو ڪورس ڪيو. ان بعد هائڊ اسسٽنٽ انجنيئر ٿيا.

پٽ صاحب جن ايمالداري ۽ ذهاليت سان سٺي ترقيءَ ڪئي ۽ ۱۹۶۸ع ۾ چيف انجنيئر جي عهدي کان رٽائر ٿيا. پٽ صاحب جن پنهنجو وقت عبادت ۽ ياد الاهي ۾ گذاري

رهيا آهن. سندن ڪهڙو لاڙو ڏيندي تعليم سان آهي. دلها
اچڻي وڃڻي شيءَ آهي. حقيقي عبادت ئي مالڪ سان ملائي
ٿي. حقيقي مالڪ جي عبادت ئي شال قبول هوي. دلها
جي طمع ۽ لالچ ڪهن نه آهي.
پاڻ چون ٿا ته:

بشي ڪڍي ساهه بسط ڪارڻ ٻرين جي.

شاگرد

پٽ صاحب چيو ته شاگردن کي پنهنجو سڄو وقت
تعليم تي ڏيان ٿيڻ گهرجي. ڇاڪاڻ ته اهي مستقبل جا
معمار آهن. چوڻهه الهن ئي شاگردن کي اڳتي هلي اسان جي
قوم جو بار ايندو. علم مان فيض اهو ساڳيو آهي. ليڪن
وٺڻ وارا کي ٿورا آهن.

شاگردن کي پنهنجي مائٽن استادن ۽ وڏن جي عزت
ڪرڻ گهرجي ۽ ان سان گڏ اسلامي تعليم ڏانهن به توجهه
ڏيڻ گهرجي ته کي ناولن ۽ ڪوڙين ڪهاڻين ڏي.
ڀٽائي صاحب جو چوڻ آهي ته

اگر پڙهه الف جو ٻيا ورق سڀ وسار-

تڏهن وانگر ڏيندي تعليم ئي اسان جو مستقبل سڌاريندي.

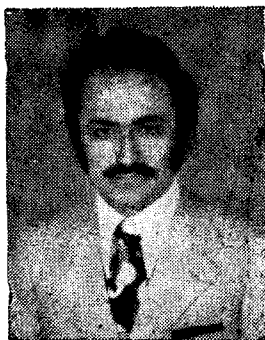
شاهه ڀٽائي:

ڀٽ ڏڻي ٻاٻس پٽ صاحب جو چوڻ آهي ته شاهه جي
ڪلام ۾ صرف هي ازم ۽ مالڪ حقيقي طرف لاڙو آهي. سو
ڪنهن به پئي شاعر جي ڪلام ۾ نه آهي. شاهه سائين جو
ڪلام اسان لاءِ مهمل راهه آهي. ڪهن شاهه صاحب جو هي
بوت ٺهڻي هوندي کان ئي پسند آهي.

ساري رات سمجهان جاڳي جن باد ڪهر،
ان جي همدا لطيف چئي مٽي ۽ لڏو مان،
ڪوڙين ڪن سلام اچي آس ان جي.

پٽ صاحب جن درويش خيالات جا مالڪ آهن ۽ پاڻ
 ماڻهن جي محبت بهتل ڏهن فقيرن جي درگاه تي حاضر ٿيون
 ٻرندا آهن. سندن چوڻ ته سڄي پاڪستان جي سڀني ڏهن
 فقيرن جي مزارن جو سندن ڀارتون ڪمل آهن. ۽ پاڻ تنهن
 کان سواءِ قومي خدمت ڪرڻ لاءِ هر طرح سان حاضر آهن.

ملڪ علاوالدين ولد ملڪ نور محمد خان ”ٿاڻو احمد خان“ ڪوهستان

ملڪ صاحب جن ۱۹۴۶ع ۱ جنوري ۾ ٿاڻي احمد خان
 ۾ ڄاوا هئا. جيڪو ڪوهستان جي ضلعي دادو ۾ هڪ
 ڳوٺ آهي.

پرائمري تعليم ٿاڻ احمد خان مان ٽيهن بعد مئٽرڪ
 جو امتحان ۱۹۶۴ع ۾ ڪوٺڙي هائي اسڪول مان مئٽرڪ
 پاس ڪيائون.

هاڻ بي- اي آرٽس ۱۹۷۰ع ۾ سنڌ يونيورسٽي
 مان ڪيائون، هاڻ سنڌ جي نامور ملڪ گهراڻي سان تعلق
 ٿا رکن.

۱۹۷۲ع ام- اي ۾ پوليٽيڪل سائنس ۾ ڪيائون هاڻ

همنئر لا جا شاگرد آهن، تنهن سان گڏ زميندار به آهن سندن
خيال روشن آهن.

”لا“ جي شاگرد جي حيثيت سان سندن چورڻ آهي
نه مستقبل ۾ شاگرد جي ڪلهن ئي قوم جو ٻار آهي الهي
ڪري ڪمس گهرجي نه. تعليم ئي چڱي طرح سان ڏيان
ڏسي، ڄمڻ اڳتي هلي هو قوم جي صحیح نمائندگي
ڪري ۽ ڪمس ٻري پلي جي سڃاڻ ڏيڻ گهرجي ۽ ڪمس
کڻي نه هو پنهنجو وقت اجايو نه وڃائي ۽ پنهنجو وقت
تعليم ٻرائڻ ۾ صرف ڪري. ڪمس غلط ليدرشپ کان پاسو
ڪرڻ گهرجي ۽ جوش ڪان گهٽ هوش ڪان وڌيڪ
ڪم وٺن.

پٺاڻي :

سندن چورڻ آهي نه پٺاڻي جو ڪلام جامع آهي سندن
ڪلام ۾ صداقت ۽ رفاقت آهي. ڪهن شاه صاحب جو هي
بوت امام گهڙو پسند آهي.

الله اچن او- جن آئي من سرهو ٿئي.
(شاه)

هاري :

ملڪ صاحب جو چورڻ آهي نه اسان جي هاري پاڻ
کي محنت ڪرڻ گهرجي.

موجوده حڪومت طرفان جهڪي زرعي اصلاحات
ڪيا ويا آهن تن مان هو ٻورو ٻورو فائدو وٺن ۽ هاري جي
محنت سان ئي هن ملڪ جي معيشت وڌيڪ مضبوط ٿيندي
جنهن ۾ سڄي قوم جو پيار آهي.

محنت ڪرڻ سان هاري به خوش نه زميندار به خوش.
هاري ۽ زميندار ٻنهي کي گهرجي نه هو پنهنجا پنهنجا

نرض جيڪي مٿن ٿاڻا آهن ۽ جن لاءِ هو اخلاقي طرح ٻڌل
 سي نه وسارين ۽ هڪ ٺاڪهڙو ۽ سٿرو تعلق ۾ برقرار رکڻ
 جنهن ۾ ٻنهي جي ڀلائي ۽ بهتري آهي ۽ ٻنهي ڏرين کي
 ۽ ترقي الهي تعلق ۾ آهي.

حاجي عبدالله خان هاليپوڏو

حاجي عبدالله ولد حاجي احمد خان هاليپوڏو جن سال ۱۹۳۲ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ محمد بچل هاليپوڏو مانلي ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم ننڍو غلام علي مان حاصل ڪئي. سندن والد ۱۹۳۶ع ۾ وفات ڪئي ۽ حاجي عبدالله خان پنهنجي آبائي هميشي ذميداري کي لڳي ويا.

سماجي ڪم:

حاجي صاحب کي عام ڀلائي جي ڪمن سان تمام گهڻي دلچسپي آهي. هو غريب ماڻهن جا ڪم پنهنجي هٿان خرچ ڪري به ڪندو آهي. ۽ غريبن جي مدد ڪرڻ سندس اصول رهيو آهي، تنهن کان سواءِ ڪچري موري جهڪا چورن ۽ ٻاڏارين جو اڏو هو، اتان چورن ۽ ٻاڏارين کي گرفتار ڪرائو اهڙي طرح سان سندس ٿر ۾ چورن جو خاتمو آيو.

جهڙن ته صاحب جن چئرين به رهي چڪا آهن ۽ سندن ابا ڪاري ۾ ڪيترائي سڌاري جا ڪم ٿيا ۽ سندن يونين ڪائونسل مشهور يونين ڪائونسل هئي.

حاجي صاحب کي آبادگاري سان سٺو لاڳاءُ آهي ۽ آبادي جي سٺي صلاحيت جي ڪري تمام گهڻي ترقي

ڪئي اٿس. ۽ ٻههڻجو سمورو وقت عوامي پلائي جي ڪمن ۽ آبادگاري تي صرف ڪندڙ آهي. هاڻ هڪ ڳوٺ ٻههڻجي نالي سان ڪپري موري وٽ ٻڌايو اٿس جيڪو ڏسڻ وٺان آهي ۽ انهيءَ ڳوٺ ۾ ٻههڻجي خرچ سان ۴۰ دڪان قريش ماڻهن کي ٺهرائي ڏنا اٿس تنهن ڪري ان سوا هڪ اسڪول ۽ مسجد به ٺهرائي اٿس.

شاگرد:-

هاليپوٽي صاحب جوڻ آهي ته اڄ جي شاگرد ڪي گهرجي ته هو ٻههڻجو سمورو ڌيان تعليم تي ڏيان ڏين جهڙن ته هو آئيمڊي جا اڳواڻ آهن جهڻڪري منجهن سٺي تعليم هوندي ته هو صحت مند شهري بڻجي معاشري جي خدمت ڪندا ۽ پوءِ قوم مٿن ناز ڪندي.

شاهه ڀڏائي:

شاهه صاحب بابت هاليپوٽي صاحب جو چوڻ آهي ته شاهه صاحب سنڌ جا مقبول شاعر ٿي گذريا آهن ۽ هر هڪ ماڻهن شاهه صاحب جو احترام ڪري ٿو، شاهه جو ڪلام هر هڪ ماڻهو جي رڳو- رڳو- ۾ سمائل آهي.

ڪن شاهه صاحب جو بيت وڌيڪ پسند آهي
 ماڻهو سڀ نه سڀڻا- ٻڪي سڀ نه هنج
 ڪنهن ڪنهن ماڻهو منجهه- اچي پوءِ بهار جي-
 (شاهه)

هاري:

هاري کي گهرجي ته جهڙو ٿي سگهي زراعت ڪي ترقي وٺائي اسانجو ملڪ زرعي آهي سدس دارو مدار زراعت ۽ هاري تي آهي- جيڪڏهن اسان جي ملڪ جي

زراعت سڌريل هوندي تہ، اڄو شمار سنسن اڳريڪلچرل
ڊولپڊ ڪمٽريز ۾ ٿيندو.

الهي ۽ ۾ هاري بہ خوش تہ ملڪ جا ماڻهو بہ خوشحال
تڏهڪري هاري کي گهرجي تہ هو محنت ڪري ۽ محنت
۾ ئي سندس ٻچن جو روشن مستقبل سمائل آهي.

جناب محمد ابراهيم خشک صاحب

جناب خشک صاحب ولد محمد حسين خان خشک
۱۶ مئي ۱۹۲۹ع ۾ ٻانهجي آبائي ڳوٺ لال بخش خان خشک
۾ پيدا ٿيا.

شروعاتي تعليم ٻانهجي آبائي ڳوٺ ۾ دٻئي تعليم
مولوي محمد هاشم کٽي وٽ غلام الله مدرسو ۾ حاصل
ڪئي.

سندن چوڻ آهي ته سندن زندگي جي هر شعبي
۾ ان گذريل آهي.

هاڻ مهندي ماڻهو آهن سندن چوڻ آهي ته ڪنهن ٻئي
۽ تعليم سان ڪهڙو لاڳاءُ آهي.

شاگرد

سندن چوڻ آهي ته اسان کي پنهنجي ڌرتي سان
محبت آهي. ڪن جو چوڻ آهي ته انگريزي پڙهڻ کان
پوءِ ماڻهو نارمان ٿيو وڃي. پر اهو غلط آهي. اهو فقط
مختلف ذهين ۽ سوچن جو فرق آهي. جيڪا علم ۾ عزت
آهي سا جهالت ۾ نه آهي.

باط چون ٿا ته علم ڀرپور قوم ملڪ جي خوشحالي لاءِ
باط پتوڙيو. مائٽن استادن ۽ وڏن جو احترام ڪريو.

شاو پٽائي

اطمقي لالت کي ساراهيندي خشمڪ صاحب چون ٿا
ته پٽائي صاحب پنهنجي ڪلام کي املهه، ماڻڪ مونهن جو
هار بنايو آهي. جيڪو هميشه اسان جي دلين ۾ باد رهندو.
پٽ ڏکي هڪ وڏو بزرگ ۽ عالم دين هو.

خشمڪ صاحب کي هي بيت گهڻو پسند آهي.

جي تو بيت ٻالها سي آيتون آهن
نہو من لاکهن اربان سدي ٻار ڏي.
(شاهه)

هارِي!

هاري لاءِ خشمڪ صاحب جو چوڻ آهي ته اسان جي
هارِي کي جيڪا زمين آهي جنهن ۾ سندس روزي لکيل
آهي هو تنهن تي محنت ڪري ۽ ان کي بنائي. ڪم
مستي ۽ ڪاهلي کان پري رهڻ گهرجي.

مستي ۽ ڪاهلي کي پٽائي صاحب به سخت
ڏڪاريو آهي.

جيئن سندن فرمان آهي ته:

ستا ائي جاڳند. ننڊا نه ڪڇي ايتري
(شاهه)

سو تنهن وانگر محنت ۾ ئي هاري جو ڀلو، ۽ اسان
جي ملڪ و قوم جو ڀلو آهي.

قاضي عبدالقدوس راجڙ

قاضي عبدالقدوس راجڙ صاحب پهرين مئي ۱۹۳۵ع ۾
پنهجي آبائي ڳوٺ ڪپري ۾ ڄائو هو جهڪو تعلقو ڪپرو
ضلعو سانگهڙ ۾ آهي.

ابتدائي تعليم:

پنهجي ڳوٺ مان مئٽرڪ مهربورخاص هاءِ اسڪول
مان ۱۹۵۵ع ۾ بي. اي ۱۹۶۰ع ۾ ايم. اي ۱۹۶۴ع ۾ ايل-
ايل. بي پاس ڪئي.

۱۹۶۴ع ۾ هاڻ ڪپري جا ڇهه مڙن بنا مقابلي چولڊيا ۾
پنهجي ڇهه مڙن دوران هاڻ کي قاضي صاحب هڪ نهايت ئي
سماجي ڪارڪن ثابت ڪري ڏيکارايو.

سماجي ڪم:

هاڻ ڪپري جي قريب آباد ڪالوني ٺاهڻ ۾ تمام گهڻي
دلچسپي ورتي ۽ سندن ڪوشش سان الهيءَ ڪالوني لاءِ
جهڪا زمين هڪ ڪمي وٺي. ۱۵ هڪسافي فوٽ جي حساب
قريب ماڻهن کي تنهن کان سواءِ سندن ڪوششن سان
ڪپرو واٽر تسليو ٿيو، ڪپري ۾ لائبرري سينٽر ڪلب ۽
تعليمي ڊي-پيمسري لاءِ پلائن جو هڪ ڪرڻ تنهن کان سواءِ
ڪپرو شاينگ - سينٽر ۽ بس اسٽينڊ وغيره ٺهرايڻ ۾ به سندن
گهري دلچسپي هئي. هاڻ ڪپري هاءِ اسڪول جا لائيف
ممبر آهن ۽ تنهن سان گڏوگڏ اعزازي ميمبر ٿي ڪپري هاءِ

اسڪول لاءِ ڪم ڪيو اٿن هاڻ ڇهين نه هڪ برڪت وڪيل آهن تنهنڪري وڏن غريب ماڻهن جا جهڪي ڪهس اچن ٿا تنهن جي ئي ڪونه وڏن هاڻ ڪيترن ئي شاگردن کي پنهنجي هٿان اسڪالرشپون ڏين ٿا.

شاگرد:

شاگردن کي گهرجي ته جهستائين سندن تعليم مڪمل ٿئي، تهستائين ڪهن سماست ۾ بهرو وٺڻ نه گهرجي. تعليم کي نظر انداز نه ڪري جيڪڏهن اسان جو شاگرد تعليم ئي بهرو ڏيان لائي ته اسان جو تعليمي معيار بلند ٿي وڃي. سندن چوڻ آهي ته اسان جا ڪيترا غريب ۽ مستحق ڇوڪر جهڪي تعليم کي اڳتي جاري رکي نٿا سگهن ۽ هائير تعليم کان محروم آهن تنهن لاءِ مشهر حضرات کي گهرجي ته اهڙن شاگردن جي مدد ڪن.

شاهه پٺائي:

شاهه صاحب هڪ بهن القوامي شاعر آهي شاهه صاحب جي شعر مان سنڌ جو هر ڪو طبقو مستفيع آهي ڇاڪاڻ جو شاهه جو بهرام انسان ذات لاءِ آهي هاڻ قدرتي شاعر آهن. جنهن ڪري سندن روحاني توڙي پرڳڙدهه ذوقيت هر انسان تي اثر انداز ٿئي ٿو، سندن شعر اسان جي لاءِ معيار راهه آهي. ڪين شاهه صاحب جو هي بهت گهڻو پسند آهي.

”مارن مولچھ، هياس - نه ته ماڙين ماريس ڪينڪي.“
(شاهه)

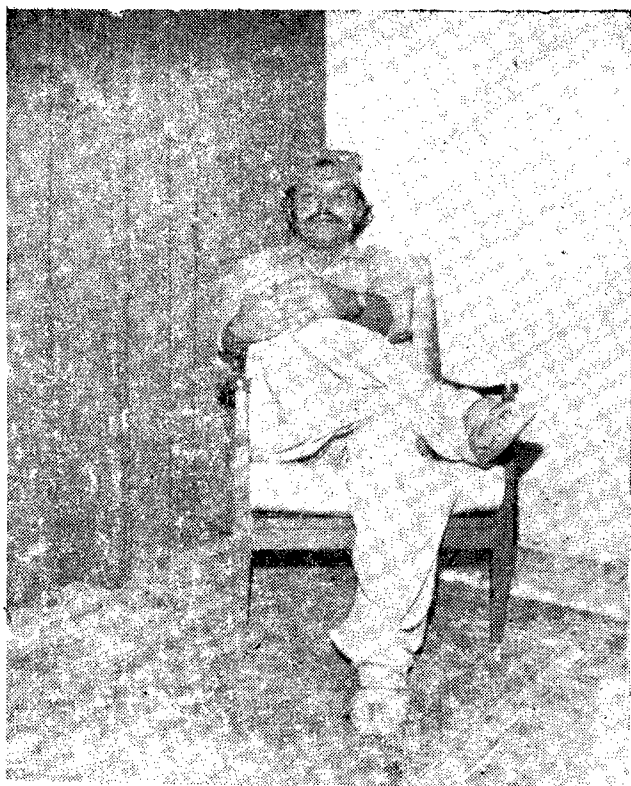
هاري:

اڄ جي هاري پاءُ کي عرض آهي ته هو موجوده سائنسي تقاضا موجب پنهنجي زمين تي توجهه ڏين هاڻ

ٺراڻن طريقن کي ٽرڪ ڪري ٻين طريقن سان زمين ڪري
آباد ڪن.

جهڙن ته قديم زماني کان وٺي هاري ۽ زميندار جو
ملاڻ ۾ سماجي ۽ معاشي ٺاهڻ رهيو آهي. جنهن ڪري هاري
۽ زميندار پنهنجن کي گهرجي نه هو پنهنجا تعلقات توازن ۾
رکن ۽ پنهنجي زمين تي توجهه ڏين.

محترم غلام حسين پلي

غلام حسين پلي ولد خالصاحب عبدالرحمان پلي ۱۹۵۰
 ۾ پنهجي آباڻي ڳوٺ خالصاحب عطا محمد پلي ٿرڙا بکر ۾
 ڄائو. ابتدائي تعليم پنهجي ڳوٺان ۽ مئٽرڪ نور محمد هاءِ
 اسڪول مان پاس ڪرڻ کان پوءِ پنهجي آباڻي پنهجي
 زمينداري کي لڳي ويا.

شاگرد:

جهڻ ته غلام حسين خان تارو تعليمي ماحول ۾ -ان
ڪري پنهنجي زراعت جي واڌاري ۾ لڳي ويا آهن ۽ تارو
تارو شاگردي واري دور مان گذري چڪا آهن - سندن چورس
آهي ته اسان جي شاگردن کي ڪه جي نه هوندو سهرور
ڏيان تعليم تي ڏان - جهڙن فسادن کان بچڻ ڪن.

سماجي ڪم:

جهڻ ته سندن والد خان صاحب عبدالرحمان پلي ۳۱
آڪٽوبر ۱۹۷۳ تي وفات ڪئي ۽ والد جي وفات کان پوءِ
غلام حسين خان جي دستاربندي مخدوم سجاد حسين ملتان
واري ڪئي. سندن والد جا قائم ڪيل ڪيترائي مدرسو
آهن ۽ غلام حسين خان انهن مدرسن جي سمبال ۽ ڪهترن
غريب شاگردن جي هر وقت مدد ڪندا رهن ٿا. - سي بهيچ
ماڻهن کي پنهنجي خرچ تي حج ڪرائيندا آهن. ان کانسواءِ
ڪهترن ئي اسڪالرشپون شاگردن کي ڏين ٿا.

شاه پڙائي:

شاه سائين بابڪ غلام حسين خان جو چورس آهي ته
پڙائي پلاري جو ڪلام جامعيت سان ۾ آهي ۽ الهي
جامعيت ۾ محبت ۽ وطن جي حب آهي. شاه صاحب
جهڙي هستي دنيا ۾ ڪا ورلي هوندي. ڪن شاه سائين جو
هي بهت وڌيڪ پسند آهي.

تو در آيس داستا ڪري اوڳڻ آهار
جي نورسغ سغدي روح ۾ - مرن ۽ مڙي ٿا پتار
صاحب لڳ ستار - مڃت مڌايون منهنجون
(شاه)

هاري کي مخاطب ٿيندي غلام حسين خان جن جو
 چوڻ آهي ته هاري کي گهرجي ته محنت ۽ دلچسپي سان
 فصل بچائي ۽ حڪومت جي زرعي اصلاحاتن مان فائدو وٺي.
 جيئن ته اسان جو ملڪ زرعي آهي ۽ اسان کي زراعت جي
 ضرورت آهي. هاري کي پنهنجي ملڪ کي زراعت ۾ خود
 ڪافي ڪرڻ لاءِ محنت ۽ صرف محنت ئي ڪرڻ گهرجي.
 جنهن ۾ سندس اولاد ۽ ملڪ جو پاڻو آهي.

محترم شفيع محمد ساند

جناب شفيع محمد ساند صاحب جن ۲۰ آڪٽوبر ۱۹۳۹
 ۾ پنهجي آباڻي ڳوٺ جان محمد ساند ۾ پيدا ٿيا. سند
 والد صاحب جو نالو جان محمد صاحب جن هو ۽ سند
 ساند قوم جي ڇڳن مڙسن ۾ آهي. جناب شفيع محمد ساند
 صاحب جن ابتدائي تعليم پنهجي ڳوٺان حاصل ڪي.
 معترڪ نازو شاه هاء اسڪول ۽ بي. اي سول اين. اي. ڊي.
 انجنيئرنگ ڪاليج مان ڪئي.

سماجي ڪم

جيئن ته ساند صاحب جن کي پنهجي قوم ساند
 کي ڪي ڪري ان جي فلاح و بهبود لاءِ باق پتوڙڻ.
 ڪمال اڀريو ۽ الهيءَ جي ندي ۾ ٻي ڀاڱ هڪ تنظيم نالو
 ”سند ساند تنظيم جو بنياد وڌو.“

تمهن کانسواءِ پنهجي ڳوٺ ۾ جان محمد ساند
 اسڪول نالي قائم ڪرايو باق حيدرآباد ۾ لطيف آباد پول.

لمبر ۳ ۾ هڪ مهاڙو پيش ڪيو. ڪيئي قائم ڪئي ۽ ان جي
 ٻانهن مان آهن الهيءَ ڪهڙي آيت هڪ ايترو ڪم ڪيو ته
 مسجد المصالحه مڪمل ٿي راس ٿيندي جنهن جو ڪم هلي
 رهيو آهي. تنهن کانسواءِ ساند صاحب جن ڪيترن ئي
 غريب شاگردن جون هر وقت مالي طرح سان همدون ڪندا
 رهن ٿا. سندن چوڻ آهي ته انسان دنيا ۾ هڪ ٻئي جي
 مدد لاءِ پيدا ٿيو آهي. انسان ۾ همدردِي، امداد باهمي ۽
 هڪ ٻئي جي ڏک، سور وادبڻ جو جذبو هئڻ گهرجي.
 اهڙي سالييت آهي. انسان ڇو معراج آهي.
 شاگرد:

شاگرد لاءِ ساند صاحب جو چوڻ آهي ته اڄ جو
 شاگرد چو طرف نظر رکي ٿو ۽ پنهنجي مستقبل لاءِ ٻاڙ پٽوڙي
 ٿو ٻاڙ کي حقيقي مستقبل جو اهو سمجهي. هر مسئلي تي
 سمجهڻ سان سوچي ٿو، ماحول جي ڪوتاهين ۽ تاريخن
 کي دور ڪرڻ جي تمنا رکي ٿو.
 شاه پٽاڻي:

شاه سائين ٻاٻه ساند صاحب جو چوڻ آهي ته شاه
 سائين شان ۾ جهڙو ڪجهه چئي سو گهٽ آهي. شاه
 صاحب جي ٻاٻان سند آهن. هر هڪ ٿوراڪ ڪري سندس
 مقدر آهر جهڙو نهض حاصل ٿئي ٿو هو الهِي کي سمجهي
 خوش نصيبن سمجهي. الهِي سمجھ جي تهر، ٿاڻن سمجهڻ ۽
 پروڙڻ لاءِ ڪي رند هجن. سندن چوڻ آهي ته هن عاجز
 جي ڪهڙي مجال آهي جو شاه جي شان ۾ ڪجهه عرض
 ڪيان. ساند صاحب کي شاه جو هي بيت پسند آهي.
 ڪو نه پڇي ٿو ذات جهڙي آيا سي اڪهه
 (شاه)

چاڪاڻ جو هن بيت ۾ شاه سائين اهو چئي طرح
 طرح بهان ڪيو آهي ته الله تعاليٰ وٽ فقط اعمال ڪم ايندا.
 هاري

اڄ جي هاري عوامي دور جي سڌارن ڪري زياده سمجهه

رکي ٿو. ٻئي طرف مرضن کان به فائدو نه آهي. هن کي هارڻ
وڌيڪ محنت ڪرڻ گهرجي ۽ کيس ”للا“ عوامي حڪومت
جي ارعي هر رهن مان پورو پورو فائدو حاصل ڪرڻ گهرجي
۽ هو پنهنجي ملڪ ۽ قوم جي ترقي لاءِ قدم وڌائي، جنهن
۾ سندس قوم جو راز سمايل آهي.

جناب عبداللہ چنہ

جناب عبداللہ چنہ صاحب جن سن ۱۹۰۲ع ۾ پنهني
 ڳوٺ ٻاٽ ضلع دادو ۾ پيدا ٿيا. ابتدائي تعليم ٻاٽ ۽ ۱۹۲۱ع
 ۾ سنڌ مدرسو ڪراچي مان، مئٽرڪ پاس ڪئي. ۾ بي. اي
 علي ڳڙهه يونيورسٽي ۾ ڪئي. تنهن بعد ۱۹۲۷ع ۾ مختار ڪار
 ٿيا. تنهن بعد ٻاٽ مهر بنده علي خان ٽالپور وزير اعليٰ سنڌ
 جا پرائيويٽ سيڪريٽري ٿيا. ۱۹۶۲ع ۾ ٻيئي ڪليڪٽر
 ٿيا. ۱۹۶۸ع ۾ ٻاٽ سنڌ لائڪاليج پڙها ڪيو ۽ الهندي سوسائٽي
 جا ٻاٽ چيئرمين ٿيا. ۱۹۶۹ع ۾ سروي ڪمشنر ٿيا. سنڌ
 جوڙپور جي هدايتي ڪري رٽورٽ پاڪستان سرڪار کي
 موڪلي ته ڪڇ رڻ جو اڌ اسان جو آهي.
 ۱۹۵۰ع ۾ ڪن ڪليڪٽر ڪيو ويو. تنهن دوران ٻاٽ
 ڪيترائي زالن مردانه انگريزي اسڪول قائم ڪيا. جيڪي
 خانگي طرح هلايا ويندا هئا.

۱۹۵۷ع ۾ ڄمڻ. صاحب ڪلهڪٽر جي عهدي تان رٽائر ڪيو. ۱۹۵۸ع ۾ هيدرآباد هوسپالتي جسي چالچ - ٽال ڪميٽي جا هيڊ ٿيا. ڪجهه وقت کان پوءِ هيدرآباد هوسپالتي جا چيئرمين ٿيا ۽ تنهن دوران هيدرآباد جي سڌاري ۽ واڌاري لاءِ ڪافي ڪم ڪيو. بناط شاه عبداللطيف ڪلچرل سوسائٽي جا ميمبر ۽ سنڌ يونيورسٽي جا ايڊمسٽريٽر ٿي رهيا آهن. ۱۹۶۵ع ۾ ڏارين سروس جي چوڻ ٽي ڪڇ جي رڻ جي رڻ تيار رٿا - ورت ٿيا ڪرڻ لاءِ ڇڏيو ۱۹۶۶ع ۾ ڇڏيو ڇڏي ڪڇ جي رڻ جو رٿا ميمبر ٿيا. ۱۹۶۷ع ۾ اهو ڪم شروع ٿيو. ۱۹۷۱ع ۾ ڪين لينڊ فارمس جي ڪم ڪم ۾ ڪين اهو عهدو ڏنو ويو آهي ۽ اڻ موجوده عهدي تي فائز آهن.

شاگرد

ڄمڻ. صاحب جو اڄ - جي شاگرد ڪي ڇوڻ آهي ٿو. شاگرد ڪي پنهنجي استادن جي عزت ڪرڻ ۽ ڪم ۾ پنهنجي پڙهائي ۾ هر طرح جي دلچسپي وٺي ٿو. اهايان ڪاميابي حاصل ڪري پنهنجن والدين کي خوش ڪرڻ ۽ تعليم ختم ڪرڻ بعد جنهن به شڪلي ۾ داخل ٿين ٿا ان ۾ مدد ۽ وفاداري سان ڪم ڪن ۽ هميشه اهر ڪم ڪن جهڙو ملڪ جي فائدي ۾ هجي.

شاهه: پٽائي:

ڄمڻ. صاحب جو ڇوڻ آهي ته پٽائي جي شعر انسان کي زندگي جي هر بهار ۾ هلڻ لاءِ نصيحت ڪري ٿو ۽ اهي نصيحتون اهڙيون نه سٺيون آهن جن کي هر هڪ ماڻهو سمجهي سگهي ٿو. شاهه جي شعر ۾ بهراڙي جي زندگي کان وٺي ويندي ڏورانهن ڏي، جي سفر ٽائين ڏڪر ڪم آهي. شاهه جي شعر ۾ بظاير نه الساليت کي خطاب ڪيل آهي مگر سندن شعر ۾ روحاني راز به سمايل آهي. ڪن شاهه صاحب جو هي بيت وڌيڪ پسند آهي.

جنهن ڏاند نه - ڀڄ تنهن به - تنهنجو آسرو
پوءِ اُڀارين سڄ اول ڏينهن الهن ڪي -

هاري:

چند صاحب چيو ته اسان جي هاري کي گهر جي نه
هو پنهنجي زهن تي وڌيڪ محنت ڪري ۽ پنهنجي هاري
سان گڏوگڏ پنهنجي خالي وقت ۾ ڪم ۽ اسان کي ڪم
بي هدر يا ڏنڌي ۾ سهڙائي اهڙي طرح سندس زندگي بهتر
نهوئي ۾ گذرندي.

مرحوم بيگم زينت عبدالله چنه

بيگم زينت عبدالله چنه صاحب جن هيٺر اسان وٽ موجود نه آهن مگر هن سنڌ جي عظيم لهاڻي جا عظيم خيالات جيڪي مون وٽ محفوظ آهن سي آءُ ن پڙهندڙن حضرات جي خدمت ۾ عرض رکان ٿو. (مصنف)

بيگم صاحب جن سال ۱۹۱۹ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ سهوڙ ۾ پيدا ٿيون ۽ ابتدائي تعليم سهوڙ ۾ ڪرڻ بعد ٽرينگ ڪاليج فارووهين هيٺر آباد مان وڌيڪ تعليم لاءِ سنڌ بعد سهوڙ ۾ ائف. ڊي. اسڪول جون هيٺ ميسٽريس ٿيون. الهي عهدي تي ۱۰ سال ڪم ڪيائون.

۱۹۴۴ع ۾ سندن شادي جناب عبدالله صاحب ڇ جن سان ٿي.

مرحوم بيگم صاحب جن کي اها آرزو هوندي هئي ته جيڪڏهن ساڻن وقت پال پلايو ته هاڻ ڇوڪرن لاءِ هڪ

رسالو ڪينديون ۽ ساڻن وقت پال پلايو ۽ هڪ رسالو مارئي نالي ڪيائون، جهڻن ته بهڪر صاحب جن جو علم و ادب سان گهڻو واسطو رهيو ته هڪڙي ڪهن رسالي ڪيڻ ۾ ۾ وڌيڪ آساني ٿي. اهو ماهوار رسالو ۱۹۶۱ ۾ مارشل لا جو شڪار ٿيو ۽ وري باغ هشتيوار رسالو مارئي ڪريو جهڪو باغ ڪن جي لارو اهي جن جو شڪار ٿيون. ان رسالي ڪيڻ ۾ ساڻن سمن جي عورتن، ليکڪن ۽ ڀائرن گهڻو ساٿ ڏنو. بهڪر صاحب جن جو ۱۹۵۰ع وٺي اهو سان تعلق رهيو ۽ اهو جي پرزور بدلت جي حيثيت سان لاڙڪاڻي جي ڳوٺن ۾ اسڪول، اهو جون ٻرائيون، ليديز ڪلب ڪائون ڪرايو. ۱۹۷۰ کان وٺي باغ راجپوترس گلاب جون ميمبر هيون.

اڄ جي نياڻي

اڄ جي نياڻي کي مخاطب ٿيندي بهڪر صاحب جن جو چوڻ هو ته سمن جون نياڻيون هر قسم جي فني توڙي غير فني تعليم حاصل ڪن. جتي ڪهن تعليم حاصل ڪرڻ جون سهولتون نه آهي اتي هو هنر ٻڌرائين. اڄ ڪلهه جي ترقي يافتہ دور ۾ هو پنهنجي ڀائرن ۽ ردن سان ٻانهن ٻيلي ٿي وقت جي تقاضا کي منهن ڏين جهڙنهن اسانجي قوم جي نياڻي ترقي يافتہ نه آهي تهستائين اسان جي قوم ترقي نه ڪندي.

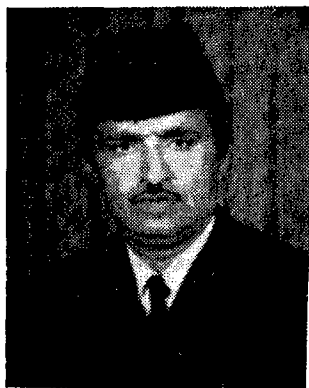
شاه پٺاڻي

سهڻي سائين پٺاڻي پلاري ٻاريت صاحب جن فرمايو ته پٺاڻي سندن مرشد، رهنما ۽ رهبر آهي، سندس ڪلام ۾ ڪوبه مفاصلو نه آهي اسانجي دور لاءِ هو انقلابي شاعر آهي. شاه جا لفظ ۽ نصيحتون دلها جي السانيت جي واسطي آهن شاه سائين سچي السانيت سان ٻهار ڪري ٿو. مرحوم بهڪر صاحب جن کي هي پٺاڻي سائين جو بهت وڌيڪ پسند آهي.

ڪاٽي ٿي لاهي ڪيڪ، آئون اگهاڙي آهيان
 ٽو جهڙو مون وٽ ڪونه ڪو. مون جهڙيون ٽو وٽ لڪ
 ٻرين ڪرم ٻرڪ. آئون اڳ ٿي عاجز آهيان
 (شاهه)

بھم عمدا لک ڇڏي صاحب جن سنڌ جي بلند پادہ جي
 جي خاتون، جڏهن لياڻن جي صلاح ۽ بهبود لاءِ سڳو ڪجهه
 ڪيو، تڏهن جي وفات جي ڪري علمي ۽ صحافت جي
 حلقن ۾ بهل خال الائي ڪڏهن ٻي ٿيندو.
 شال ڪهن الله تعاليٰ جوار رحمت ۾ ڇڳهه عطا فرمائي
 ۽ سنڌين ٻوين کي صبر جميل عطا فرمائي.

جناب سادئين محمد اسماعيل منگريه صاحب

منهجي و محبوب و مشفق استاد جنهن منهجي قدم
قدم تي رهنمائي ڪئي اها هستي جناب محمد اسماعيل
منگريه صاحب جن آهن.

منگريه صاحب جن ۱۴ آگسٽ ۱۹۲۸ع ۾ حيدرآباد ۾
پيدا ٿيا، سندن جنم هڪ غريب گهراڻي ۾ ٿيو، ننڍي
هولدي کان وٺي ڪهن اهڙي حال هوندا هئا ته جيڪو
السان ايمالداري، لڳ ڀڳ ٿي، سڃاڻي سان الله تعاليٰ تي
توڪل رکي محنت ڪندو سو آخر ڪهن نه ڪهن ٿينهن
منهجي منزل مقصود تي ضرور پهچندو هڪ غريب خاندان

جي فرد جي هميشه سان هن علم جي روشني حاصل ڪرڻ لاءِ هن جفاڪشي ڪئي ۽ ۱۹۴۶ ۾ بمبئي يونيورسٽي مان مئٽرڪ جو امتحان پاس ڪري پنهنجي راه ڏانهن اڳتي وڌڻ لاءِ ڪراچي وڃي وڌيڪ تعليم حاصل ڪرڻ سان گڏوگڏ سنڌ سيڪريٽريٽ ۾ ملازمت ڪئي. ۱۹۵۲ ۾ بي. اي ۽ ۱۹۵۴ ۾ ايل. ايل. بي پاس ڪرڻ بعد، ٻارڻ حيدرآباد اچي جناب احمد ميمڻ (جهڪو ان وقت حيدرآباد جو برڪت وڪيل، ليڪچرر ۽ رينڊو هو) وٽ اوائلي تربيت حاصل ڪئي. ۱۹۷۱ کان ٻارڻ حيدرآباد سنڌ لائبريري جي استاد جي هميشه سان پنهنجي شاگردن کي فاضل ڏيڻ شروع ڪيو.

سماجي ڪم:

مڱر، صاحب جن کي سماجي ورڪر جي هميشه سان ساري پاڪستان ۾ هرڪو سڃاڻي ٿو. سندن چوڻ مطابق نه هر اها قوم جنهن ۾ سماجي فلاح و بهبود جو جز نه ڪونهي سا ڪنهن به صورت ۾ ترقي جي راه ڏانهن گاهزن ٿي ٿئي سگهي. مڱر، صاحب جي چوڻ مطابق نه سماجي ڪارڪن هڪ اهو شخص آهي جو هو پنهنجي جان، مال ۽ ساري زندگي ٻين جي آرام ۽ راحت لاءِ وقف ڪري ٿو ۽ ٻين کي سک. ۽ آرام لاءِ پنهنجي سک. ۽ آرام جو خيال نٿو ڪري هيٺ ڄاڻايل سماجي فلاح بهبود جي ادارن سان سندن وابستگي ٻئي رهي آهي.

- (۱) پاڪستان ڊولپمينٽ گروپ ۾ صدر.
- (۲) سوشل ويلفيئر ڪوآپريٽو ڪائونسل صدر.
- (۳) پاڪستان ڊولپمينٽ ڪوآپريٽو ڪارپوريشن لاءِ صدر.

- (۴) ڊسٽرڪٽ سوشل ويلفيئر ڪاميٽي ميمبر.
- (۵) هيٺ ٿاڙو سرڪار ڄيلن ۾ قيدين جي فلاح لاءِ هڪ

ڪاميٽي ٺاهي آهي جنهن جا سرڪاري طرح سان مڱريو صاحب جن مهينو آهي.

(۲) آل پاڪستان مڱريو ويلفيئر اسوسيئيشن جا سوشل ويلفيئر ايجوانز آهي.

(۷) تهرڪ امداد باهمي ۾ جناب محمد اسماعيل مڱريو کي امداد باهمي تهرڪ پراءِ سنڌ جو ابو ڪري سڏيو وڃي ٿو. باق اربن ڪوآپريٽوئس بئنڪ جا چيئرمين، مهراڻ ايگريڪلچرل ڪوآپريٽوئس ڪريڊٽ سوسائٽي (چيئرمين مهراڻ هائوسنگ ڪوآپريٽوئس سوسائٽي (وائس چيئرمين مهراڻ آرٽ اڊسٽريمل اينڊ هائوس بلڊنگ جو قانوني مشور ۽ آرٽري سم ڪريٽري (هن ڪارپوريشن جي زير نگراني ۾ لال شهباز جي نالي سان حيدرآباد لنڊن هڪ بستي نالي شهباز ٽائون تعمير ڪشي ٿيڻي وڃي.

لب مهراڻ ڪمپني جا مئنيجنگ ڊائريڪٽر ۽ سنڌس زير نگراني هيٺ لب مهراڻ ڪالوني تعمير ڪرائي ٿيڻي وڃي. مڱريو صاحب جن جو چوڻ آهي ته انسان کي جيڪڏهن روحاني غذا حاصل ڪرڻي آهي ته هو ٺهرن، ٺهرن، بزرگن ۽ اوليائن جي درگاهن تي وڃي مراقبو ڪري الله تعاليٰ جي جي عبادت ڪري ٺهڻي سڪون حاصل ڪري.

جناب مڱريو صاحب جن کي سنڌ جي درگاهن جهڙوڪ عبداللہ شاھ، اصحابي (ٺٽو) عبداللہ شاھ بخاري، قلندر شهباز شاھ، محمد مڪشي، سخي سرفراز جي درگاهن تي حاضري ڀريندڙ آهي.

باق سخي عبدالوهاب شاھ، جيلالي حيدرآباد جي درگاه جا مڪم، اوقاف طرفان چيئرمين مقرر ٿيل آهن، الهي درگاه، تي ٺارو مولاء ڪوٽر ٺاڙي جي دستار بندي ۾ ڪرائي وئي.

مڱرڙي صاحب جن خواجہ فریب نواز، معون الدین چشتي جا معتقد آهن فریب نواز جي ڏاڏي سان فریب نواز ويلشٽر فائولڊيمن قائم ڪئي جنهن جا ٻار صدر آهن، هن فائولڊيمن تحت هڪ دارالعلوم پيدا ڪيو ويو آهي. مڱرڙي صاحب جن بزرگانہ جمالات رکڻ ٿا اهوئي سبب هو جو حضرت عبدالرحيم گرهوڙي (مڱرڙي) جي نسل مان آهي،

شاگرد:

شاگردن کي مخاطب ٿيندي مڱرڙي صاحب جن جو چوڻ آهي ته اسانجو شاگرد سچ جي روشني جي ڪرڻ وانگر پنهنجي علمي قوت سان ساري دنيا ۾ پکڙجي وڃن ۽ درياَ جي مثلي سخاوت ڏيکاري پنهنجو، پنهنجي ماڻه جو شان ۽ مان وڌائين. علم ۽ ادب پڻي لازم ملزوم شهن آهن، جتي علم آهي اتي ادب لازمي آهي ۽ جنهن شاگرد ۾ ادب نه آهي انجو علم اڃا به آهي.

شاه پٺاڻي:

مڱرڙي صاحب جو پٺاڻي صاحب بابت چوڻ آهي ته شاه سائين پنهنجي ڪلام ۾ هميشه لائق، معصوميت ۽ توڪل جو سبق ڏنو آهي اهو سبق هن سان ظاهر آهي جنهن نه شاه سائين فرمايو آهي ته:

الله ڏاهي ۾ ٿيان. ڏاهون ڏک، ڏسن

مون سون مون ڏهن. پوراڻي ۾ ڀال ڪما

مڱرڙي صاحب جن کي شاه سائين جو هي بيت وڌيڪ پسند آهي.

ڪشي ڪمان. مٿان مٿان. ڏهن مٿان

مون ۾ آهن نون. مٿان ٽنهنجو توکي لڳي

هاري:

هاري کي مخاطب ٿيندي مڱرڙي صاحب جو چوڻ آهي ته ماڻه جو هاري هن سر زمين مان سون اڻاهيندڙ آهي. ٽنهنجو جيترو به قدر ڪجي اوترو گهٽ آهي. اسانجي ملڪ کي لاءِ زار بئائڻ لاءِ سخت محنت ۽ جالماني سان محنت ڪرڻ گهرجي.

مڱرڻي صاحب جي هر وقت اها دعا آهي ته سنڌ
 جا ٿر ۽ ٻر گهٽ ۽ گههڙ ۽ ميدان ۽ ڏڪر الله تعاليٰ جي
 ڪرم سان شان ۽ آباڻ رهندا جهڪڙهن اسان ۾ اتحاد وحدت
 جو صدمو جزيو هوندو ته اسين ۽ اسانجي پاڪ سر زمين
 (پاڪستان) ترقي ڪندو.

محترم غلام شبير ٽنڀو (ماما)

جھڪڙهن ڪنهن محفل ۾ ڪو نڪر ڇڏيو ته هڪ
 نه ٻي ڳالهه ڇڙجي ويندي اها محفل، ادبي هجي يا سماجي
 اهو نڪر محترم غلام شبير ٽنڀو صاحب جو هوندو، ٽنڀو
 صاحب جو جنم ۲۷ سيپٽمبر ۱۹۴۷ع ۾ پنهنجي آبائي ڳوٺ
 ٻريو ٽنڀو تعلقه ڪنڊيارو ضلع لاهور ۾ ٿيو هو سندس
 والد صاحب جو نالو جڳداس صاحب هو. غلام
 شبير صاحب ابتدائي تعليم پنهنجي آبائي ڳوٺ مان مشترڪ
 خالواھڙ جي ڊي. سي هاءِ اسڪول مان پرائي بي. اي
 مئجسٽر آف آرٽس ڪاليج ايم. اي سنڌ يونيورسٽي
 لا جا ٻه سال سنڌ لا ڪاليج مان پاس ڪيا.

واضح رهي ته سنڌ لاءِ ڪاليج جا ٽيئي صاحب جن صدر به رهي چڪا آهن.

باط زلدي ۾ ڪيترائي ڏک ڏٺا آهن، سندس چوڻ آهي ته جڏهن هو سيمڪنڊري تعليم وٺندو هو تڏهن هو مزدوري ڪندو هو، تڏهن ڪيئي پنهنجو ڀيٽ گذر ڪندو هو، مال چاريندو هو، مئٽرڪ کان پوءِ حيدرآباد ۾ آيو ۽ هتي اچي سندس ذات واري هڪ آفيسر وٽ گهر جي لوڪري ڪرڻ لڳو ۽ پڙهڻ لڳو، پهرين استاد مقرر ٿيو ۽ هاڻي ڊائريڪٽر فزيڪل ايڊيوڪيشن آهي.

سندس چوڻ آهي ته ڪيس اهو مرتبه محنت سان حاصل ٿيو.

سماجي ڪم:

ڳوٺ جي بهوه عورتن جي مدد ۽ انهن جي ٺهڻ ٽڪور- ڪراچي ۾ جڏهن جنرل سيمڪنڊري ڪاليج ۾ پنهنجي شاگرد برادري لاءِ هاسٽل وٺي ڏيڻ ۽ اسڪالرون وٺي ڏيڻ.

پاڪستان ڊولپمينٽ گروپ جي جنرل سيمڪنڊري جي حيثيت سان قريبن ۽ بيمار ماڻهن جي لاءِ ڪم ڪرڻ- ۽ لاءِ ڪاليج جي شاگردن لاءِ هوٽل بوائز فئڊ وغيره جمع ڪرڻ ۽ لاءِ ڪاليج جي هاسٽل منظور ڪرائڻ جيڪا اها ٽائمن تيار نه آهي.

باط اڃا ٽائمن قريبن شاگردن کي فون ۽ ڪتاب ڏيندا رهن ٿا.

شاگرد:

شاگرد ڀاڱو کي مخاطب ٿيندي چون ٿا ته شاگرد کي پنهنجي محنت ۽ قابليت سان اڳتي وڌڻ، پنهنجو سمورو ڏيان تعليم ۾ ڏيڻ. ڪنهن نئي تعليم تي ڏيان ڏيڻ اسانجي عوامي حڪومت جي ڏنل سهوليتن سان مڪمل فائدو حاصل ڪن، هاڻ تعليم دوران عملي سياست کان پري رهن، ڪنهن تعليم جي جڏهن شعبي سان دلچسپي هجي تڏهن ۾ هو مهارت حاصل ڪن، اهي (شاگرد) نوجوان ئي آهن جن جي ڪلهن ئي آئيندي جو ٻار اچڻو آهي، وڌڻ جو احترام، استاد جو احترام، ماڻهن جو احترام مٿن لازم آهي تڏهن کان سواءِ تعظيم به شاگردن لاءِ ضروري آهي.

شاه پڏائي:

شاه جو ڪلام سنڌ جي تاريخ ۽ تمدن کي اجاگر ڪري ٿو اهو اسان لاءِ آئيندو آهي، شاه جي ڪلام ٻڌڻو سٺو اسانکي پنهنجو خاميون ۽ خوبون نظر اينديون، شاه جو ڪلام حب الوطني زندگي ۾ اڄ به جي تهز سڪاري ٿي دلباوي ڦير گهرين کان هاسي رهڻ جي تلقين ڪري ٿو شاه جو ڪلام عظيم سرمايو آهي ۽ هي اهو سرمايو آهي جڏهن کي ستل قومون ڏسي ۽ وري ڪر موڙي ڇڪن اٿن تڏهن.

شاه جي ڪلام کي هاڻ ههڙو عقيدت جي

سان ڏڏو ائس چاڪاڻ جو شاه سائين خود بههجي ڪلام
پر فرمايو آهي ته -

جي جي تو بهت پالما سي آيتون آهن
نور هـن لاهن پريان سستي هـار ڏي
(شاه)

مولا بخش "منیر" کتیاڻ

مولا بخش کتیاڻ ولد ڪرامداد خان کتیاڻ ۲۱ ڊسمبر ۱۹۴۹ ۾ بمبئي آياڻي ڳوٺ موليٰ خان کتیاڻ ۾ پيدا ٿيو. جمعو هيدرآباد شهر کان ۱۲ ميل پري آهي. شروع ۾ تعليم ۱۹۶۸ ۾ بمبئي ڳوٺاڻ ۽ مئٽرڪ نور محمد هاءِ اسڪول مان ۱۹۶۸ ۾ پاس ڪئي. بي. اي ۽ ايم. اي سنڌ يونيورسٽي ۽ ايل. ايل. بي سنڌ لاءِ ڪاليج هيدرآباد مان ڪري رهيو آهي. مولا بخش صاحب جو چوڻ آهي ته اسان جي قوم کتیاڻ تعليم ۾ صفا پوئتي ناهي ۽ ڪي اڳڀرائي ٿي ڳڻڻ جهڙا شخص اڃا تائين تعليم حاصل ڪري رهيا آهن. هن

صاحب جو چوڻ آهي ته مون پنهنجي تعليم زندگيءَ جي
 ٽن کنڊن ۾ رهن ۾ پوري ڪئي. اهي ٽي مرحلا مون کي
 هميشه ياد آهن ۽ رهندا. ڇوڪرو مون تعليم جو زور برابر
 ڀريو آهي. انهيءَ تعليم ۾ پنهنجي منڙي ماءُ صاحب جو
 هٿ ۽ شفقت آهي. سندس دعائون ۽ نصيحتن پنهنجي
 زندگي سڌاري آهي جنهن لاءِ آئون چوندس ته جيڪڏهن
 پنهنجي ماءُ زندهه نه هجي ها ته اڄ تعليم حاصل ڪري نه
 سگهان ها. سندس چوڻ هو ته ٻچا ڪڏهن به ڪنهن جي
 نقصان لاءِ نه سوچڻ ۽ سدائين پنهنجي محنت، ايمانداري
 ۽ جفاڪشي سان زندگي گذارڻ پنهنجي وس آهي. جيترو به
 ٿي سگهي ته دڪي انسان جي مدد ڪر. مون اهي ڳالههون
 هنن سان هنيائون آهن ۽ انشاءِ الله آئون هميشه منڙي
 امڙ جي ڏسيل نصيحتن تي هلندو رهندس. تنهن کانسواءِ
 پنهنجي والد محترم به سندس حماني ۾ آيل ڪيترن ئي
 ٽڪرن ۾ حالن جو مقابلو ڪري پنهنجي پرورش ۽ پالڻ ۾
 ڪار ڪس نه ڇڏي تعليم لاءِ پنهنجي ويڙهي ۽ ماءُ جناب
 غلام محمد خان ڪٽياڻ ۽ جناب اله بخش عرف علي خان
 ڪٽياڻ مون لاءِ گهڻو ڪجهه ڪيو.

پنهنجي زندگي دنيا جي هر هڪ شعبي مان گذري
 آهي. حالانڪ پنهنجي ايتري عمر ڪالهي ٽڏهن به هڪ
 ڪل گهڙي وانگر هن ماحول مان ٻڌي راس ٿي نڪتو
 آهيان ۽ انهيءَ پچاڻ ۾ پنهنجي مشفق استادن، مخلص
 دوستن ۽ احبابن کي جس هجي جن پنهنجي قدم قدم
 تي زندهگي ڪئي ۽ دنيا ۾ جهيڙ ۽ رهڻ جو
 ڀليڪ سڃاڻيو.

شاگرد:

پير صاحب جن جو چوڻ آهي ته اسين شاگرد جنهن

جستجو ۽ تشنگي ۽ سان تعليمي ادارن ۾ داخل ٿيون ٿا۔
 الهي ۽ تشنگي ۽ کي کي اجهارڻ لاءِ اسان کي پنهنجو دور
 تائين تعليم کي پنهنجي ذهن ۾ دهرڻ لاءِ صرف ڪرڻ
 ڪهڙجي. نمائشي ڏيکاءُ پنهنجي جاءِ تي ٿيڻ ڪهڙي ڀر ان
 سان گڏ شخصيت جي سڃاڻپ لاءِ آهي. عزت ۽ علم ۾
 آهي ۽ علم اسان کي ”علم“ مان ملندو. اهو علم ئي
 اسان کي ترقي ۽ منزل تي پهچائيندو.

استاد هڪ وڏي هستي آهي جنهن جو احترام
 اسان تي لازم آهي. علم جو طالب هميشه علم جي طلب
 ۽ ثابت ۾ رهندو آهي ۽ نه وري ٻين اڃاڻن ڳالهين ڏانهن
 ڌيان هوندو اٿس. جنهن نه اسان جي زندگي تي سماج جو
 جو وڏو اثر آهي. اسان جو فرض آهي ته ترقي ڪرڻ
 کان پوءِ پنهنجي سماج جي فلاح و بهبود لاءِ ايترو ڪجهه
 ڪري جو ايندڙ نسل سندس ڪم ڪار لاءِ ڪارڻن تي رشڪ
 ڪن. پنهنجي اها آرزو آهي ته سڄي عمر علم و ادب جي
 خدمت ڪندو رهان ۽ درس و تدريس جي بهشي کي
 پنهنجو نصب العين بنائين.

شاهه پڙائي

پٺاڻي پلاري بابڪ ميمر جو رايو آهي ته اڄ تائين
 اسان فقط پٺاڻي صاحب جي ڪلام کي پڙو آهي، شاهه جي
 ڌڪر، فلسفي، بهرام تي اسان ريسرچ ڪانه ڪئي آهي.

شاهه سائين جو فلسفو عظيم ڌڪر تي جهڪڻ
 ريسرچ ڪئي وڃي ته هوند اسان کي ايترو ته ڪجهه ملي
 جو اسان جون ۽ اسان جي ايندڙ نسلن جون زندگيون
 ٺهي وون.

جنهن لاء پٽائي صاحب خود فرمايو آهي تہ:

سہوا ڪر سہولت جي جتي جر وهي ٿو جال
جي ماسو ملڻي مال آہہ ٻہڃارا ٻہر ٿنہن.
(شاہ)

لطف ساڻهن مڻهجي والد صاحب جو مرشد آهي،
۽ مڻهجو روحاني رهبر آهي.

سندس ڪلام جو آڙون ٻياسو آهيان، سندس ڪلام
مڻهجي سڀني ۾ گهر ڪيل آهي، لطيفي لائق جو تذڪرو
مڻهجي من ۾ متل ۽ سڀني ۾ سهيل آهي، مڻهجي مرشد
پٽائي ساڻهن جا بهت ۽ انهن جون تسهيهون آهن، مون کي شاه
جو رسالو سڄو پسند آهي مگر هي بهت وڌيڪ پسند اٿم
ڇاڪاڻ جو هن بهت ۾ محبت ۽ امن آهي ۽ امن سان عالم
قائم آهي محبت سان ئي هي دنيا وجود ۾ آئي.

ولر ڪهو وتن - ٻرت نہ چنن ٻاڙ ۾،
ٽسو ٻڪيڙن - ماڻهان مهڻ گهڙي.

خان آرائين ۾ تولد ٿيو.

شروعاتي تعليم سندس ڳوٺ ۾ ۽ مختار ڪ
۱۹۶۹ع ۾ گورنمينٽ پرائمري - لاهور - ۾ هاءِ اسڪول متياري
مان ڪئي. ان بعد ۱۹۷۳ع ۾ گورنمينٽ مسلم سچل سرمست
ڪاليج مان بي. اي جي ڊگري حاصل ڪئي. ۽ هن وقت
حيدرآباد سنڌ گورنمينٽ لاءِ ڪاليج ۾ ايل. ايل. بي ڪري
رهيو آهي.

جناب آرائين صاحب تمام خوش طبع ۽ يار ويس ماڻهو
آهي. بهراڙي جي غريب ڳوٺاڻن جو خاص همدرد ۽ ٻانهن
ٻولي آهي.

هن وقت آرائين صاحب سندس شهرن ۽
انسانن سان آرمي ٿيل هڪ ڪتاب ”ماڊرن ملڪ“ لکي
رهيو آهي. جو جلد اوهان مهراڻن جي نظر ٿيندو.

آرائين صاحب ايل. ايل. اي ڪرڻ بعد کيس وڪالت
ڪرڻ جو ارادو آهي. ۽ سندس خاص پروگرام، پنهنجي
آرائين اداري کي هڪ ڪرڻ ۽ سندس ٻلائي ۽ بهبود لاءِ
ڪم ڪرڻ جو ارادو آهي.

شاگردن کي پيغام:

جناب آرائين صاحب اڄ هڪ چوڏين شاگرد ٻارن کي
صلاح ڏيندو ڇو ته هو پنهنجي پوري طاقت تعليم تي
لڳائي آڏو ڀرڻ جو ڳوٺ قدم کڻڻ ۽ سياست کان بلڪل
باسو ڪن.

جيڪڏهن شاگرد پاڻ سياست کان لٽا رهي سگهن ته پوءِ
 اهي ڪمهن جي هوڃاري لهن جهڙي گندي سياست کي
 ڇڏي ڌرم ۽ مظلومن جا ڏک درد ٻڌي سندن مدد ڪن.
 اها ئي سڀ کان بهتر سياست آهي .

ڪتاب ”هوندا سي حيات“ بابت هڪ رايو

مسٽر ٻولا بخش ڪٽماڻ ”مدير“ الهن لوجوانن مان آهي جن کي تعليم سان گڏ پنهنجي ملڪ سان خاص مڃڻ آهي. پاڻ هن وقت بمبئي - ايل - ايل - بي ۾ تعليم وٺي رهيا آهن ۽ الهن مشغول آهن مان وقت بچائي نهايت ڪوشش ۽ جالشاليءَ سان سئو کان مٿي مدرسن جون سهولتون، التريو ۽ ڌوڻو هڪ مجموعي ۾ شايع ڪيا آهن، جنهن ڪري هيءُ به هن علم جي اعليٰ معالي لائق آهي. بلڪ ڪتاب اعليٰ تعليم وٺندڙ اعليٰ امتحان ڏيندڙ لوجوانن لاءِ سندس مطالعي مفيد معلوما مهيا ڪندو.

اڄ ڪلهه مهاڳائي ايڏي ته زور آهي جو ڪو ڪتاب ڇپائڻ نهايت مشڪل ڳالهه آهي ۽ ڪٽماڻ صاحب کي آفر آهي جو ايڏي همت ڪئي اٿس.

پڇهن آهي ته سنڌ جا اهل علم به هن ڪتاب کي دلچسپي جي نگاه سان ڏسندا ۽ قدر ڪندا.